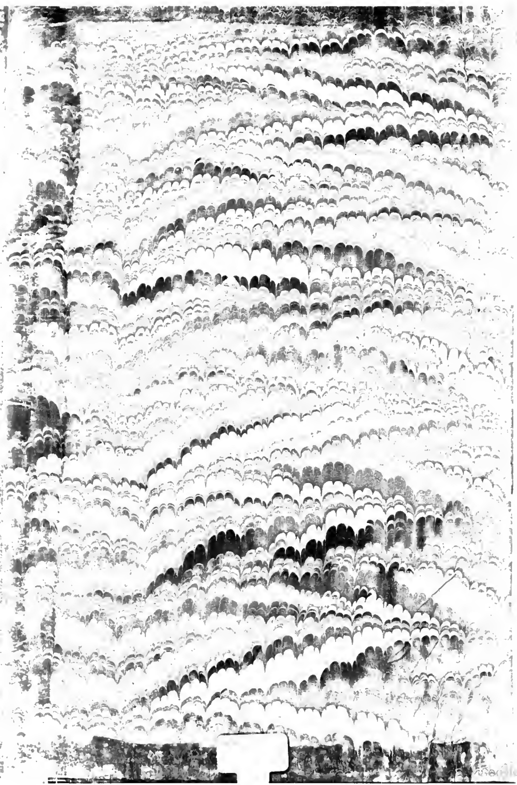

Digitized by Google

162
N
9

Digitized by Google

PONTIFICALE
ROMANUM
CLEMENTIS VIII.
ET
URBANI VIII.
AUCTORITATE RECOGNITUM

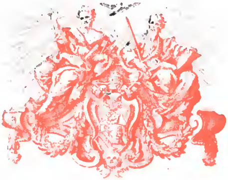
NUNC DENUO CURA

ANNIBALIS S. CLEMENTIS
PRESB. CARD. ALBANI

Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Camerarii, & Vaticanæ Baſilicæ Archipresbyteri editum, pro faciliori Pontificum, & dictæ Baſilicæ uſu

IN TRES PARTES DIVISUM.

PARS SECUNDA.

ROMAE
EX TYPOGRAPHIA VATICANA
APUD JOANNEM MARIAM SALVIONI
M. DCC. XXVI.

SUPERIORUM PERMISSU.

Digitized by Google

INDEX
SECUNDAE PARTIS.

DE Benedictione, & impoſitione primarii lapidis pro Eccleſia ædificanda. Pag. 209.
De Eccleſiæ dedicatione, ſeu conſecratione. 221.
De Altaris conſecratione. 239.
De allocutione Epiſcopi ad Fundatores Eccleſiæ ſuper debita donatione Eccleſiæ. 259.
De Benedictione Tobalearum vaſorum, & ornamentorum Eccleſiæ, & Altaris conſecratorum. 290.
De Altaris conſecratione, quæ fit ſine Eccleſiæ dedicatione. 296.
De Benedictione Tobalearum vaſorum, & ornamentorum Altaris conſecrati. 322.
De Altaris Conſecratione, cujus ſepulchrum Reliquiarum eſt in medio ſummitatis ſtipitis. 324.
De Altaris portatilis Conſecratione. 326.
De Benedictione Cœmeterii. 338.
De Reconciliatione Eccleſiæ, & Cœmeterii. 352.
De Reconciliatione Cœmeterii, ſine Eccleſiæ Reconciliatione. 363.
De Conſecratione Patenæ, & Calicis. 365.
De Benedictione Sacerdotalium indumentorum in genere. 367.
Specialis Benedictio cujuſlibet indumenti. 368.
De Benedictione Mapparum, ſeu Linteaminum ſacri Altaris. 369.
De Benedictione Corporalium. Ibid.
De Benedictione novæ Crucis. 370.
De Benedictione Crucis pectoralis. 374.
De Benedictione Imaginis Beatæ Mariæ Virginis. Ibid. & ſeq.
De Benedictione Imaginum aliorum Sanctorum. 377.
De Benedictione ſacrorum vaſorum, & aliorum Ornamentorum in genere. 378.
De Benedictione Tabernaculi, ſeu Vaſculi pro Sacro-ſancta Euchariſtia conſervanda. 379.
De Benedictione Capſarum pro Reliquiis, & aliis Sanctuariis includendis. 380.
De Benedictione Signi, vel campanæ. 382.
De Benedictione, & impoſitione Crucis proficiſcentibus in ſubſidium & defenſionem Fidei Chriſtianæ, ſeu recuperationem Terræ Sanctæ. 394.
De Benedictione Armorum. 396.
De Benedictione Enſis. 397.
De Benedictione, & traditione vexilli bellici. 398.
Septem Pſalmi Pœnitentiales cum Litaniis. 399.
Exurgat Deus. Pſalmus LXVII. 407.

Digitized by Google

PONTIFICALIS
PARS SECUNDA.

DE BENEDICTIONE
& impoſitione primarii
LAPIDIS PRO ECCLESIA
ædificanda.

NEMO Eccleſiam ædificet, priuſquam Pontificis judicio locus, & atrium deſignentur, & quid ad luminaria, quid ad rectoris, miniſtrorumque ſtipendia ſufficiat, quidque ad Eccleſiæ dotem pertineat, definiatur; & per eum, vel ejus auctoritate, per Sacerdotem crux in loco figatur, & lapis primarius in fundamento ponatur. Pridie igitur lignea crux in loco, ubi debet eſſe altare, figatur. Sequenti verò die, lapis in Eccleſiæ fundatione ponendus, qui debet eſſe quadratus, & angularis, benedici debet hoc modo: Pontifex paratus ſupra rochetum, vel, ſi ſit religioſus, ſupra ſuperpelliceum, amictu, alba, cingulo, ſtola, & pluviali albi coloris, & mitra ſimplici, & baculum paſtoralem in ſiniſtra tenens, ſtans cum mitrâ, in loco, ubi Eccleſia eſt fundanda, benedicit ſal, & aquam dicens:

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum, & terram.

EXorcízo te, creatúra ſalis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ ſanctum, per Deum, qui te per Eliſêum prophêtam in aquam mitti juſſit, ut ſanarêtur ſterílitas aquæ; ut efficiàris ſal exorcizâtum, in ſalûtē credéntium; & ſis ómnibus ſuméntibus te sánitas ánimæ, & córporis, & effúgiat, atque diſcêdat à loco, in quo aſpérſum fúeris, omnis, phantasìa, & nequítia, vel versútia diabólicæ fraudis, omníſque ſpíritus immúndus adjurâtus, per eum, qui ventûrus eſt judicâre vivos, & mórtuos, & ſæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde depoſitâ mitrâ, dicit:

℣. Dómine exáudi oratiônem meã.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

IMménſam clementiam tuã, omnipotens ætérne Deus, humíliter implorâmus, ut hanc creatûram ſalis, quam in uſum géneris humáni tribuíſti, bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre tua pietâte dignêris; ut ſit ómnibus ſuméntibus ſalus mentis, & córporis; & quidquid ex eo tactũ, vel reſpérſum fúerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatióne ſpirituális nequítiæ. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filiũ tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Tum acceptâ mitrâ, ſuper aquam abſolutè dicit:

EXorcízo te, creatûra aquæ, in nómine Dei Pa ✠ tris omnipoténtis, & in nómine Jeſu Chriſti

Fi-

Fi ✠ lii ejus Dómini noſtri, & in virtûte ſancti ✠ Spíritus, ut fias aqua exorcizâta, ad effugándã omnem poteſtâtem inimíci, & ipſum inimîcũ eradicâre, & explantâre váleas, cum ángelis ſuis apoſtáticis, per virtûtẽ ejúsdem Dñi noſtri Jeſu Chriſti, qui ventûrus eſt judicâre vivos, & mórtuos, & ſæculum per ignem. ℟. Amẽ.

Deinde, depoſitâ mitrâ, dicit:

℣. Dómine, exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Deus, qui ad ſalûtem humani géneris máxima quæque Sacraménta in aquârum ſubſtántia cõdidiſti, adéſto propítius invocatiónibus noſtris, & eleménto huic multímodis purificatiónibus præparáto, virtûtem tuæ bene ✠ dictiônis infúnde; ut creatûra tua myſtériis tuis sérviens, ad abjiciéndos dæmones, morbóſque pelléndos, divinæ grátiæ ſumat effectum; ut quidquid in dómibus, vel in locis fidélium, hæc unda reſpérſerit, cáreat omni immundítia, liberêtur á noxa: non illic reſideat ſpíritus péſtilens, non aura corrúmpens; diſcédant omnes inſídiæ laténtis inimíci, & ſi quid eſt, quod aut incolumitáti habitántium invidet aut quiéti, aſperſiône hujus aquæ effúgiat; ut ſalúbritas per invocatiônem ſancti tui nóminis expetîta ab ómnibus ſit impugnatiónibus defenſa. Per Dóminum noſtrũ Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Pontifex mittit ſal in aquam, in modum Crucis, dicendo ſemel:

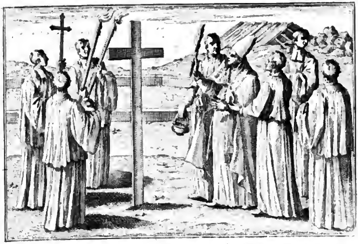
Commíſtio ſalis & aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. ℟. Amẽ.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.
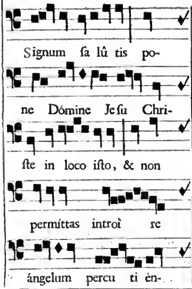
Orêmus.

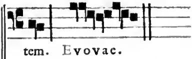
Deus invíctæ virtûtis auctor, & inſuperábilis impérij rex, ac ſemper magníficus triumphâtor, qui advérſæ dominatiônis vires réprimis, qui inimíci rugiéntis ſævítiam súperas, qui hoſtiles nequítias poténter expúgnas, te, Dómine, treméntes, & súpplices deprecâmur, ac pétimus, ut hanc creatûram ſalis, & aquæ dignánter aſpícias, benígnus illúſtres, pietâtis tuæ rore ſanctífices; ut ubicúmque fúerit aſpérſa, per invocatiônem ſancti tui nóminis, omnis infeſtátio immúndi ſpíritus abigâtur, terrórque venenóſi ſerpéntis procul pellâtur, & præséntia ſancti Spíritus nobis miſericórdiam tuam poſcéntibus, ubîque adéſſe dignêtur. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúsdem Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen

Tum Pontifex accipit mitram, & ſchola cantat Antiphonam, & Pſalmum ſequentes. Interim dum

ca cantantur, Pontifex cum mitrâ aſpergit locum, ubi crux poſita eſt, cum aquâ per eum benedicta. Antiphona:

Pſalmus 83.

QUàm diléċta tabernácula tua Dómine virtûtum: concupiſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, & caro mea exultavérunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invenit ſibi domum: & turtur nidum ſibi, ubi repônat pullos ſuos.

Altária tua Dómine virtûtum: rex meus, & Deus meus.

Beati

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine: in ſæcula ſæculórum laudábunt te:
Beátus vir cujus eſt auxílium abs te: aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit, in valle lacrymárum in loco, quem póſuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: vidébitur Deus Deórum in Sion.
Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe Deus Jacob.
Protéctor noſter áſpice Deus: & réſpice in fáciem Chriſti tui:
Quia mélior eſt dies una in átriis tuis ſuper míllia.
Elégi abjéctus eſſe in domo Dei mei: magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia miſericórdiam, & veritátem díligit Deus: grátiam & glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: Dómine virtútũ, beátus homo qui ſperat in te.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculórum. Amen.

Finitis Antiphona, & Pſalmo prædictis, Pontifex ſtans verſus ad locum per eum aſperſum, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orémus.

Dómine Deus, qui licèt cœlo, & terra non capiáris, domum tamen dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur, locum hunc, quæſumus, beátæ Maríæ ſemper Vírginis, & beáti N. (*Nominando Sanctum, vel Sanctam, in cujus honorem, ac nomen fundabitur Eccleſia.*) Omniúmque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu víſita, & per infuſiónem grátiæ tuæ ab omni inquinaménto purífica, purificatúmque consérva, & qui dilécti tui David devotiónem, in filii ſui Salomónis ópere complevíſti, in hoc ópere deſidéria noſtra perfícere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítiæ ſpirituáles. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Poſt hæc ſtans adhuc ſinè mitrà Pontifex, benedicit primarium lapidem, dicens:

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum, & terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc, & uſque in ſæculũ.
℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes.
℟. Hic factus eſt in caput ánguli.
℣. Tu es Petrus.
℟. Et ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam.
℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, &

ſemper, & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Orêmus.

DOmine Jeſu Chriſte fili Dei vivi, qui es verus omnipotens Deus, ſplendor, & imâgo ætérni Patris, & vita ætérna, qui es lapis angulâris, de monte ſinè mánibus abſcíſſus, & immutábile fundaméntū, hunc lápidem collocándum in tuo nómine confirma, & tu, qui es princípium, & finis, in quo princípio Deus Pater ab inítio cuncta creâvit, ſis, quæſumus, princípium, & increméntum, & conſummátio ipſius óperis, quod debet ad laudem, & glóriam tui nóminis inchoári. Qui cum Patre, & Spíritu ſancto vivis, & regnas Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Orêmus.

DOmine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene✠dícere dignâre hunc lápidem in fundaméntum Ecclésiæ, in honôrem ſancti N. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum; lápidem probâtum, angulârem, pretióſum in fundaménto fundatū, de quo dicit Apóſtolus, Petra autē erat Chriſtus. Qui tecum, & cum Spíritu ſancto vivit, & regnat Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Tunc aſpergit lapidem ipſum aquâ benedictâ, & accepto cultro, per ſingulas partes ſculpit in eo ſignum crucis, dicens: In nómine Pa✠tris, & Fí✠lii, & Spíritus ✠ ſancti. ℟. Amen.

Quo facto, dicit:

Orêmus.

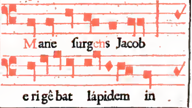
BEnedic, Dómine, creatûram iſtam lápidis, & præſta per invocatiônem ſancti nóminis tui, ut quicúmque ad hanc Ecclésiam ædificándam pura mente auxílium déderint, córporis ſanitâtem, & ánimæ medêlam percípiant. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Deinde ponitur in terram aliquod tapete, & deſuper faldiſtorium, ſuper quod Pontifex, acceptâ mitrâ, accumbit. Tum dicuntur Litaniæ uſque ad finem; quibus finitis Pontifex, depoſitâ mitrâ, ſurgit, & ſtans verſus ad primarium lapidem, dicit:
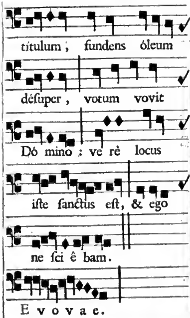
Orêmus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirándo præveni, & adjuvándo proſéquere; ut cuncta noſtra orátio, & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiâtur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Deinde parato cæmento, & cæmentario aſſiſtente, Pontifex cum mitrâ inchoat, ſchola proſequente, Antiphonam.

titulum

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátē, fruſtrà vígilat, qui cuſtôdit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem súrgere: súrgite poſtquam ſedéritis, qui manducâtis panem dolôris.

Cùm déderit diléctis ſuis ſomnum: ecce hæréditas Dómini filii: merces fructus ventris.

Sicut ſagíttæ in manu poténtis: ita filii excuſsôrum.

Beâtus vir qui implêvit deſidérium ſuum ex ipſis: non confundêtur cùm loquêtur inimícis ſuis in porta.

Glória Patri, &c.
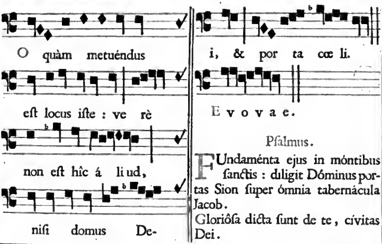
Quo dicto, Pontifex ſtans cùm mitrâ tangit, & ponit ipſum primarium lapidē in fundamento, dicens:

& ſemper : & in ſæcula ſæculôrum Amen.

Quo dicto, Pontifex ſpargit aquā benedictā per omnia fundamenta, ſi ſunt aperta, ſi non ſunt aperta, circuit aſpergendo fundamenta, Eccleſiæ deſignata, hoc modo. Incipiens aſpergere, & circuire, inchoat, ſchola proſequente, Antiphonam.

Pſalmus.

FUndaménta ejus in móntibus ſanctis : diligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, cívitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babylônis ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Aetíopum: hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: homo, & homo natus eſt in ea: & ipſe fundâvit eam altíſſimus?

Dóminus narrâbit in ſcriptúris populôrum, & príncipum: horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium habitátio eſt in te.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Et repetitur Antiphona. Interim aſpergendo procedit uſque ad tertiam partem fundamentorum apertorũ, ſeu deſignatorũ, ubi ſubſiſtit; & repetitâ Antiphonâ, Pontifex ſtans ibidem, depoſitâ mitrâ, dicit:
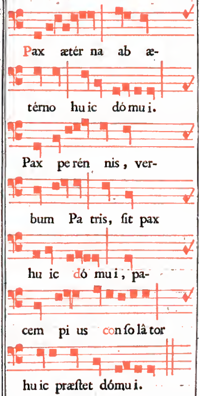
Oremus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua. ℟. Levâte.

Omnípotens, & miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grátiam contuliſti, ut quidquid in tuo nómine dignè, perfectêque ab eis ágitur, à te fieri credâtur, quæſumus imménſam cleméntiam tuam, ut quidquid modò viſitatúri ſumus, viſítes, & quidquid benedictúri ſumus, benedícas; ſitque ad noſtræ humilitâtis intróitũ, Sanctôrum tuôrum méritis fuga dæmonum, Angeli pacis ingréſſus. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Deinde inchoat, ſchola proſequente, Antiphonam.
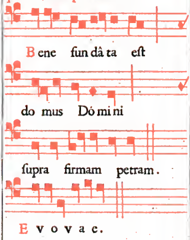

Interim Pontifex, acceptâ mitrâ, aſpergendo procedit uſque ad aliam tertiam partem fundamentorum apertorum, ſeu deſignatorum, ibidẽ ſubſiſtens; & finita Antiphona, ſtans cum mitrâ, dicit:

Omni-

OMnipoténtem Deum, fratres chariſſimi, in cujus domo multæ ſunt manſiónes, ſúpplices deprecêmur, ut locum iſtum nómini ſuo ædificándum per ſereniſſimam pietâtem ſuam bene✠dicere, ſancti✠ficâre, & conſe✠crâre dignêtur. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui cum Patre, & Spíritu ſancto vivit, & regnat Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde inchoat, ſchola proſequente, Antiphonam.

Pſalmus.

LÆtâtus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi: in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes noſtri, in âtriis tuis Jerúſalem.

Jerúſalem, quæ ædificâtur ut cívitas: cujus participátio ejus in idípſū.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini: teſtimónium Iſraël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic ſedérunt ſedes in judício: ſedes ſuper domum David.

Rogâte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem: & abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtûte tua: & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, loquêbar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei noſtri: quæſivi bona tibi.

Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Et repetitur Antiphona. Interim Pontifex aſpergendo procedit per ultimam tertiam partem fundamentorum apertorum, ſeu deſignatorū, revertens ad locum, in quo lapidem impoſuit; ubi repetita Antiphona, ſtans depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua. ℟. Levâte.

DEus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum majeſtáti tuæ condis habitáculum, da ædificatióni tuæ increménta cœléſtia; ut, quod te jubénte fundâtur, te largiénte perficiâtur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Subſequenter Pontifex ibidem ſtans ſinè mitrâ, inchoat, ſchola proſequente, hymnum.

Veni, cre à tor Spíritus
Mentes tuôrum viſita,
Imple ſupérna grátia,
Quæ tu creáſti péctora.

Qui díceris Paráclitus
Altíſſimi donum Dei
Fons vivus, ignis, cháritas,
Et ſpiritâlis únctio.
Tu ſeptifórmis múnere,
Digitus patérnæ déxteræ,
Tu rite promiſſum Patris,
Sermône ditans gúttura,
Accénde lumen sénſibus,
Infúnde amôrem córdibus,
Infirma noſtri córporis
Virtûte firmans pérpeti.
Hoſtem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus,
Ductôre ſic te prævio,
Vitêmus omne nóxium.
Per te ſciâmus da Patrem,
Noſcâmus atque Filium,
Teque utriúſque Spíritum
Credâmus omni témpore.
Deo Patri ſit glória,
Et filio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In ſæculôrum ſæcula. ℟. Amen.

Et dicitur totus, prout habetur ſupra; quo inchoato, Pontifex genuflectit uſque ad finem primi verſus. Tunc ſurgit ſtans, detecto capite, uſque ad finē hymni, quo finito, dicit:

Deſcéndat, quæſumus, Dómine Deus noſter, Spiritus tuus ſanctus, ſuper hanc domum ædificándam, qui & dona noſtra, & populi tui in ea ſanctíficet; & ipſius corda dignánter emúndet. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens, ac benígnus dedicâtor aſſiſtis, exáudi nos, quæſumus, & concêde, ut inviolábilis hujus loci permáneat conſtrúctio; & beneficia tui múneris univérſitas fidélium, quæ tibi súpplicat, percípere mereâtur. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.
℟. Amen.

Hoc facto, acceptâ mitrâ, Pontifex, ſi placet, ſedens ibidem in faldiſtorio, exhortatur populum, ad contribuendum pro ſtructura Eccleſiæ novæ, & aliis opportunis. Deinde dat benedictionem ſolemnem, dicēs:

Sit nomen Dómini Benedíctum &c.

Et in fine concedit indulgentias. His expletis, ſi velit, parat ſe ad celebrandum Miſſam in dicto loco, de Sancto, in cujus nomine Eccleſia fundatur.

DE ECCLESIÆ Dedicatione; ſeu conſecratione.

Ecclesiarum Conſecratio, quamvis omni die de jure fieri poſſit, decentiùs tamen in Dominicis diebus, vel Sanctorũ ſolemnitatibus fit.

Quando autem Eccleſia fuerit dedicanda debet Archidiaconus prænuntiare clero, & populo, quibus eſt Eccleſia conſecranda, ut priuſquam conſecretur, jejunent. Nam Pontifex conſecrans, & qui petunt ſibi Eccleſiam conſecrari, præcedenti die jejunare debent. Sanè ſerò ante diem dedicationis, Pontifex parat Reliquias in altari conſecrando includendas, ponens eas in decenti, & mundo vaſculó, cum tribus granis thuris, ponit etiam in eo chartulam de pergameno, ſcriptam ſub hac forma. **M. D CC. XXV. die** N. **menſis** N. **Ego** N. **Epiſcopus** N. **conſecrávi Eccléſiam, & altâre hoc, in honôrem ſancti** N. **& Relíquias Sanctôrum Mártyrum** N. **&** N. **in eo inclúſi, & ſingulis Chriſtifidélibus, hódie unum annum, & in die anniverſário conſecratiônis hujúſmodi ipſam viſitántibus quadraginta dies de vera indulgéntia, in forma Eccléſiæ conſuéta concéſſi,**
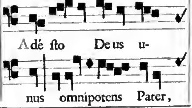
Sigillans ipſum vaſculum diligenter, & illud in honeſto, & mundo loco, vel ſub tentorio ante fores Eccleſiæ conſecrandæ parato ponés, & ſuper ornatum feretrum decenter collocans, cum duobus candelabris, & luminaribus ardentibus. Celebrandæque ſunt vigiliæ ante Reliquias ipſas, & canendi Nocturni, & Matutinæ Laudes, in honorem Sanctorum, quorum Reliquiæ ſunt recondendæ; imagines verò, cruces, & alia ipſa nocte remaneant in Eccleſia conſecranda. Parantur etiã in Eccleſia, quæ ad dedicationem ipſius Eccleſiæ, & altaris ſunt neceſſaria, videlicet, ſanctum Chriſma in vaſculo, & ampulla; Oleum ſanctum Catechumenorum, etiam in vaſculo, & ampulla; duæ libræ thuris, cujus medietas ſit in granis; thuribulum cum navicula, & cochleari; vas cum prunis ardentibus; vas cum cineribus, pro quantitate Eccleſiæ, vas cum ſale; vas vini; aſperſorium factum de herba hyſſopi; mantilia ex tela groſſa, ad extergendum menſam altaris, quoties expedierit; coopertura linea cerata, ad menſuram altaris, pro quolibet altari conſecrando; quinque cruces parvæ etiam, pro quolibet altari conſecrando, factæ de candelis ceræ ſubtilibus; aliquæ ſpatulæ ligneæ parvæ, ad abradendum de altari combuſtiones candelarum, & thuris; vas, in quo ipſæ raſuræ deponantur; calx, arena, ſive tegula trita ad faciendum cæmentum, pro liniendo ſepulchro Reliquiarum, & junctura menſæ

Digitized by Google

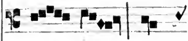
altaris cum ſtipite; cæmentarius, qui hoc agat; duo intortitia accenſa, quæ ſemper præcedant Pontificem, quocunque ierit; vaſa cum aqua, ad abluendas manus Pontificis; & medulla panis, ac mantilia, pro extergendis manibus; duæ libræ bombycis, pro extergendis crucibus unctis, quæ fiunt in parietibus Eccleſiæ, & in ſtipite altaris, duo vaſa cum aqua benedicenda, unum extra Eccleſiam, & aliud intus in presbyterio; tobaleæ novæ mundæ, & vaſa, atque ornamenta ad cultum Dei, & Eccleſiæ, & altaris, poſtquam conſecrata fuerint, pertinentia, benedicenda. Item depingantur in parietibus Eccleſiæ intrinſecus per circuitum duodecim cruces, circa decem palmos ſuper terram, videlicet tres pro quolibet, ex quatuor parietibus. Et ad caput cujuslibet crucis figatur unus clavus, cui affigatur una candela unius unciæ. Scala, ſuper quam aſcendens Pontifex poſſit attingere ipſas duodecim cruces; fontes Eccleſiæ, in quibus conſervatur aqua benedicta, vacui ſint, & bene mundi. Et provideatur, quod Eccleſia poſſit exterius liberè circumiri.

Pontifex manè in ſuo habitu quotidiano venit ad Eccleſiam; ordinat in Eccleſia conſecranda, quæ ordinanda ſunt; & ejus juſſu accenduntur præmiſſæ duodecim candelæ; & faldiſtorium ornatum ponitur ſupra tapete in medio Eccleſiæ; & mox Pontifex exit Eccleſiam, cunctis inde exire juſſis, uno tantùm Diacono amictu, albâ, cingulo, & ſtolâ parato intus remanente; & Eccleſiæ fores clauduntur.

Tunc Pontifex cum clero, & populo accedit ad locum, ubi pridie Reliquiæ poſitæ fuerunt, & ibi incipit, & dicit voce ſubmiſſa cum clericis ſeptem Pſalmos cum Antiphona, **Ne reminiſcàris, &c.** ſinè Litaniis, quos conjecimus in fine hujus ſecundæ partis pag: 399. Induet interim amictum, albam, cingulum, ſtolam, & pluviale albi coloris, accipiens mitram ſimplicem in capite, & baculum paſtoralem in manum ſiniſtram. Alter quoque Diaconus paratus ſimiliter amictu, albâ, cingulo, & ſtolâ; Subdiaconus etiam amictum, albam, & cingulum indutus; Acolythi, & alii miniſtri ſuperpelliceis parati adſint. Septem Pſalmis expletis, redit Pontifex cum miniſtris ante fores Eccleſiæ conſecrandæ, & parato ibi alio ſuper tapete faldiſtorio, Pontifex ſtans ſinè mitra inchoat, & ſchola proſequitur Antiphonam:

&

& Fi li us, &

Spí ri tus ſanctus.

Deinde dicit ſtans eodem modo

Orêmus.

Actiónes noſtràs, quæſumus, Dómine, aſpirándo præveni, & adjuvándo proſéquere; ut cuncta noſtra orátio, & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiâtur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Qua dicta, Pontifex, acceptâ mitrâ, procumbit ſupra faldiſtorium ibidem præparatum, & cantores incipiunt Litanias, ut infrà pag: 404. & eas proſequuntur uſque ibi. Ab omni malo, Líbera nos Dómine, excluſivè. Tunc ſurgens Pontifex ab accubitu, & ſtans cum mitra, benedicit ibidem aquam, & ſal, prout ſupra habetur. Expleta aquæ benedictione, Pontifex ſtans ſinè mitra aſpergit ſe, & circumſtantes cum illa; inchoans, ſchola proſequente, Antiphonam.

Aſpér ges me, Dómi- ne, hyſſópo, & mun-

dabor:

dâbor : la vâ bis me,

& ſuper nivem de-

albâ bor.

Qua incepta, impoſitâ ſibi mitrâ, ſtans ante fores Eccleſiæ, præcedentibus ipſum duobus Acolythis cum candelis accenſis, incipit circuire ad manum dexteram, procedens cum clero, & populo, & ſpargens cum ipſa aqua forinſecus parietes Eccleſiæ, in ſuperiori parte earum, & cœmeterium dicens ſemper:

In nómine Pa✠tris, & Fí✠lii, & Spíritus✠ ſancti.

Interim finitâ dictâ Antiphonâ, ſchola cantat Reſponſorium:

Fun dâ ta eſt domus

Dó mi ni ſuper

vérti cem

món tium, & ex al-

tâta eſt ſuper

omnes col-

les, & vénient ad eam

omnes gentes. Et di-

cent gló ria
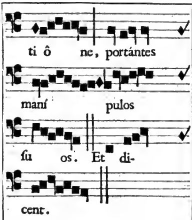
ti bi

Dó mine.

℣. Veni én tes au tem

vé ni ent cum e xul ta-

tione,

Et Miniſtri.

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Omnipotens ſempitérne Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ totus aſsiſtis, totus operâris, adéſto ſupplicatiónibus noſtris, & hujus domus, cujus es fundâtor, eſto protéctor; nulla hîc nequítia contrâriæ poteſtâtis obſiſtat, ſed virtûte Spíritus ſancti operánte, fiat hic tibi ſemper purum ſervítium, & devôta libértas. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Expleto circuitu, Pontifex perveniens ante oſtium, ſtans ibidem verſus ad oſtium, depoſitâ mitrâ: dicit:

Orêmus.

Quo dicto, Pontifex, acceptâ mitrâ, ad oſtium Eccleſiæ appropinquans, percutit illud ſemel cum inferiori parte baculi paſtoralis, ſuper liminare, dicens intelligibili voce.

Ttóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles: & introîbit Rex glóriæ.

Diaconus intus exiſtens dicit alta voce:

Quis eſt iſte rex glóriæ?

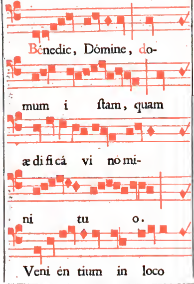
Pontifex reſpondet.
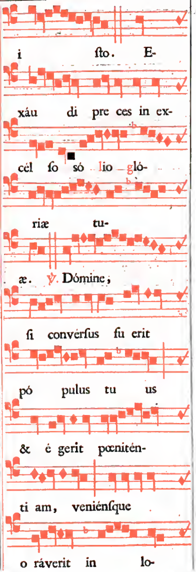
Dóminus fortis, & potens: Dóminus potens in prælio.
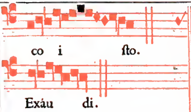
Deinde Pontifex iterum circuit Eccleſiam cum clero, & populo, incipiens ad eandem manum dexterã, aſpergendo parietes juxta fundamẽtum ipſarum, & cœmeterium, dicens ſemper:

In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti.

Interim ſchola cantat Reſponſorium.

Expleto circuitu, Pontifex perveniens ante oſtium, ſtans ibidem verſus ad illud, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus. Et miniſtri.

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Omnipotens ſempitérne Deus, qui per filium tuum, angulârem ſcílicet lápidem, duos ex divérſo veniéntes, ex circumciſiône, & præpútio, paríetes, duóſque greges óvium ſub uno eodémque paſtôre uniſti, da fâmulis tuis: per hæc noſtræ devotiônis officia indiſſolúbile vínculum charitâtis; ut nulla diviſiône méntium, nullâque perverſitâtis varietâte ſequeſtréntur, quos ſub unius regímine paſtôris unus grex cóntinet, uniúſque, te cuſtôde, ovîlis ſepta conclúdunt. Per eúndē Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Tum acceptâ mitrâ, appropinquans iterum ad oſtium, percutit ſecundo cum baculo paſtorali ſuper liminare, dicens ſimili voce, ut priùs:

Attóllite portas princípes veſtras, & elevámini portæ æternales: & introíbit Rex glóriæ.

Diaconus intus exiſtens, dicit:

Quis eſt iſte rex glóriæ?
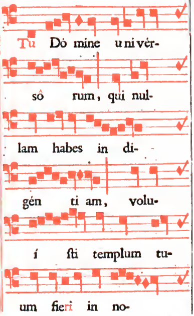
Pontifex reſpondet.
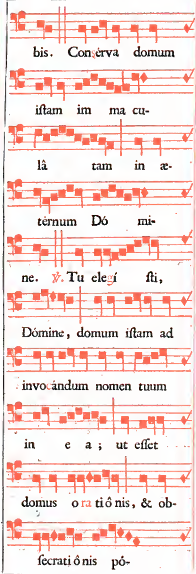
Dóminus fortis, & potens: Dóminus potens in prælio.
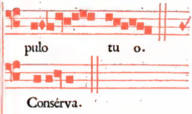
Deinde circuit tertio Eccleſiam cum clero, & populo, incipiens ad ſiniſtram manum, proceditque aſpergens exteriùs cum eadem aqua parietes in media parte eorum, ideſt circa altitudinem faciei ſuæ; & cœmeterium, dicens ſemper.

In nómine Pa✠tris, & Fí✠lii, & Spíritus ✠ ſancti.

Interim ſchola cantat Reſponſorium.

Expleto cantu, & circuitu, cum Pontifex pervenerit ante oſtium, ſtans ibidem verſus ad illud, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri.

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Omnípotens, & miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grátiam contuliſti, ut quidquid in tuo nómine dignè, perfectèque ab eis ágitur, à te fieri credâtur, quæſumus imménſam cleméntiam tuam, ut quidquid modo viſitâturi ſumus, viſites, & quidquid benedictûri ſumus benedícas; ſitque ad noſtræ humilitâtis introítum Sanctôrum tuôrum méritis fuga dæmonum, Angeli pacis ingréſſus. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Tum, acceptâ mitrâ, appropinquans tertiò ad oſtium Eccleſiæ percutit iterum ſuper liminare cum baculo paſtorali, dicens:

Attóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternâles: & introíbit Rex glóriæ.

Diaconus intus exiſtens dicit:

Quis eſt iſte rex glóriæ?

Pontifex, & univerſus clerus reſpondet:

Dóminus virtûtum ipſe eſt rex glóriæ.

Adjicientes.

Aperîte. Aperîte. Aperîte.

Pontifex facit crucem ſuper liminare in oſtio cum inferiore parte baculi paſtoralis, dicens:

Ecce Cru✠cis ſignum, fugiant phantáſmata cuncta.

Et aperto oſtio, intrat Eccleſiam ſolus cum miniſtris clericis, & choro, & cæmentariis, qui collocare, & linire debent lapidem ſuper ſepulcrum Reliquiarum, & menſam altaris, ſi eſt remota, aut ſeparata á ſtipite, dimiſſo ab extra clero, & populo, & clauſo Eccleſiæ oſtio poſt eos. Ingreſſus autem Pontifex Eccleſiam, dicit intelligibili voce:

Pax huic dómui.
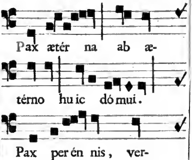
Et Diaconus, qui eſt intus, reſpondet:
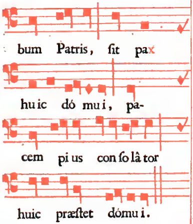
In intróitu veſtro.

Et omnes dicunt:
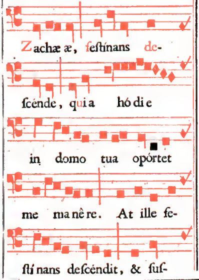
Amen.
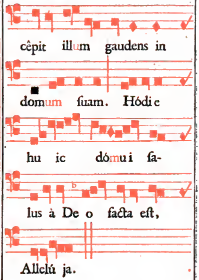
Tum ſchola, ſive cantores cantant Antiphonam.

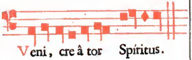

Qua dicta, cantant etiam ſequentem Antiphonam.

Hæc dum cantantur, Pontifex procedit uſque ad medium Eccleſiæ, ubi faldiſtorium paratum eſt; & expletis prædictis Antiphonis, depoſitâ mitrâ, flexis ibi genibus, verſus ad altare majus inchoat, ſchola proſequente, hymnum.

ut ſupra. pag. 220.

Et dicitur totus. Finito primo verſu, ſurgit Pontifex, & ſtat uſque ad finem, ſinè mitrâ. Interim unus

ex

ex miniſtris ſpargit cinerem per pavimentum Eccleſiæ, in modum crucis, faciendo ex eo lineas duas, quamlibet latitudinis ferè unius palmi, unam ab angulo Eccleſiæ ad ſiniſtrā manum per principalem portam intrantis, ad angulum tranſverſum illius: ideſt, dexterum intrantis, ad caput Eccleſiæ; & aliam ab angulo Eccleſiæ ad dexteram manum intrātis, ad angulum tranſverſum illius, ideſt, ſiniſtrum ipſius, ad caput Eccleſiæ: vel, ſi Eccleſia ſit magna, fieri poſſunt loco primæ lineæ viginti quatuor Areolæ æquali ſpatio diſtantes, ex cinere, & loco ſecundæ viginti tres.

Finito hymno, Pontifex, acceptâ mitrâ, accumbit ſuper faldiſtorium, & ſchola iterum incipit, & proſequitur Litanias; in quibus in ſuo loco nominetur bis Sanctus ille, in cujus honore, & nomine Eccleſiā, vel altare dedicatur; & illi, quorum Reliquiæ in eo includuntur. Poſtquam autem dictum fuerit:

Ut ómnibus fidélibus &c.

℟. Te rogâmus audi nos.

Pontifex ab accubitu ſurgit, & baculum paſtoralē in ſiniſtra tenens, dicit in eodem tono:

Ut locum iſtum viſitâre dignêris. ℟. Te rogâmus audi nos.

Secundò dicit:

Ut in eo Angelôrum cuſtódiam deputâre dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Deinde dexteram in altum extēdens, producit communiter ſuper Eccleſiam, & altare conſecrāndum, ter ſucceſſivè ſignum crucis, dicens primo:

Ut Eccléſiam, & altâre hoc ad honôrem tuum, & nomen ſancti N. conſecránda bene✠dicere dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Secundò dicit:

Ut Eccléſiam, & altâre hoc, ad honôrem tuum, & nomen ſancti N. conſecránda bene✠dicere, & ſancti✠ficâre dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Tertiò dicit:

Ut Eccleſiam, & altâre hoc, ad honôrem tuum, & nomen ſancti N. conſecránda bene✠dícere ſancti✠ficâre, & conſe✠crâre dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Quo facto, iterum accumbit ſuper faldiſtorium, ſchola Litanias reſumente, & perficiente; quibus finitis, ab accubitu ſurgit, depoſitâ mitrâ, & ſtans ibidem verſus ad altare majus, dicit intelligibili voce:

Orêmus. Et miniſtri.

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Præveniat nos, quæſumus Dómine, miſericórdia tua, & intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces noſtras cleméntia tuæ propitiatiônis antícipiet. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.
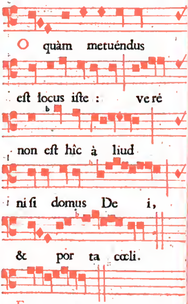
Alia orátio.

Ore-

Orêmus.

MAgnificâre Dómine Deus noſter, in Sanctis tuis, & hoc in templo tibi ædificâto appáre, ut qui cuncta in filiis adoptiônis operâris, ipſe ſemper in tua hæreditâte laudêris. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Finitis orationibus, ſchola incipit, & proſequitur Antiphonam.

Pſalmus.

BEnedíctus Dóminus Deus Iſraël, quia viſitâvit, & fecit redemptiônem plebis ſuæ:

Repetitur tota Antiphona.

Et eréxit cornu ſalûtis nobis: in domo David púeri ſui.

Repetitur Antiph. ut priùs.

Sicut locûtus eſt per os Sanctôrum, qui à ſæculo ſunt prophetârum ejus.

Repetitur iterum Antiphona, ut priùs.

Salûtem ex inimícis noſtris, & de manu ómnium, qui odérunt nos:

Interim repetitur Antiphona.

Ad faciéndam miſericórdiam cum pátribus noſtris: & memorári teſtaménti ſui ſancti.

Repetitur Antiphona.

Iusjurándum, quod jurâvit ad Abraham patrem noſtrum: datûrum ſe nobis:

Repetitur iterum Antiphona.

Ut ſine timôre de manu inimicôrũ noſtrôrum liberâti, ſerviâmus illi.

Iterum Antiphona repetitur.

In ſanctitâte, & juſtítia coram ipſo, ómnibus diêbus noſtris.

Repetitur, ut priùs, Antiphona.

Et tu puer, prophêta altíſſimi vocáberis: præíbis enim ante fáciem Dómini parâre vias ejus:

Antiphona repetitur, ut priùs.

Ad dandam ſciéntiam ſalûtis plebi ejus: in remiſſiônem peccatôrũ eôrũ.

Repetitur, ut prius, Antiphona.

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri: in quibus viſitâvit nos óriens ex alto:

Antiphona repetitur, ut priùs.

Illumináre his, qui ténebris, in & umbra mortis ſedent: ad dirigéndos pedes noſtros in viam pacis.

Repetitur, ut priùs, Antiphona.

Glo-

Glória Patri, & Fílio, & Spiritui ſancto.

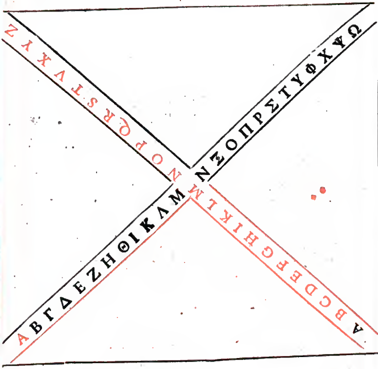
Ut priùs, Antiphona repetitur.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculórum. Amen.

Tandem iterum Antiphona repetitur.

Interim, dum præmiſſa cantantur, Pontifex, acceptâ mitrâ, incipiens ab angulo Eccleſiæ ad ſiniſtrã intrantis, prout ſupra lineæ factæ ſunt, cum extremitate baculi paſtoralis ſcribit ſuper cineres alphabetũ, Græcum, ita diſtinctis literis, ut totum ſpatium occupent, his videlicet:

Deinde ſimili modo incipiens ab angulo Eccleſiæ ad dexteram intrantis, ſcribit alphabetum Latinum ſuper cineres diſtinctis literis, his videlicet:

Poſt hæc Pontifex cum mitra accedit verſus altare majus conſecrandum, & diſtans ab illo ſpatio congruenti, depoſitâ mitrâ, genuflexus competenti voce, dicit:

Deus in adjutórium me-

um inténde.

Quo dicto, Pontifice ſurgente, Chorus reſpondet:

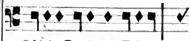

Dómine, ad adjuvándum

me feſtína.

Tum Pontifex ſtans ſinè mitra in eodem loco, dicit:

Glória Patri, & Filio:

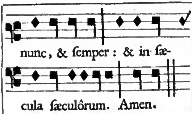

& Spirítui ſancto.

Chorus reſpondet

Sicut erat in princípio, &

ſinè Allelúja. Et id eiſdem modo, & loco, ſecundò, & tertiò fit, voce ſemper altiùs elevata. Quibus dictis, Pontifex ſtans in eodem loco cum mitrâ benedicit aliam aquam cum ſale, cinere, & vino, incipiens abſolute exorciſmum ſalis.

Exorcízo te, creatûra ſalis, in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui Apóſtolis ſuis ait, Vos eſtis ſal terræ; & per Apóſtolum dicit, Sermo veſter ſemper in grátia ſale ſit condîtus; ut ſancti ✠ ficêris ad conſecratiônem hujus Eccléſiæ, & altâris, ad expelléndas omnes dæmonum tentatiónes, & ómnibus, qui ex te ſúmpſerint, ſis ánimæ, & córporis tutaméntum, & ſánitas, protéctio, & confirmátio ſalûtis. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui ventûrus eſt judicâre vivos, & mórtuos, & ſæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde, depoſitâ mitrâ, dicit:

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Domine Deus, Pater omnípotens, qui hanc grátiam cælitus ſali tribúere dignâtus es, ut ex illo poſſint univérſa condíri, quæ hominibus ad eſcâ procreáſti, bene ✠ dic hanc creatûram ſalis, ad effugándum inimîcum; & ei ſalûbrem medicínam immítte, ut proficiat ſu-

méntibus ad ánimæ, & córporis ſanitátem. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Tum, aſſumptâ mitrâ, dicit abſolutè exorciſmum aquæ.

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti, ut repéllas diábolum à término juſtórum, ne ſit in umbráculis hujus Eccléſiæ, & altâris. Et tu, Dómine Jeſu Chriſte, infúnde Spíritum ſanctum in hanc Eccléſiam tuam, & altâre; ut proficiat ad ſanitâtem córporum, animarúmque adorántium te, & magnificêtur nomen tuum in géntibus; & incréduli corde convertántur ad te, & non hábeant álium Deum, præter te Dóminum ſolum, qui ventûrus es judicâre vivos, & mórtuos, & ſæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde, depoſitâ mitrâ, dicit:

℣. Dómine, exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, ſtatûtor ómnium elemẽtôrum, qui per Jeſum Chriſtum filium tuum Dóminum noſtrum elemẽtum hoc aquæ in ſalûtem humáni géneris eſſe voluíſti, te ſúpplices deprecâmur, ut exaudítis oratiónibus noſtris, eam tuæ pietâtis aſpéctu ſanctí ✠ fices; atque ita ómnium ſpirítuum immundôrum ab ea recêdat incúrſio, ut ubicúmque fúerit in nómine tuo aſpérſa, grátia tuæ benedictiônis advéniat, & mala ómnia, te propitiánte, procul recédant. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat Deus per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Tum ſtans ſinè mitra, dicit ſuper cíneres.

Benedictio cinerum.

℣. Dómine, exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Omnípotens ſempitérne Deus, parce pœniténtibus, propitiâre ſupplicántibus, & míttere dignêris ſanctum Angelum tuum de cœlis, qui bene ✠ dîcat, & ſanctí ✠ ficet hos cíneres, ut ſint remédium ſalûbre ómnibus nomen ſanctum tuum humíliter implorántibus, ac ſemetípſos pro conſciéntia delictôrum ſuôrum accusántibus, ante conſpéctum divínæ clementiæ tuæ facínora ſua deplorántibus, vel ſereníſſimam pietâtem tuam ſuppliciter, obnixêque flagitántibus; & præſta, per invocatiônem ſanctiſſimi nóminis tui, ut quicúmque eos ſuper ſe aſpérſerint pro redemptióne peccatôrum ſuôrum, córporis ſanitâtem, & ánimæ tutêlam percípiant. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex accipit ſal, & miſcet cineri in modum crucis, dicens:

COmmíſtio ſalis, & cíneris páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. ℟. Amen.

Deinde accipiens pugillum de miſtura ſalis, & cinerum, in modum crucis, ter immittit in aquam, qualibet vice dicens:

COmmíſtio ſalis, cíneris, & aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. ℟. Amen.

Deinde ſtans ſiné mitra, dicit ſuper vinum.

Benedictio vini.

℣. Dómine, exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

DOmine Jeſu Chriſte, qui in Cana Galilææ ex aqua vinum feciſti, qui es vitis vera, multiplica ſuper nos miſericórdiam tuam; & bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficáre dignèris hanc creatûram vini, ut ubicúmque fuſum fûerit, vel aſpérſum, divinæ benedictiônis tuæ opuléntia repleâtur, & ſanctificêtur. Qui cum Patre, & Spíritu ſancto vivis, & regnas Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde mittit, ín modum crucis, vinum in aquam ipſam, dicens:

COmmíſtio vini, ſalis, cíneris, & aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

OMnípotens ſempitérne Deus, creâtor, & conſervâtor humáni géneris, & dator grátiæ ſpirituâlis, ac largîtor ætérnæ ſalûtis, emítte Spíritum ſanctum tuum ſuper hoc vinum cum aqua, ſale, & cínere miſtum; ut armâtum cœléſtis defenſiône virtûtis ad conſecratiônem hujus Eccléſiæ, & altâris tui proficiat. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúſdem Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex, aſſumptâ mitrâ, dicit abſolute ſuper aquam prædictam.

SAnctifi ✠ câre per verbum Dei unda cœléſtis; ſanctifi ✠ câre aqua calcâta Chriſti veſtigiis, quæ móntibus preſſa non cláuderis; quæ ſcópulis illíſa non frángeris; quæ terris diffûſa non déficis: tu ſúſtines áridam; tu portas móntium póndera, nec demérgeris. Tu cœlôrum vértice continêris; tu circumfûſa per totum, lavas ómnia, nec lavâris. Tu fugiéntibus pópulis Hebræôrum in molem durâta conſtrícta es. Tu rurſum ſalſis reſolûta vorticibus. Nili áccolas perdis, & hoſtilé globũ freto ſæviénte perſéqueris: una, eadémque es ſalus fidélibus, & últio crimi-

nóſis. Te per Móyſen percúſſa rupes evómuit, neque ábdita cáutibus latêre potuiſti, cum majeſtâtis império juſſa prodíres. Tu geſtâta núbibus imbre jucúndo arva fœcúndas. Per te, áridis æſtu corpóribus, dulcis ad grátiam, ſalutâris ad vitam, pótius infúnditur. Tu íntimis ſcatúriens venis, aut ſpíritum inclûſa vitâlem, aut ſuccum fértilem præſtas, ne ſiccâtis exinanîta viſcéribus ſolémnes neget terra provéntus. Per te inítium, per te finis exúltat; vel pótius ex Deo eſt, tuum ut términũ neſciâmus; aut tuórum, omnípotens Deus, cujus virtûtum non néſcii, dum aquârum mérita prómimus, óperum inſígnia prædicâmus. Tu benedictiônis auctor, tu ſalûtis orîgo. Te ſupplíciter deprecâmur, ac quæſumus, ut imbrem grátiæ tuæ ſuper hanc domum cum abundántia tuæ bene ✠ dictiônis infúndas; bona ómnia largiâris; próſpera tribuas; advérſa repéllas; malôrum facínorum dæmonem déſtruas; Angelum lucis amîcum, bonôrum provisôrem, defenſorémque conſtítuas. Domum in tuo nómine cœptam, te adjutôre, perféctam bene ✠ díctio tua in longum mansûrâ confirmet. Tuum hæc fundaménta præſídium, cúlmina teguméntum, óſtia introitum, penetrália mereántur accéſſum. Sit per illuſtratiônem vultus tui utílitas hóminum, ſtabílitas pariétum.

Tum Pontifex accedit ad oſtium Eccleſiæ, & cum extremitate baculi paſtoralis facit crucem in parte ſuperiori, & aliam in parte inferiori intrinſecus.

Quo facto, depoſito baculo, ſtans ibidem proſequitur, dicens:

Sit póſitis crux invícta limínibus; utrîque poſtes grátiæ tuæ inſcriptióne ſignéntur, ac per multitúdinem propitiatiônis tuæ viſitatóribus domus ſit pax cum abundántia, ſobríetas cum modéſtia, redundántia cum miſericórdia. Inquietûdo omnis, & calámitas longè recédant. Inópia, peſtis, morbus, languor, incursúſque malôrum ſpirítuum tua ſemper viſitatiône diſcédant; ut tua fuſa in hoc loco viſitatiônis grátia exténſos ejus términos, & átria circumácta percúrrat; ſitque per cunctos ejus ángulos, ac recéſſus hujus gúrgitis purificátio per lavácrum; ut ſemper hìc lætítia quiêtis, grátia hoſpitalitâtis, abundántia frugis, reveréntia religiônis, copiâque ſit ſalûtis. Et, ubi invocâtur ſanctum nomen tuũ, bonôrum ómnium ſuccêdat cópia; malôrum tentaménta procul effúgiant; & mereâmur habêre nobíſcum Angelum pacis, caſtitâtis, charitâtis, ac veritâtis, qui ſemper ab ómnibus malis nos cuſtódiat, prótegat, & defêndat. Per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus Sancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.
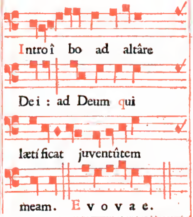
Deinde redit ad dictum locum, ubi aquam benedixit, & ſtans ibidem verſus ad altare majus, mitram in capite tenens, dicit:

DEum Patrem omnipoténtem, fratres chariſſimi, in cujus domo manſiónes multæ ſunt, súpplices deprecêmur, ut habitáculum iſtud bene ✠ dícere, & cuſtodíre dignêtur, per aſperſiônem hujus aquæ cum vino, ſale, & cínere miſtæ. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium ſuum, qui cum eo vivit, & regnat in unitâte Spiritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Poſt hæc Pontifex procedit ad altare cum mitrâ; & ibidem inchoat, ſchola proſequente, Antiphonam ſequentem.

Conſecratio altaris.

Advertendum, quod ſi plura altaria in eadem Eccleſia tunc fuerint conſecranda, Pontifex eoſdem actus, & cærimonias facit, ſub eiſdem verbis, in ſingulis altaribus ſucceſſivè, ſicut facit in primo altari.

Pſalmus.

cti. Pax tibi.

Deinde facit ex eadem aqua cum eodem pollice quatuor cruces in quatuor cornibus altaris, repetens in qualibet cruce verba præmiſſa:

Sancti ✠ ficêtur hoc altâre, &c. Facit autem primam crucem in dextera parte poſteriori altaris, id eſt ubi legitur Euangelium, ſecundam in ſiniſtra parte anteriori tranſverſa primæ, tertiam in dextera anteriori, quartam in ſiniſtra poſteriori tertiæ tranſverſa. Quo facto, & finitis Antiphona, & Pſalmo prædictis, Pontifex ſtans ibidem, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus. Et miniſtri:
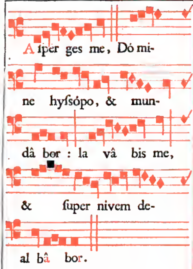
Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Singulâre illud propitiatórium in altári crucis pro nobis rediméndis oblâtum, in cujus præfiguratióne patriárcha Jacob lápidem eréxit in títulum, quo fíeret ſacrifícium, & portæ cœli déſuper aperirêtur orâculum, ſúpplices tibi, Dómine, preces fúndimus ut lápidis hujus expolítam matériam, ſupérnis ſacrifíciis imbuéndam, ipſe tuæ ditári ſanctificatiónis ubertâte præcípias, qui quondam lapídeis legem ſcripſiſti in tábulis. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Oratione expleta, Pontifex circuit ſepties tabulam altaris, aſpergens eam, & ſtipitē de aqua prædicta ultimò per eum benedicta, cum aſperſorio de herba hyſſopi facto, hoc modo. Stans enim ante medium altaris, inchoat Antiphonam, & ſchola proſequitur:

Pſalmus.

Miſerère mei Deus, ſecúndùm magnam miſericórdiam tuã.

Et ſecúndùm multitúdinem miſeratiônum tuârum, dele iniquitâtem meam.

Amplius lava me ab iniquitâte mea: & à peccáto meo munda me.

Interim Pontifex, acceptâ mitrâ, circuit altare, illudque aſpergit, & redit ad locum ante medium altaris, unde diſceſſerat. Finitis dictis verſibus, Pontifex ibidem ſtans cum mitrâ inchoat ſecundò, ut priùs, Antiphonam.

Aſpérges me, & ſchola proſequitur. Dómine, hyſſópo, & mundâbor : lavâbis me, & ſuper nivem dealbâbor.

Quóniam iniquitâtem meam ego cognóſco : & peccâtum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci : ut juſtificêris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicâris.

Ecce enim in iniquitàtibus concéptus ſum : & in peccâtis concêpit me mater mea.

Interim Pontifex circuit ſecundò, aſpergitque, & redit, ut priùs. Finitis verſibus, ſtans ut ſupra, Pontifex cum mitrâ inchoat tertiò Antiphonam.

Aſpérges me, & ſchola proſequitur, Dómine hyſſópo, & mundâbor: lavâbis me, & ſuper nivem dealbâbor.

Ecce enim veritàtem dilexiſti : incérta, & occúlta ſapiéntiæ tuæ manifeſtâſti mihi.

Aſpérges me hyſſópo, & mundâbor: lavâbis me, & ſuper nivem dealbâbor.

Audítui meo dabis gáudium, & lætítiã : & exultábunt oſſa humiliâta.

Interim Pontifex circuit tertiò, aſpergitque, & redit, ut priùs : & finitis verſibus prædictis, ſtans cum mitrâ, ut ſupra, inchoat quartò Antiphonam.

Aſperges me, & ſchola proſequitur, Dómine hyſſópo & mundâbor : lavâbis me, & ſuper nivem dealbâbor.

Avérte fáciem tuam à peccâtis meis : & omnes iniquitâtes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : & ſpiritum rectum innova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua : & Spí-

ritum ſanctum tuũ ne áuferas à me.

Et interim Pontifex circuit quartò, aſpergitque, & redit ut priùs; & finitis verſibus prædictis, ſtans cum mitrâ in capite, inchoat quinto, ſtans ut ſupra, Antiphona.

Aſpérges me, ſchola proſequitur, Dómine, hyſſópo & mundâbor: lavâbis me, & ſuper nivem dealbâbor.

Redde mihi lætítiam ſalutâris tui: & ſpiritu principâli confirma me.

Docêbo iniquos vias tuas: & ímpii ad te convertêntur.

Líbera me de ſanguínibus Deus, Deus ſalûtis meæ: & exultâbit lingua mea juſtítiam tuam.

Interim Pontifex circuit quintò, aſpergitque, & redit, ut priùs; & finitis verſibus prædictis, ſtans cum mitrâ, ut ſupra, inchoat ſextò Antiphonam.

Aſpérges me, ſchola proſequitur, Dómine, hyſſópo & mundâbor: lavâbis me, & ſuper nivem dealbâbor.

Dómine, lábia mea apéries: & os meum annuntiâbit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrificium, dediſſem útique: holocáuſtis non delectâberis.

Sacrificium Deo ſpíritus contribulâtus: cor contrîtum, & humiliâtum Deus non deſpicies.

Interim Pontifex circuit ſextò, aſpergitque, & redit, ut priùs, & finitis dictis verſibus, ſtans cum mitrâ, ut ſupra, inchoat ſeptimò Antiph.
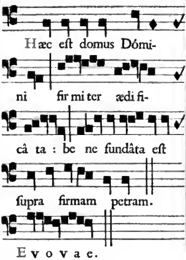
Aſpérges me, & ſchola proſequitur, Dómine, hyſſópo, & mundâbor: lavâbis me, & ſuper nivem dealbâbor.

Benígnè fac Dómine in bona voluntâte tua Sion: ut ædificéntur muri Jerúſalem.

Tunc acceptâbis ſacrificium juſtítiæ, oblatiónes, & holocáuſta: tunc impónent ſuper altâre tuum vítulos.

Et non dicitur Glória Patri. Interim Pontifex circuit ſeptimò, aſpergitque, & redit, ut ſupra. Subſequenter circuit ter Eccleſiam interiùs, tantùm aſpergendo parietes ejus cum prædicta aqua benedicta, hoc modo: Finitis dictis verſibus, & ſeptimo circuitu per Pontificem, ut ſupra, facto, ſchola cantat Antiph.

Pſalmus.

Lætâtus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi: in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes noſtri, in átriis tuis Jerúſalem.

Jerúſalem, quæ ædificâtur ut cívitas: cujus participátio ejus in idípſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dòmini : teſtimónium Iſrael ad confiténdum nomini Domini.

Quia illic ſedérunt ſedes in judício : ſedes ſuper domum David.

Rogâte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem : & abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtûte tua : & âbundántia in túrribus tuis.
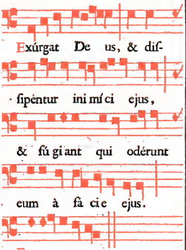
Propter fratres meos, & próximos meos, loquêbar pacem de te.

Propter domum Domini Dei noſtri : quæſivi bona tibi.

Et non dicitur Glória Patri.

Interim incepta Antiphona prædicta, Pontifex cum mitrâ incipiens

retro altare majus procedit ad dexteram partem, circuiens intrinſecus Eccleſiam, & parietes illius; aſpergit eam à parte inferiori, juxta terrã, rediens uſque ad locum retro altare, unde diſceſſit: quo facto, ac finitis Antiphona, & Pſalmo prædictis, ſchola cantat Antiphonam.

Pſalmus.

IN Eccléſiis benedícite Deo Dómino, de fôntibus Iſrael.

Ibi Bénjamin adoleſcéntulus, in mentis excéſſu.

Príncipes Juda, duces eôrum: príncipes Zábulon, principes Néphthali.

Manda Deus virtúti tuæ: confirma hoc Deus, quod operâtus es in nobis.

A templo ſancto tuo in Jerúſalem, tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurôrum in vaccis populôrum: ut exclúdant eos, qui probáti ſunt argénto.

Diſſipa gentes; quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægypto: Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantâte Deo: psállite Dómino.

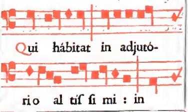
Psállite Deo: qui aſcéndit ſuper cœlum cœli, ad oriéntem.
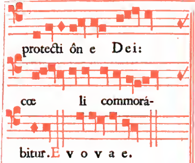
Ecce dabit voci ſuæ vocem virtûtis, date glóriam Deo ſuper Iſrael, magnificéntia ejus, & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in ſanctis ſuis, Deus Iſrael ipſe dabit virtûtem & fortitúdinẽ plebi ſuæ, benedictus Deus.

Et non dicitur Glória Patri.

Interim Pontifex ſecundò per eandem viam circuiens aſpergit parietes Eccleſiæ in medio, id-eſt, circa altitudinem faciei ſuæ, rediens uſque ad locum unde diſceſſit: quo facto, ac finitis Antiphona, & Pſalmo prædictis, ſchola cantat Antiphonam.

Pſalmus.

DIcet Dómino : ſuſcéptor meus es tu, & refúgium meum : Deus meus, ſperâbo in eum.

Quóniam ipſe liberâvit me de láqueo venántium, & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrâbit tibi : & ſub pennis ejus ſperâbis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: non timêbis à timôre noctúrno.

A ſagítta volánte in die, à negótio per ambulánte in ténebris: ab incúrſu & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis:ad te autem non appropinquâbit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderâbis:& retributiônem peccatôrum vidêbis.

Quóniam tu es Dómine ſpes mea: altíſſimum poſuíſti refúgium tuum.

Non accêdet ad te malum : & flagéllum non appropinquâbit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis ſuis mandâvit de te : ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem, & baſiliſcum ambulâbis : & conculcâbis leônem & dracônem.

Quóniam in me ſperâvit, liberâbo eum : prótegam eum, quóniam cognôvit nomen meum.
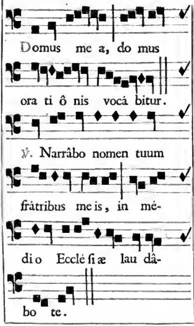
Clámâvit ad me, & ego exáudiam eum : cum ipſo ſum in tribulatiône : erípiam eum, & glorificâbo eum.

Longitúdine diêrum replêbo eum: & oſténdam illi ſalutâre meum.

Et non dicitur Glória Patri.
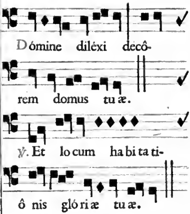
Interim Pontifex tertiò circuit Eccleſiam, incipiens à ſiniſtra parte, & aſpergit parietes illius, altiùs quã ſecundò, rediens ad locum, unde diſceſſit. Quo facto, adhuc mitram in capite tenens aſpergit cum prædictâ aquâ pavimentum Eccleſiæ per medium, incipiens ante altare, uſque ad portam principalem, deinde per tranſverſum, de uno pariete ad alium. Interim ſchola cantat tres ſequentes Antiphonas cum ſuis verſiculis.

ſine Glória.

Alia Antiphona.

ſinè Glória.

Alia Antiphona.

Non eſt hìc á liud

ni ſi do mus De i,

& por ta cœli.

Dictis Antiphonis prædictis, & aſperſione, ut præmittitur, facta, Pontifex ſtans cum mitrâ in medio Eccleſiæ verſus ad altare majus inchoat, & ſchola proſequitur Antiphonam.

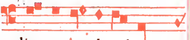
Vidit Jacob ſcalam,

ſummi tas ejus cœlos

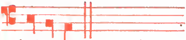
tangêbat, & deſcen-

déntes Ange los, &

di xit: Ve rè locus iſte

ſanctus eſt.

Tum cantatur Antiphona prædicta, Pontifex ſtans cum mitrâ in medio Eccleſiæ aſpergit aquam per pavimentum, verſus Orientem, Occidentem, Aquilonem, & Auſtrum. Finita Antiphona, Pontifex, depoſitâ mitrâ, ſtans ibidem in medio Eccleſiæ converſus ad portam principalem, dicit competenti voce:

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Deus, qui loca nómini tuo dicánda ſanctíficas, effúnde ſuper hanc oratiônis domum grátiam tuam; ut ab ómnibus hìc nomen tuum invocántibus, auxílium tuæ miſericórdiæ ſentiâtur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Tum ibidem ſtans, adhuc converſus, ut priùs, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua.
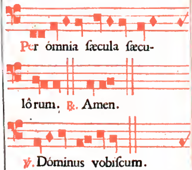
℟. Levâte.
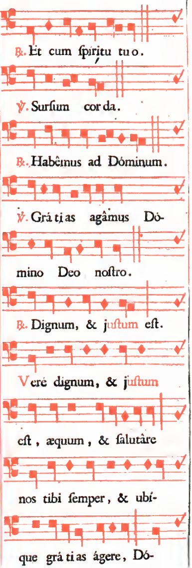
Deus ſanctificatiônum, omnípotens dominâtor, cujus pietas ſine fine ſentitur, Deus, qui cœléſtia, ſimul, & terrêna complécteris, ſervans miſericórdiam tuam pópulo tuo ambulánti ante conſpéctum glóriæ tuæ, exáudi preces ſervôrum

tuorum

tuôrum, ut ſint óculi tui apérti ſuper domum iſtam die ac nocte: hanc quoque baſilicam in honôrem ſanctæ, & victorioſiſſimæ crucis, & memóriam ſancti tui N. ſacris myſtèriis inſtitûtam clementíſſimus dedi✠ca, miſerâtus illu✠ſtra, próprio ſplendôre clari✠fica, omnemque hóminem veniéntem adorâre te in hoc loco placâtus admítte, propítius reſpícere dignâre, & propter nomen tuum magnum, & manum tuam fortem, & bráchium tuum excélſum, in hoc tabernáculo tuo ſupplicántes libens prótege, dignánter exáudi, ætèrna defenſiône consérva; ut ſemper felíces, ſempérque in tua religiône lætántes, conſtánter in ſanctæ Trinitàtis confeſſiône, fide Cathólica perſevérent. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus

Deinde ſtans adhuc converſus, ut priùs, ibidem extenſis manibus ante pectus, dicit Præfationem.

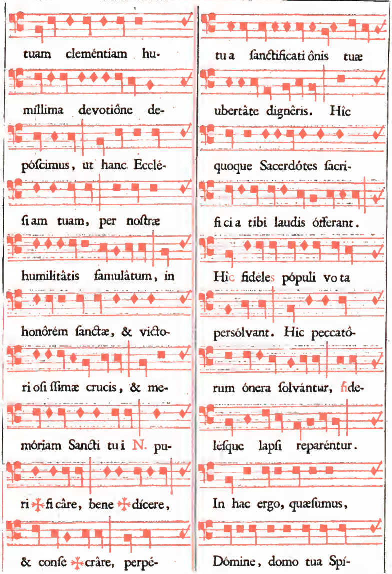

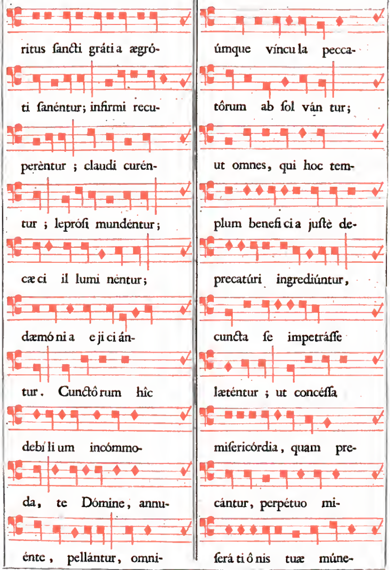

mine ſanĉte, Pater omní-
potens, ætérne De us,
adéſto précibus noſtris,
adéſto Sacraméntis, ad-
éſto étiam piis famu-
lórum tuórum labóribus,
nobiſque miſericórdiam
tu am poſcéntibus. De-
ſcéndat quoque in hanc
Eccléſi am tuam, in quam
ſub invocatióne ſanĉti
nóminis tui, in honórem
ſanĉtæ crucis, in qua co-
ætérnus tibi fi li us tuus
Dóminus noſter Jeſus
Chriſtus pro redemptióne
mundi pati dignâtus eſt, &
memóriam Sanĉti tui N. nos
indígni conſecrâmus, Spíri-
tus ſanĉtus tuus, ſeptifórmis

gratiæ

grátiæ uber tâ te redún-
dans; ut quoti eſcúmque,
in hac domo tu a ſan-
ctum nomen tuum ſue-
rit invocâtum; eôrum, qui
te invo cá ve rint, á te
pi o Dómino preces ex-
audiántur. O beâta, &
ſancta Trínitas, quæ óm-
ni a puri fi cas, ómni a
mundas, & ómnia perór-
nas. O be â ta majéſtas
Dei, quæ cuncta imples,
cuncta cóntines, cun-
cta diſpônis. O beâ-
ta, & ſancta manus Dei,
quæ ómnia ſancti fi cas,
ómni a benedì cis, óm-
ni a locúpletas. O ſan-
cte Sanctôrum Deus,

tuam cleméntiam hu-
míllima devotiône de-
póſcimus, ut hanc Ecclé-
ſiam tuam, per noſtræ
humilitâtis famulâtum, in
honôrém ſanctæ, & victo-
rioſiſſimæ crucis, & me-
móriam Sancti tui N. pu-
ri✠ficâre, bene✠dícere,
& conſe✠crâre, perpé-
tua ſanctificatiônis tuæ
ubertâte dignêris. Hic
quoque Sacerdótes ſacri-
ficia tibi laudis ófferant.
Hic fidéles pópuli vota
persólvant. Hic peccató-
rum ónera ſolvántur, fide-
leſque lapſi reparéntur.
In hac ergo, quæſumus,
Dómine, domo tua Spí-

ritus

ritus ſanĉti gráti a ægró-
ti ſanéntur; infirmi recu-
perèntur ; claudi curén-
tur ; leprófi mundéntur;
cæ ci il lumi néntur;
dæmó ni a e ji ci án-
tur. Cunĉtô rum hìc
debí li um incómmo-
da, te Dómine, annu-
énte, pellántur, omni-
úmque víncu la pecca-
tôrum ab ſol ván tur;
ut omnes, qui hoc tem-
plum benefi ci a juſtè de-
precatúri ingrediúntur,
cunĉta ſe impetráſſe
lætèntur ; ut concéſſa
miſericórdia, quam pre-
cántur, perpétuo mi-
ſerá ti ô nis tuæ múne-

Quod ſequitur, dicit ſubmiſſa voce legendo, ita tamen, quod á circũſtantibus audiri poſſit.

Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitáte ejúſdem Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Præfatione finita, Pontifex, acceptâ mitrâ, procedit ante altare, & ibi cum præmiſſa aqua benedicta facit maltam, ſeu cæmentum, quod mox, depoſitâ mitrâ, ſtans ibidem benedicit, dicens:

℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Summe Deus, qui ſumma, & média, ímaque cuſtôdis, qui omnem creatûram intrínſecus ambiéndo conclûdis, ſancti ✠ fica, & béne ✠ dic has creatúras calcis, & sábuli. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Cæmentum benedictum reſervatur, ſed reſiduum aquæ benedictæ funditur ad baſim, ſive pedem ſtipitis altaris per circuitum.

Pontifex deinde procedit proceſſionaliter cum cruce, & clero ad locum, in quo Reliquiæ nocte præterita conſervatæ fuerint; & deferatur Chriſma uſque ad fores Eccleſiæ; ſed priuſquam locum ipſum ingrediatur, ſtans ab extra, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri:
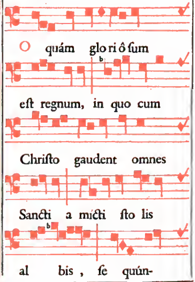
Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Aufer á nobis, quæſumus, Dómine, cunctas iniquitátes noſtras; ut ad ſancta ſanctôrum puris mereâmur méntibus introîre. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Deinde Pontifice locum ipſum cum Presbyteris, & clero ingrediente, ſchola cantat Antiphonas ſequentes.

tur

tur Agnum quocúm-
que ierit.

Alia Antiphona.

Movête vos Sancti Dei.
de manſiónibus veſtris,
ad loca feſtinâte, quæ vo-
bis parâta ſunt.

Alia Antiphona.

Ecce pópulus cuſtódi-
ens judícium, & fáci-
ens veritâtem, in te ſpe-
ravérunt, Dómine, uſ-
que in ætérnum.

Alia Antiphona.

Via Sanctórum facta
eſt recta, & iter eórum
præparâtum eſt.

E v o v a e.

Pſalmus.

Venîte exultêmus Dómino, jubilêmus Deo ſalutári noſtro.

Præoccupêmus fáciem ejus in confeſſiône, & in pſalmis jubilêmus ei:
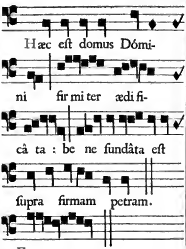
Quóniam Deus magnus Dóminus: & rex magnus ſuper omnes Deos:

Quóniam non repéllet Dóminus plebem ſuam, quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipſe cónſpicit.

Quóniam ipſius eſt mare, & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus eius;

Venîte adorêmus, & procidâmus ante Deum: plorêmus coram Dó-

Pſalmus.

Lætâtus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi: in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes noſtri, in átriis tuis Jerúſalem.

Jerúſalem, quæ ædificâtur ut cívitas: cujus participátio ejus in idípſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dòmini: teſtimónium Iſrael ad confiténdum nomini Domini.

Quia illic ſedérunt ſedes in judício: ſedes ſuper domum David.

Rogâte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem: & abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtûte tua: & âbundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, loquêbar pacem de te.
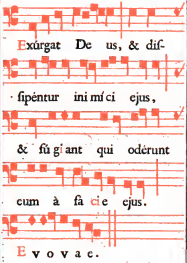
Propter domum Domini Dei noſtri: quæſivi bona tibi.

Et non dicitur Glória Patri.

Interim incepta Antiphona prædicta, Pontifex cum mitrâ incipiens

retro

retro altare majus procedit ad dexteram partem, circuiens intrinſecus Eccleſiam; & parietes illius; aſpergit eam à parte inferiori, juxta terrã, rediens uſque ad locum retro altare, unde diſceſſit: quo facto, ac finitis Antiphona, & Pſalmo prædictis, ſchola cantat Antiphonam.

Pſalmus.

IN Eccléſiis benedícite Deo Dómino, de fóntibus Iſrael.

Ibi Bénjamin adoleſcéntulus, in mentis excéſſu.

Príncipes Juda, duces eórum: príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda Deus virtúti tuæ: confirma hoc Deus, quod operâtus es in nobis.

A templo ſancto tuo in Jeruſalem, tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: ut exclúdant eos, qui probáti ſunt argénto.

Diſſipa gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægypto: Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantâte Deo: psállite Dómino.

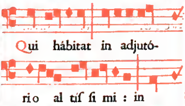
Psállite Deo: qui aſcéndit ſuper cœlum cœli, ad oriéntem.

Ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis, date glóriam Deo ſuper Iſrael, magnificéntia ejus, & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in ſanctis ſuis, Deus Iſrael ipſe dabit virtûtem & fortitúdinẽ plebi ſuæ, benedíctus Deus.

Et non dicitur Glória Patri.

Interim Pontifex ſecundò per eandem viam circuiens aſpergit parietes Eccleſiæ in medio, id eſt, circa altitudinem faciei ſuæ, rediens uſque ad locum unde diſceſſit: quo facto, ac finitis Antiphona, & Pſalmo prædictis, ſchola cantat Antiphonam.

protecti ôn e Dei:

cœ li commorá-

bitur. E v o v a e.

Pſalmus.

DIcet Dómino: ſuſcéptor meus es tu, & refúgium meum: Deus meus, ſperâbo in eum.

Quóniam ipſe liberâvit me de láqueo venántium, & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrâbit tibi: & ſub pennis ejus ſperâbis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: non timêbis à timôre noctúrno.

A ſagítta volánte in die, à negótio per ambulánte in ténebris: ab incúrſu & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis: ad te autem non appropinquâbit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderâbis: & retributiônem peccatôrum vidêbis.

Quóniam tu es Dómine ſpes mea: altíſſimum poſuíſti refúgium tuum.

Non accêdet ad te malum: & flagéllum non appropinquâbit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis ſuis mandâvit de te: ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem, & baſilíſcum ambulâbis: & conculcâbis leônem & dracônem.

Quóniam in me ſperâvit, liberâbo eum: prótegam eum, quóniam cognôvit nomen meum.

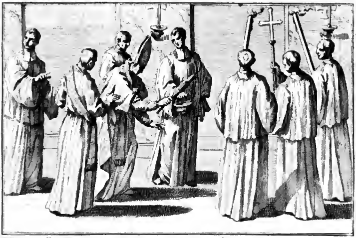
Clamâvit ad me, & ego exáudiam eum: cum ipſo ſum in tribulatiône: erípiam eum, & glorificâbo eum.

Longitúdine diêrum replêbo eum: & oſténdam illi ſalutâre meum.

Et non dicitur Glória Patri.

Interim Pontifex tertiò circuit Eccleſiam, incipiens à ſiniſtra parte, & aſpergit parietes illius, altiùs quã ſecundò, rediens ad locum, unde diſceſſit. Quo facto, adhuc mitram in capite tenens aſpergit cum prædictâ aquâ pavimentum Eccleſiæ per medium, incipiens ante altare, uſque ad portam principalem, deinde per tranſverſum, de uno pariete ad alium. Interim ſchola cantat tres ſequentes Antiphonas cum ſuis verſiculis.

Domus

Domus me a, do mus
ora ti ô nis vocá bitur.
℣. Narrâbo nomen tuum
frátribus me is, in mé-
di o Eccléſi æ lau dâ-
bo te.
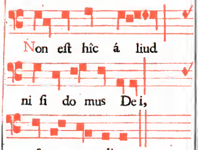
ſine Glória.

Alia Antiphona.
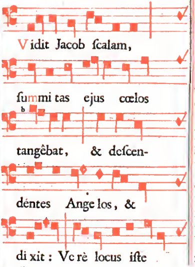
Dómine diléxi decô-
rem domus tu æ.
℣. Et locum ha bi ta ti-
ô nis gló ri æ tu æ.

ſinè Glória.

Alia Antiphona.

Dictis Antiphonis prædictis, & aſperſione, ut præmittitur, facta, Pontifex ſtans cum mitrâ in medio Eccleſiæ verſus ad altare majus inchoat, & ſchola proſequitur Antiphonam.

Tum cantatur Antiphona prædicta, Pontifex ſtans cum mitrâ in medio Eccleſiæ aſpergit aquam per pavimentum, verſus Orientem, Occidentem, Aquilonem, & Auſtrum. Finita Antiphona, Pontifex, depoſitâ mitrâ, ſtans ibidem in medio Eccleſiæ converſus ad portam principalem, dicit competenti voce:

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Deus, qui loca nómini tuo dicánda ſanctíficas, effúnde ſuper hanc orationêm domum grâtiam tuam; ut ab ómnibus hîc nomen tuum invocántibus, auxílium tuæ miſericórdiæ ſentiâtur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Tum ibidem ſtans, adhuc converſus, ut priùs, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua.
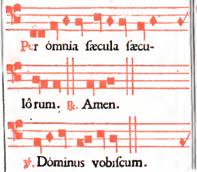
℟. Levâte.
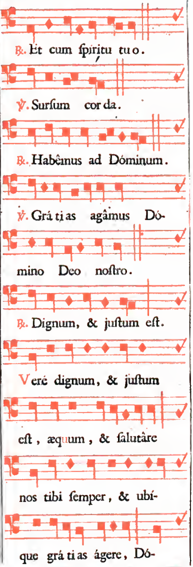
Deus ſanctificatiônum, omnípotens dominâtor, cujus pietas ſine fine ſentitur, Deus, qui cœléſtia, ſimul, & terrêna compléctĕris, ſervans miſericórdiam tuam pópulo tuo ambulánti ante conſpéctum glóriæ tuæ, exàudi preces ſervôrum

tuorum

tuôrum, ut ſint óculi tui apérti ſuper domum iſtam die ac nocte: hanc quoque baſilicam in honôrem ſanctæ, & victorioſiſſimæ crucis, & memóriam ſancti tui N. ſacris myſtériis inſtitûtam clementíſſimus dedi✠ca, miſerâtus illu✠ſtra, próprio ſplendôre clari✠fica, omnemque hóminem veniéntem adorâre te in hoc loco placâtus admítte, propítius reſpícere dignâre, & propter nomen tuum magnum, & manum tuam fortem, & bráchium tuum excélſum, in hoc tabernáculo tuo ſupplicántes libens prótege, dignánter exáudi, ætérna defenſiône consérva; ut ſemper felíces, ſempérque in tua religiône lætántes, conſtánter in ſanctæ Trinitâtis confeſſiône, fide Cathólica perſevérent. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus

Deinde ſtans adhuc converſus, ut priùs, ibidem extenſis manibus ante pectus, dicit Præfationem.

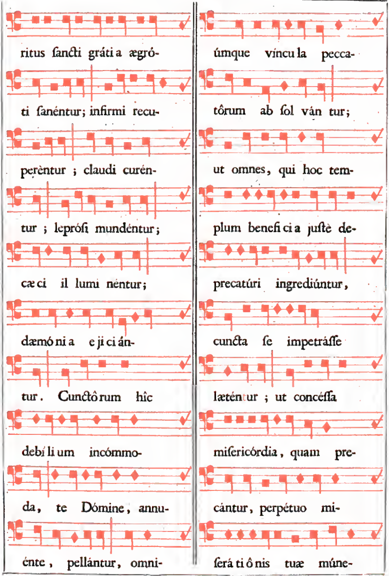

mine ſancte, Pater omní-
potens, ætérne De us,
adéſto précibus noſtris,
adéſto Sacraméntis, ad-
éſto étiam piis famu-
lôrum tuôrum labóribus,
nobiſque miſericórdiam
tu am poſcéntibus. De-
ſcéndat quoque in hanc
Eccléſiam tuam, in quam
ſub invocatiône ſancti
nóminis tui, in honôrem
ſanctæ crucis, in qua co-
ætérnus tibi fi li us tuus
Dóminus noſter Jeſus
Chriſtus pro redemptiône
mundi pati dignâtus eſt, &
memoriam Sancti tui N. nos
indígni conſecrâmus, Spíri-
tus ſanctus tuus, ſeptifórmis

gratiæ

grátiæ uber tâ te redún-
dans; ut quoti eſcúmque,
in hac domo tu a ſan-
ctum nomen tuum fûe-
rit invocâtum; eôrum, qui
te invo cá ve rint, á te
pi o Dómino preces ex-
audiántur. O beâta, &
ſancta Trínitas, quæ óm-
ni a puri fi cas, ómni a
mundas, & ómnia perór-
nas. O be â ta majéſtas
Dei, quæ cuncta imples,
cuncta cóntines, cun-
cta diſpônis. O beâ-
ta, & ſancta manus Dei,
quæ ómnia ſancti fi cas,
ómni a benedi cis, óm-
ni a locúpletas. O ſan-
cte Sanctôrum Deus,

ritus ſancti gráti a ægró-
ti ſanéntur; infirmi recu-
perèntur ; claudi curén-
tur ; leproſi mundéntur;
cæ ci il lumi néntur;
dæmó ni a e ji ci án-
tur . Cunctò rum hìc
debí li um incómmo-
da, te Dómine, annu-
énte , pellántur, omni-
úmque víncu la pecca-
tôrum ab ſol ván tur;
ut omnes, qui hoc tem-
plum benefi ci a juſtè de-
precatúri ingrediúntur,
cuncta ſe impetráſſe
lætén tur ; ut concéſſa
miſericórdia , quam pre-
cántur, perpétuo mi-
ſerá ti ô nis tuæ múne-

tur Agnum quocúm-

que i erit.

Alia Antiphona.

Movê te vos Sancti Dei.

de manſiónibus veſtris,

ad loca feſtinâte, quæ vo-

bis pa râ ta ſunt.

Alia Antiphona.

Ecce pó pulus cu ſtó di-

ens judí cium, & fá ci-

ens ve ri tâtem, in te ſpe-

ravérunt, Dómine, uſ-

que in æténum.

Alia Antiphona.

Via Sanctôrum facta

eſt recta, & i ter e ô rum

præpa râ tum eſt.

E v o v a e.

Pſalmus.

Venîte exultêmus Dómino, jubilêmus Deo ſalutári noſtro.
Præoccupêmus fáciem ejus in confeſſióne, & in pſalmis jubilêmus ei:
Quóniam Deus magnus Dominus: & rex magnus ſuper omnes Deos:
Quóniam non repéllet Dóminus plebem ſuam, quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipſe conſpicit.
Quóniam ipſius eſt mare, & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus eius;
Venîte adorêmus, & procidâmus ante Deum: plorêmus coram Dó-

mino,

mino, qui fecit nos, quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter:

Nos autem pópulus ejus, & oves Páſcuæ ejus.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolite obdurâre cordâ veſtra.

Sicut in exacerbatiône ſecúndùm diem tentatiônis in deſérto.

Ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

Qadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi ſemper hi errant corde:

Ipſi verò non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, ſi introíbunt in réquiem meam.

Et non dicitur Glória Patri. Vel ſi magis placet, omiſſis omnibus præmiſſis Antiphonis cum Pſalmo, ſchola cantat Reſponſorium de illo Sancto, cujus ſunt ipſæ Reliquiæ. Interim Pontifex manet ſtans juxta Reliquias. Finitis autem Antiphonis cum Pſalmo, vel Reſponſorio prædictis, Pontifex ſtans ibidem coram Reliquiis, detecto capite, dicit:

Orêmus.

Flectâmus génua. Et miniſtri.
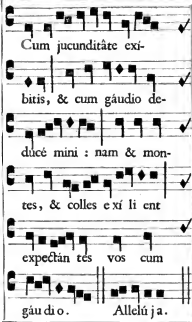
℟. Levâte.

FAc nos quæſumus, Dómine, Sanctôrum tibi ſpeciáliter dedicâta membra dignè contíngere, quorum patrocínia cúpimus inceſsánter habêre. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.
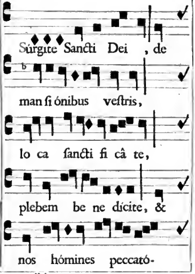
Tum Pontifex, aſſumptâ mitrâ, imponit incenſum in thuribulo, & fit proceſſio, hoc ordine. Procedunt duo Ceroferarii cum luminaribus, deinde Crux, tum Clerus cantans Antiphonas ſubſequentes, poſt hos, Sacerdotes portantes feretrum cum Reliquiis, & juxta eos thuriferarius continuò Reliquias ipſas incenſans & immediatè ante Reliquias ipſas præcedant aliqua intortitia, deinde Pontifex paratus cum ſuis miniſtris. Proceſſione igitur locum ipſum exeunte, Pontifex inchoat primam Antiphonam, ſchola ipſam, & omnes alias ſequentes proſequête.
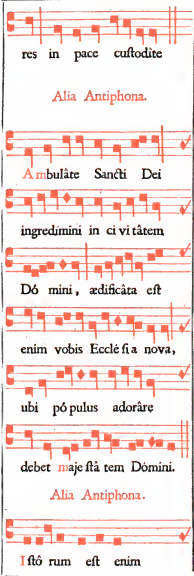
Cum
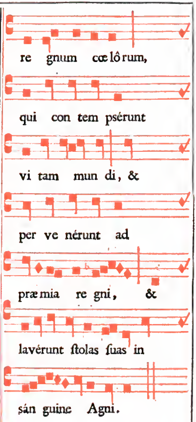

Alia Antiphona.
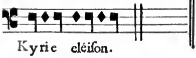

Eis igitur ad Eccleſiæ conſecrandæ fores pervenientibus, priuſquam ingrediantur, dimiſſa ante fores Eccleſiæ ſchola Antiphonas prædictas cantante, Pontifex, præcedentibus ipſum duobus ceroferariis, cruce, thuriferario, & Sacerdotibus fere-

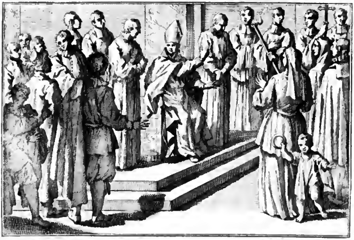
trum

Digitized by Google

trum Reliquiarum portantibus, circuit Eccleſiam cum ipſis Reliquiis, populo ſequente, & clamante.

Quo facto, Pontifex ſedens cum mitrâ in faldiſtorio ante fores Eccleſiæ ad id parato, brevi ſermone populum alloquitur:

Quanta, fratres chariſſimi, Eccléſiis, & Deo dicátis locis habénda ſit reveréntia, cánones, & leges, & universâlis religióſus fidélium cultus declârat. Núllibi enim, quàm in ſacris baſilicis, Dómino offérri ſacrificium debet. Præcipiénte ſiquidem Dómino per Móyſen, tabernáculum cum menſa, atque altári, & æreis vaſis, utenſilibúſque conſecrâtum eſt ad divînum cultum expléndum: ipſum quoque tabernáculum non ſolùm ſacráſſe, ſed óleo quoque liniviſſe légimus. In ipſo autem tabernáculo non álii, quàm ſancti Sacerdótes, & Levitæ véſtibus ſacris ornáti Sacraménta tractábant, & pro pópulo oblatiónes offerébant. Póſtmodum tam Reges Hebræôrum ſuum templū, quàm Románi Chriſtiáni príncipes Baſilicas à ſe conſtrúctas ſumma in veneratiône habuérunt; immunéſque ab omni vulgári ſtrépitu, & negótio eſſe voluérunt; ut domus oratiônis ad áliud nullum commérciū, atque uſum accommodarêtur. Eámque privilégii, & immunitâtis prærogatîvam habêre vo-

luérunt; ut ſiquis temerárie ſacrilegus manus appoſuiſſet, graviſſimis ſupplíciis afficerêtur. Non enim juſtum viſum eſt, domum Dei altiſſimi temeráriis præſumptiónibus expóſitam eſſe, nec latrônum (juxta verbum veritâtis) ſpelúncam eſſe. Locus eſt ſalûtis, portus naufragántibus, ad quem de tempeſtátibus ánchora jácitur. Hanc beneficia petitúri ádeunt, & juſtæ eôrum preces exaudiúntur. Capitálium críminum rei ad hanc fugiéntes, impunitâtem facti, implorántibus Sacerdótibus, accípiunt. Magna ergo veneratiône ſacrátas Domino baſílicas adeâtis, fratres chariſſimi, mundîque ſacinóribus Dómino oblatiónes cordis veſtri offerâtis. De quibus baſílicis hæc una eſt; cui N. & N. ſummi Pontífices privilégia conceſsérunt, quam vos ædificári feciſtis, vel N. ædificari fecit, & nobis humiliter ſupplicáſtis, vel ſupplicâvit, ut eam conſecrâre dignarêmur. Nos autem veſtris, vel ſuis honéſtis ſupplicatiónibus inclináti, eam in honôrem omnipoténtis Dei, beátæ Maríæ ſemper vírginis, & ómnium Sanctôrum, ac memóriam ſancti N. dedicâmus; & in ejus altári Relíquias Sanctôrum N. & N. Deo propítio, poni decrévimus, & in altári N. vel in loco N. ſunt córpora, vel Relíquiæ Sanctôrum N. & N. quæ, vel quas qui devótè viſitáverit, indulgéntiam N. per N. conceſſam obtinébit. Vos inſuper móneo, fratres chariſſimi, ut décimas, quæ ſunt divina tribûta, íntegre Eccléſiis, & Sacerdótibus perſolvâtis. Has ſibi Dóminus ad universâlis domínii ſignũ reſervâvit. Audíte Sanctum Auguſtinum; Décimæ tribûta ſunt egéntium animârum. Quod ſi décimas déderis, non ſolúm abundantiam frúctuum recípies, ſed étiam ſanitâtem córporis, & ánimæ conſequêris. Non igitur Dóminus Deus prǽmium póſtulat, ſed honôrem. Deus enim noſter, qui dignâtus eſt totum dare, decimam à nobis dignatus eſt, recípere, non ſibi, ſed nobis ſinè dúbio profutûrã. Sed ſi tárdiùs dare peccâtum eſt, quanto pejus eſt non dediſſe? De milítia, de negótio, de artificio redde décimas. Cùm enim décimas dando & terrêna, & cœléſtia poſſis præmia promeréri, quare pro avarítia dúplici benedictiône fraudâris? Hæc eſt enim Dei juſtiſſima conſuetûdo, ut ſi tu illi décimam non déderis tu ad décimam revocéris. Dabis ímpio milíti, quod non vis dare Sacerdóti; & hoc tollit fiſcus, quod non áccipit Chriſtus. Revertímini ad me, inquit Dóminus apud prophêtam, & revértar ad vos. Et dixiſtis: In quo revertêmur? Si affiget homo Deum, quia vos configitis me? Et dixíſtis: In quo configimus te? In décimis, & in primítiis. Et in penúria vos maledícti eſtis, & me vos configitis gens tota. Inferte omnem décimam in hórreum, & ſit cibus in domo mea, & probâte

me ſuper hoc, dicit Dóminus: ſi non aperúero vobis cataráctas cœli, & effúdero vobis benedictiónem uſque ad abundántiam, & increpâbo pro vobis devorántem, & non corrúmpet fructum terræ veſtræ: nec erit ſtérilis vínea in agro, dicit Dóminus exercítuum. Et beátos vos dicent omnes gentes: éritis enim vos terra deſiderábilis, dicit Dóminus exercítuum. Evitánda eſt ítaque Dómini indignátio, ſolvéndæ décimæ, & tribûta divîna perſolvénda, nec pro temporáli cómmodo amitténda ſunt ſecutûra bona, quæ expectántur. Mémores ergo hæc accípite, fratres chariſſimi, & intelléćta pro deſidério complête, ut ætérna pro temporálibus accípere beneficia mereâmini.

Archidiaconus legat ſequentia duo decreta ſacroſancti Concilii Tridentini.

SI quem clericôrum, vel laicôrũ, quacúmque is dignitâte, étiam Imperiáli, aut Regáli præfúlgeat, in tantum malôrum ómnium radix, cupíditas occupáverit, ut alicújus Eccléſiæ, ſeu cujúſvis ſæculâris, vel regulâris beneficii, Móntium pietâtis, aliorúmque piôrum locôrum juriſdictiónes, bona, cenſus, ac jura étiam feudália, & emphytéutica, fructus, emoluménta, ſeu quaſcúmque obventiónes, quæ in miniſtrôrum, & páuperum neceſſitátes convérti debent, per ſe, vel per álios vi, vel timôre incúſſo, ſeu étiam per ſuppóſitas persónas clericôrum, aut laicôrum, ſeu quacúmque arte, aut quocúmque quæſito colôre, in próprios uſus convértere, illóſque uſurpâre præſúmpſerit, ſeu impedîre, ne ab iis, ad quos jurè pértinent, percipiántur, is anathemati támdiu ſubjáceat, quamdiu juriſdictiónes, bona, res, jura, fructus, & rédditus, quos occupáverit, vel qui ad eum quomodocúmque étiam ex donatiône ſuppóſitæ persónæ pervénerint, Eccléſiæ, ejúſque adminiſtratóri, ſive beneficiáto íntegre reſtitúerit, ac deinde à Románo Pontífice abſolutiônem obtinúerit. Quod ſi ejúſdem Eccléſiæ patrônus fúerit, étiam jurepatronâtus, ultra prædictas pœnas, eo ipſo privâtus exiſtat. Cléricus verò, qui nefándæ fraudis, & uſurpatiônis hujúſmodi fabricâtor, ſeu conſéntiens fúerit, eíſdem pœnis ſubjáceat, nec non quibuſcúmque beneficiis privâtus ſit, & ad quæcúmque ália beneficia inhábilis efficiátur, & à ſuôrum Ordinum executiône, étiam poſt íntegram ſatisfactiônem, & abſolutiônem ſui Ordinárii arbítrio ſuſpendâtur.

Non ſunt feréndi, qui váriis ártibus décimas Eccléſiis obveniéntes, ſubtráhere moliúntur, aut qui ab áliis ſolvéndas témere óccupant, & in rem ſuam vertunt, cum decimârum ſolútio débita ſit Deo, & qui eas dare nolúerint, aut dantes impédiunt, res aliénas invádunt. Præcipit ígitur ſancta Synodus ómnibus cujuſcúmque gradus, & conditiônis
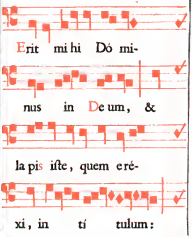
ſint, ad quos decimârum ſolútio ſpectat, ut eas, ad quas de jure tenéntur, in póſterum Cathedráli, aut quibuſcúmq; aliis Eccléſiis, vel perſónis, quibus legítimè debéntur, integrè perſólvant. Qui verò eas aut ſúbtrahunt, aut impediunt, excommunicéntur, nec ab hoc crímine, niſi plena reſtitutióne ſecúta, abſólvántur. Hortâtur dehinc omnes, & ſingulos pro Chriſtiána charitâte, debitóque erga Paſtóres ſuos múnere, ut de bonis ſibi à Deo collátis, Epiſcopis, & Párochis, qui tenuióribus præſunt Eccléſiis, largè ſubveníre ad Dei laudem, atque ad Paſtórum ſuórum, qui pro eis invigilant, dignitâtem tuéndã, non gravéntur.

Poſtea Pontifex ad fundatorem dicat:

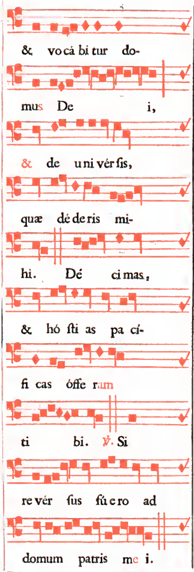
SCias, frater chariſſime, quóniam non permittunt jura, Eccléſias ſinè miniſtris, ac dote conſecrári. Quemádmodum enim dos matrimónium conſéquitur, ſic & ad ſuſtentatiónem miniſtrórum facultátes neceſſáriæ ſunt. Ea itaque ratiône, frater chariſſime, ſcire vólumus, quot Sacerdótes, & Cléricos, & qualem eis honôrem vis exhibêre, & de quo Eccléſiam dotâre propônis. Et, ut intélligas, qualem tibi, atque hærédibus tuis honôrem, & commoditâtem éxhibet Eccléſia, ſcias, ut gratitúdinem ipſam ad fundatóres oſténdat, quod à ſanctis Pátribus ſtatútum eſt, in diéi dedicatiônis anniversário ſolémni fundatóres, & eôrum hærédes in proceſſiónibus primos eſſe debêre; & ſi caſu ad egeſtâtem pervénerint, grata recordatiône, Eccleſia fundatôris piam liberalitâtem recognóſcit.

Qui ad interrogata, prout ſibi placuerit, reſpondet; de quo fiat publicum inſtrumentum, ſi numerus clericorum, honor, & dos ſufficiens fuerit. Tunc fundator ipſe, & plebs, profitentur ſe juſſa Pontificis impleturos.

Deinde Pontifex jubet Deum deprecari pro eo, qui Eccleſiam conſtruxit, & dotavit, & pro eo, qui eam conſecrari petiit; & concedit illis partem in omnibus bonis, quæ ibi fieri continget. Quo facto, Pontifice ſic ſedente, antequam quis Eccleſiam ingrediatur, ſchola cantat Reſponſorium:

&

Tum Pontifex, depoſitâ mitrâ, ſurgit; & verſus ad oſtium Eccleſiæ; ibidem ſtans, dicit.

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus gènua.

℟. Levâte.
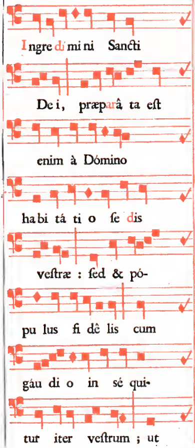
Domum tuam, quæſumus, Dómine, clementer ingrédere, & in tuôrum córdibus fidélium perpétuam tibi cónſtrue manſiônem; & præſta, ut domus hæc, quæ tua ſubſiſtit dedicatiône ſolémnis, tua fiat habitatiône ſublîmis. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.
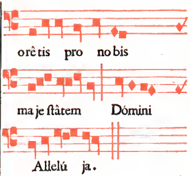
Qua oratiône finita, priuſquam ingrediatur, intingit pollicem dexteræ manus in ſanctum Chriſma, & cum eo, in modum crucis, ſignat oſtium Eccleſiæ exterius, dicens:

In nómine Pa✠tris, & Fí✠lii, & Spíritus✠ſancti. Porta ſis benedícta, ſanctificâta, conſecrâta, conſignâta, & Dómino Deo commendâta; porta ſis intróitus ſalûtis, & pacis; porta ſis óſtium pacíficum, per eum qui ſe óſtium appellâvit, Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrũ, qui cum Patre, & Spíritu ſancto vivit, & regnat Deus in ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.
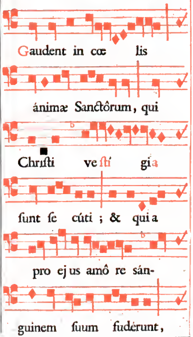
Quo dicto, Presbyteri elevant feretrum Reliquiarum, & ingrediendo Eccleſiam cum clero, & popu-

lo proceſſionaliter, Pontifex cum mitrâ incipit, & ſchola proſequitur Antiphonam.

Alia Antiphona.

ideo

í de o cum Chriſto

exúl tant ſi nè fine.

Interim proceſſionaliter vadunt per Eccleſiam. Cum pervenerint ad altare, in quo Reliquiæ ſunt condendæ, Reliquiis ipſis cum feretro prope altare poſitis, & luminaribus juxta illas ardentibus, Pontifex ſtans cum mitrâ ante altare inchoat, ſchola proſequente, Antiphonam.

Exul tá bunt San cti

in gló ria, & læ ta-

búntur in cu bí li bus

ſuis. E v o v a e.

Pſalmus.

Cantâte Dómino cánticum novum: laus ejus in Eccléſia ſanctórum.

Lætêtur Iſrael in eo, qui fecit eum, & filiæ Sion exúltent in rege ſuo:

Laudent nomen ejus in choro: in tympano, & pſaltério pſallant ei:

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo: & exaltâvit manſuetos in ſalûtem.

Exultábunt ſancti in glória: lætabúntur in cubílibus ſuis.

Exultatiónes Dei in gútture eôrum: & gládii ancipites in mánibus eôrũ.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eôrum in compédibus: & nóbiles eôrum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judíciũ conſcríptũ: glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

Laudâte Dóminum in ſanctis ejus: laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus.

Laudâte eum in virtútibus ejus: laudâte eum ſecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudâte eum in ſono tubæ: laudâte eum in pſaltério, & cythara.

Laudâte eum in tympano, & choro: laudâte eum in chordis, & órgano.

Laudâte eũ in cymbalis beneſonántibus: laudâte eũ in cymbalis jubilatiônis: omnis ſpiritus laudet Dñm.

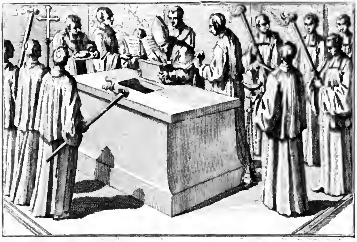
Et non dicitur Glória Patri, ſed repetitur Antiphona. Qua dicta Pontifex, depoſitâ mitrâ, verſus ad altare dicit:

Orêmus.

Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens, ac benígnus dedicâtor aſsíſtis, exáudi nos, quæſumus, & concède, ut inviolábilis permáneat hujus loci conſecrá-

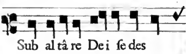
tio, & beneficia tui múneris univérſitas fidélium, quæ tibi súpplicat percípere mereâtur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.
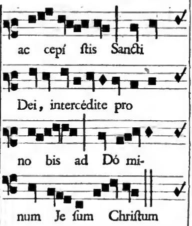
Tum Pontifex, acceptâ mitrâ, intingit pollicem dexteræ manus in ſanctum Chriſma, & cum eo ſignat confeſſionem, ideſt, ſepulcrum altaris, in quo Reliquiæ ſunt reponendæ, in quatuor angulis, faciens in ſingulis ſignum crucis, & dicens:

Conſe ✠ crêtur, & ſancti ✠ ficêtur hoc ſepúlcrum. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. Pax huic dómui.
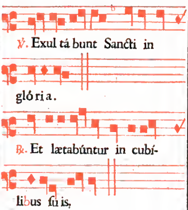
Deinde, depoſitâ mitrâ, recondit veneranter vaſculum ipſum cum Reliquiis, & aliis, prout heſterna die per eum fuit ſigillatum, in ſepulcro altaris; quibus reconditis, Pontifex inchoat, ſchola proſequente, Antiphonam.
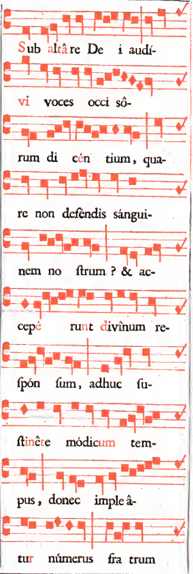

℣.

Digitized by Google

Et non dicitur Glória Patri, ſed Antiphona repetitur. Interim dum præmiſſa cantantur, Pontifex ſinè mitra thurificat Reliquias incluſas; quo facto, impoſita ſibi mitrâ, accipit tabulam, ſeu lapidem, cum qua debet claudi ſepulcrum, in manum ſiniſtram; & pollicem dexteræ manus intingit in ſanctum Chriſma; & cum eo facit in medio dictæ tabulæ, ſive lapidis, de ſubtus, ſignum crucis, dicens:

Conſe✠crêtur, & ſancti✠ficêtur hæc tábula, vel hic lapis, per iſtam unctiônem, & Dei benedictiônem. In nómine Pa✠tris, & Fí✠lii, & Spíritus✠ ſancti. Pax tibi.

Et mox linit cum cæmento, ponit, & coaptat tabulam, ſeu lapidem ſuper ſepulcrum, claudens illud, & inchoans, ſchola proſequente Antiphonam.

ve ſtrô rum.

Alia Antiphona.

Córpo ra San ctô rum

in pa ce ſe púl ta

ſunt : & vivent nómi-

na eô rum in æ tér num.

℣. Gló ri a Patri, & Fí-

li o, & Spi ri tu i

ſan cto.

Sicut erat in prin ci-

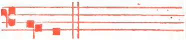
pi o, & nunc, &

ſem per : & in ſæ-

cula ſæ cu lô rum.

Amen.

Poſt hæc Pontifex, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

Deus, qui ex ómnium cohabitatiône Sanctôrum ætérnum majeſtáti tuæ condis habitáculum, da ædificatióni tuæ increménta cœléſtia; & præſta, ut quorum hìc Relíquias pio amôre compléctimur, eôrum ſemper méritis adjuvêmur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

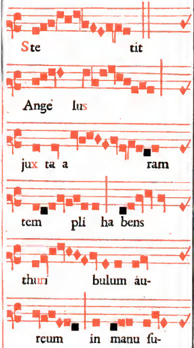
Tunc acceptâ mitrâ, Pontifice prius incipiente, cæmentarii cum cæmento benedicto firmant ipſam tabulam, ſeu lapidem ſuper ſepulcrum; deinde Pontifex intingit iterum pollicem dexteræ manus in ſanctum Chriſma, & cum eo format ſignum crucis ſuper eandẽ tabulam, ſive lapidem, dicens:
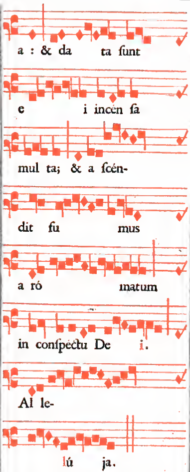
Signê ✠ tur, & ſancti ✠ ficêtur hoc altâre. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & ſpíritus ✠ ſancti. Pax tibi.

Tum imponit incenſum in thuribulum, dicens:

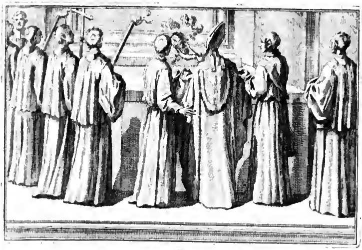
AB illo benedicâris, in cujus honôre cremáberis. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. ℟. Amen.

Et dextera manu producit deſuper ſignum crucis, & depoſitâ mitrâ, inchoat, ſchola proſequente, cantum:

Interim cum mitrâ thurificat altare undique ad dexterum, & ſiniſtrum latus, ante, & deſuper, donec præmiſſus cantus finiatur; quo finito, ſtans coram altari ſinè mitrâ, dicit:

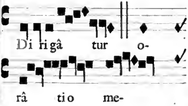

Orêmus.
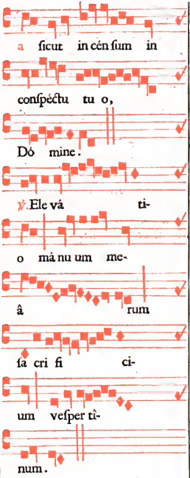
DIrigâtur orátio noſtra, quæſumus, Dómine, ſicut incénſum in conſpéctu tuo, & copióſa benefícia Chriſtiánus pópulus aſſequâtur; ut quicúmque tibi in hoc altári ſacránda libámina devótus obtúlerit, vel ſacráta ſuſcéperit, & vitæ ſubſídia præséntis accípiat, & remiſſiónem ómnium peccatórum páriter conſequâtur; & grátiam ſempitérnæ redemptiónis percípiat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.
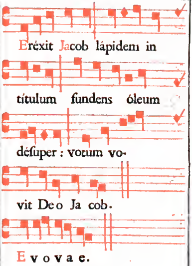
Poſt hæc Pontifex, acceptâ mitrâ, ſedet, & miniſtri extergunt menſam altaris cum linteo mundo: & mox Pontifex thurificat ſuper illam in modum crucis; in medio, & in quatuor ejus cornibus; quo facto, Pontifex ponit iterum incenſum in thuribulo; & illud benedicit, ut ſupra videlicet, **Ab illo benedicâris, &c.** ac tradit uni Sacerdoti ſuperpelliceo induto, qui continue altare circuit incenſando, donec conſecratio perficiatur, excepto eo tempore, quo Pontifex illud incenſat; tunc enim Pontifici thuribulum præſentat; & per Pontificem thurificato, illud iterum accipit, &c. ut prius, incenſat. Tum Pontifex adhuc cum mitrâ ſtans inchoat, ſchola proſequente, Reſponſorium:

a ſi-

Quod dum cantatur, Pontifex circuit ter altare ad dexteram continuè thurificando. Finita incenſatione, Pontifex inchoat, ſchola proſequente, Antiphonam.

Pſalmus.

QUàm diléćta tabernácula tua Dñe virtûtum: concupiſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini,

Cor meum, & caro mea exultavérunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invenit ſibi domum: & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altária tua Dómine virtûtum: rex meus, & Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua Dómine: in ſæcula ſæculôrum laudábunt te.

Beâtus vir cujus eſt auxilium abs te: aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit, in valle lacrymârum in loco, quem póſuit.

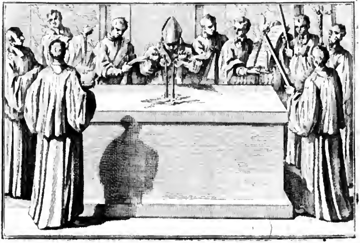
Etenim benedictiônem dabit legiſlâtor, ibunt de virtûte in virtûtem:

Videbi-

vidébitur Deus Deôrum in Sion.
Dómine Deus virtûtum exáudi oratiônem meam: áuribus pércipe Deus Jacob.
Protéctor noſter áſpice Deus: & réſpice in fáciem Chriſti tui:
Quia mélior eſt dies una in átriis tuis ſuper míllia.
Elégi abjéctus eſſe in domo Dei mei: magis quám habitâre in tabernáculis peccatôrum.
Quia miſericórdiam, & veritâtem diligit Deus: grátiam, & glóriam dabit Dóminus.
Non privâbit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: Dómine virtûtum, beâtus homo, qui ſperat in te.

Et non dicitur Glória Patri.

Dum Antiphona, & Pſalmus prædicti cantantur, Pontifex ſtans cũ mitrâ, intingit pollicem dexteræ manus in oleum catechumenorum, & cum eo facit quinque cruces, videlicet in medio altaris, & quatuor ejus cornibus, in locis, in quibus fecerat cruces de aquâ benedictâ, videlicet, primam in medio altaris, ſecundam in dextero poſteriori, ideſt, Euangelii, tertiam in ſiniſtro anteriori, quartam in dextero anteriori, quintam in ſiniſtro poſteriori, dicens, dum ſingulas cruces facit:

Sancti✠ficêtur, & conſe✠crêtur lapis iſte. In nómine Pa✠tris, & Fi✠lii, & Spiritus ✠ ſancti, in honôrem Dei, & glorióſæ vírginis Maríæ, atque ómnium Sanctôrum, ad nomen, & memóriam ſancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo à Sacerdote altare incenſante, impoſito, & benedicto, ut priùs, in-

cenſo,

cenſo, ſtans cum mitrâ inchoat, ſchola proſequente, Reſponſorium.

Et dicitur totum, prout ſupra habetur. Quo incepto, Pontifex circuit ſemel altare ad dexteram, thurificando illud; deinde reſtituto thuribulo Sacerdoti, & Reſponſorio finito, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.
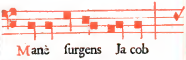
Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.
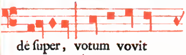
ADſit, Dómine, miſecórdiæ tuæ ineffábilis píetas, & ſuper hunc lápidem opem tuæ bene✠dictiônis, & virtûtem tuæ unctiônis infúnde; ut, te largiente, réferat præmium quiſquis intúlerit votum. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.
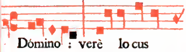
Oratione finitâ, Pontifex inchoat, ſchola proſequente, Antiphonam.

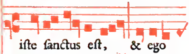

Pſalmus.

BOnum eſt confitéri Dómino: & pſállere nómini tuo Altíſſime.

Ad annuntiándum mane miſericórdiam tuam: & veritâtem tuam per noctem.

In decachórdo pſaltério: cum cántico in cíthara.

Quia delectáſti me Dómine in factúra tua: & in opéribus mánuum tuârum exultâbo.

Quàm magnificâta ſunt ópera tua Dómine! nimis profúndæ factæ ſunt cogitatiónes tuæ:

Vir inſipiens non cognóſcet: & ſtultus non intélliget hæc.

Cùm exórti fúerint peccatóres ſicut fœnum: & apparúerint omnes, qui operántur iniquitâtem.

Ut intéreant in ſæculum ſæculi, tu autem altíſſimus in ætérnū Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: & diſpergéntur omnes, qui operántur iniquitâtem.

Et exaltábitur ſicut unicórnis cornu meum: & ſenéctus mea in miſericórdia úberi.

Et deſpéxit óculus meus inimícos meos: & ab inſurgéntibus in me malignántibus, áudiet âuris mea.

Juſtus, ut palma florêbit: ſicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, in átriis domus Dei noſtri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in ſenécta úberi: & bene patiéntes erunt, ut annúntient.

Quóniam rectus Dóminus Deus noſter: & non eſt iníquitas in eo.

Et non dicitur Glória Patri. *Inceptâ Antiphonâ, Pontifex, acceptâ mitrâ, facit iterum quinque cruces cum pollice, de eodem oleo catechumenorum, in eiſdem locis altaris, & eo ordine, prout priùs fecit, dicens, dum ſingulas cruces facit:*

SAncti ✠ ficétur, & conſe ✠ crêtur lapis iſte. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti, in honôrem Dei, & glorióſæ vírginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, & memóriam ſancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo à Sacerdote altare incenſante, impoſito, & benedicto, ut priùs, incenſo, ſtans cum mitrâ inchoat iterum, ſchola proſequente, Reſponſorium:

Et dicitur totum, prout etiam ſupra habetur. Quo incepto, circuit iterum ſemel altare ad dexteram, illud incenſando; quo facto, reſtituto thuribulo Sacerdoti, & Reſponſorio finito, Pontifex, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

ADéſto, Dómine, dedicatióni hujus menſæ tuæ, & in eam, quæ à nobis indígnis ſancto linîta eſt óleo, bene ✠ dictiônis, & ſancti ✠ ficatiônis tuæ virtûtem, & conſecratiônem infúnde. Qui vivis, & regnas Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Alia Oratio.
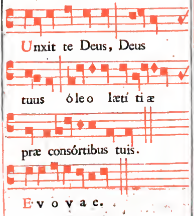
Orêmus.

OMnípotens ſempitérne Deus, altâre, hoc, quod in honôrem tuum, & in memóriam Sancti tui N. nos indígni conſecrâmus, virtùte tuæ bene ✠ dictiônis ſanctifica;

&

& ómnibus te hîc invocántibus, atque in te ſperántibus auxílii tui munus oſténde; ut huic altári impóſita múnera ſemper accépta fieri dignêris; & in eo Sacramentôrum virtus, & votôrum ſemper obtineâtur effectus. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Qua finita, Pontifex incipit, ſchola proſequente, Antiphonam.

Pſalmus.

ERuctâvit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus ſcribæ: velóciter ſcribéntis.

Speciôſus forma præ filiis hóminum, diffûſa eſt grátia in lábiis tuis: proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, potentiſſime.

Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſpere procêde, & regna.

Propter veritâtem & manſuetúdinem, & juſtitiam: & dedûcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent in corda inimicôrum regis.

Sedes tua Deus in ſæculum ſæculi: virga directiônis virga regni tui.

Dilexiſti juſtitiam, & odiſti iniquitâtem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honôre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtitu deauráto: circúmdata varietâte.

Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: & obliviſcere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupiſcet rex decôrem tuum: quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus, in fimbriis áureis circumamicta varietátibus.

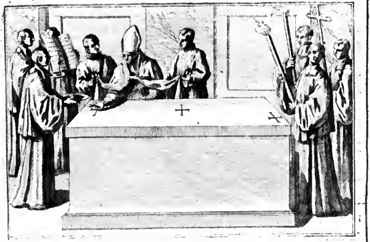
Adducéntur regi vírgines poſt eam: próximæ ejus afferentur tibi.

Afferéntur in lætítia, & exultatiône: adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii: conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: in omni generatióne, & generatiónem. Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: & in ſæculum ſæculi.

Et non dicitur **Glória Patri**. Inceptâ Antiphonâ, Pontifex, acceptâ mitrâ, iterum facit quinque cruces de ſancto Chriſmate cum pollice dexteræ manus in medio tabulæ altaris, & in quatuor ejus angulis, ordine ſupraposito, ad quamlibet crucem dicens:

Sancti ✠ ficêtur, & conſe ✠ crêtur lapis iſte. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. in honórem Dei, & glorióſæ Vírginis Maríæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, & memóriam ſancti N. **Pax tibi,**

Deinde Pontifex, accepto thuribulo à Sacerdote incenſante, impoſito, & benedicto, ut priùs, incenſo, ſtans cum mitra inchoat, ſchola proſequente, Reſponſorium.

Et dicitur totum, prout ſupra habetur. Quo incepto, Pontifex circuit ſemel altare ad ſiniſtram, illud incenſans, ut prius; quo incenſato, reſtituto thuribulo Sacerdoti, & Antiphonâ finitâ, Pontifex, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri:
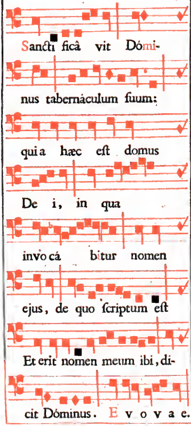
Flectâmus génua.

℟. **Levâte.**

Digitized by Google

Deſcéndat, quæſumus, Dómine Deus noſter, Spíritus tuus ſanctus ſuper hoc altâre, qui & dona noſtra, & pópuli tui in eo ſanctíficet, & ſuméntium corda dignánter emúndet. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Qua dicta, Pontifex inchoat, & ſchola proſequitur Antiphonam.

Pſalmus.

Deus noſter refúgium, & virtus: adjûtor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ ſunt aquæ eôrum: conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitâtem Dei: ſanctificâvit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur: adjuvâbit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclinâta ſunt regna: dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidête ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram: áuferens bella uſque ad finem terræ.
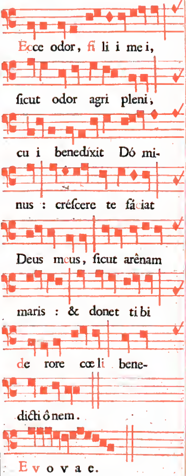
Arcum cónteret, & confrínget arma, & ſcuta combûret igni:

Vacâte, & vidête quóniam ego ſum Deus: exaltâbor in géntibus, & exaltâbor in terra.

Dóminus virtûtum nobíſcum: ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Et non dicitur Glória Patri. Interim dum Antiphona, & Pſalmus prædicti dicuntur, Pontifex, acceptâ mitrâ, fundit, & ſpargit de oleo catechumenorum, & Chriſmate pariter ſuper altare, illud manu dextera confricans, liniens, & perungens.

Quo facto, incipit, ſchola proſequente, Antiphonam.

Pſalmus.

Fundaménta ejus in móntibus ſanctis : díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, cívitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babylônis ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopum, hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea: & ipſe fundâvit eam Altíſſimus?

Dóminus narrâbit in ſcriptúris populôrum, & príncipum: horum, qui fuérunt in ea.
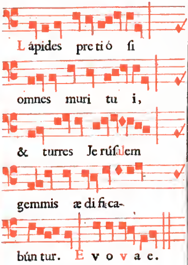
Sicut lætántium ómnium : habitátio eſt in te.

Et non dicitur Glória Patri. Finito Pſalmo, Pontifex ſtans cum mitra, dicit:

Lapidem hunc, fratres chariſſimi, in quo unguéntum ſacræ unctiónis effúnditur, ad ſuſcipiénda pópuli ſui vota, & ſacrifícia, orêmus ut Dóminus noſter benedîcat, & cónſecret, & quod eſt unctum à nobis, ſit unctum in nómine ejus; ut plebis vota ſuſcípiat; & altári per ſacram unctiônem perfécto, dum propitiatiônem ſacrôrum impónimus, ipſi propitiatóres Dei eſſe mereâmur. Per Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum, qui cum eo, & Spíritu ſancto vivit, & regnat Deus in ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Quo dicto, inchoat Antiphonã ſchola ipſam, & Pſalmum, ac ſequentia Reſponſoria proſequente:

Antiphona.

Pſalmus.

LAuda Jeruſalem Dóminum: lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortâvit ſeras portârum tuârum: benedíxit filiis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem: & ádipe fruménti ſàtiat te.

Qui emíttit elóquium ſuum terræ: velóciter currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam: nébulam ſicut cinerem ſpargit,

Mittit cryſtállum ſuam ſicut buccéllas: ante fáciem frigoris ejus quis ſuſtinébit?

Emittet verbum ſuum, & liquefáciet ea: flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.
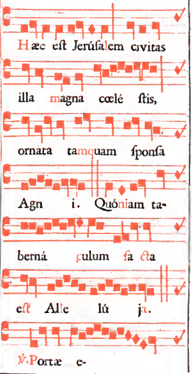
Qui annúntiat verbum ſuum Jacob: juſtítias, & judícia ſua Iſrael.
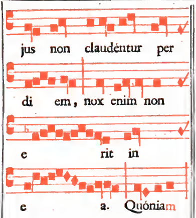
Non fecit táliter omni natióni: & judícia ſua non manifeſtâvit eis.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
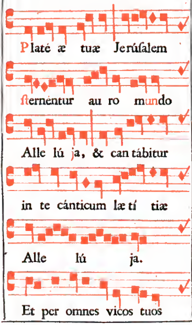
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculórum. Amen.
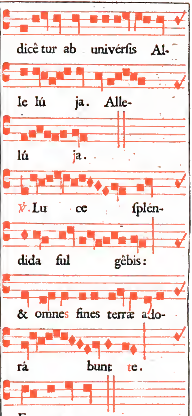
Deinde dicitur Reſponſorium.

Aliud Reſponſorium.

Inceptâ Antiphonâ, interim dũ ipſa, & Pſalmus, ac Reſponſoria prædicta cantantur, Pontifex cum mitra incipiens retro altare, & procedens ad ejus dexteram inungit Chriſmate cum pollice dextero ſingulas duodecim cruces in parietibus Eccleſiæ depictas, àd unamquamque crucem dicens:

Sancti-

Digitized by Google

SAncti ✠ ficêtur, & conſe ✠ crêtur hoc templum. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti, in honôrem Dei, & glorióſæ Vírginis Maríæ, atque ómnium Sanctôrum, ad nomen, & memóriam ſancti N. Pax tibi.

Et perunctâ qualibet cruce, mox accepto thuribulo, illam incenſat. His peractis, Pontifex ad altare revertitur, ac ſtans cum mitra, & thurificans ſuper illud inchoat, ſchola proſequente, Antiphonam.

Æ dificâ vit Móyſes al-

târe Dómino De o

óſ ferens ſuper il lud

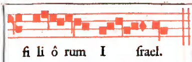
ho locáuſta : & ímmo-

lans víctimas, fecit ſacri-

fi ci um veſpertînum in

odôrem ſuavitâ tis Dó-

mino De o, in conſpéctu

Qua finita, ſtans adhuc cum mitra dicit:

DEi Patris omnipoténtis miſericórdiam ſúpplices implorêmus, fratres chariſſimi, ut altâre hoc ſacrificiis ſpirituâlibus imbuéndum, noſtræ vocis exorâtus officio præſénti bene ✠ dictiône ſanctificet, atque in eo ſemper oblatiônes famulôrum ſuôrum ſtudio ſanctæ devotiônis impóſitas bene ✠ dicere, & ſancti ✠ ficâre dignêtur; & ſpirituâli placâtus incénſo précibus famíliæ ſuæ promptus exaudítor aſsiſtat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.
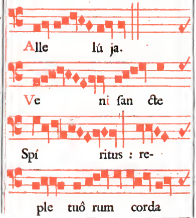
Deinde benedicit incenſum ſuper altare cremandum, ſtans ibidē, depoſitâ mitrâ, dicens verſus:
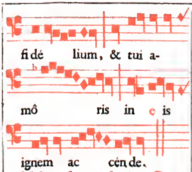
Dómine, exáudi oratiônem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.
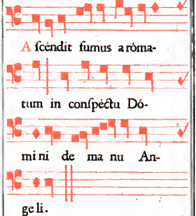
DOmine Deus omnipotens, cui aſsíſtit exércitus Angelôrum cum tremôre, quorum ſervitium ſpirituâle, & ígneum eſſe cognóſcitur, dignâre reſpícere, bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre hanc creatûram incénſi; ut omnes languóres, omnéſque infirmitâtes, atque inſídiæ inimíci odôrem ejus ſentiéntes effúgiant, & ſeparéntur à pláſmate tuo, quod pretióſo filii tui ſánguine redemiſti; ut numquam lædâtur à morſu iníqui ſerpéntis. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Deinde aſpergit ipſum aquâ benedictâ, & acceptâ mitrâ, format propria manu ex ipſo incenſo quinque cruces, quamlibet de quinque granis, ſuper illa quinque loca altaris, in quibus cruces de aqua, & oleo, ac Chriſmate factæ priùs fuerunt; & ſuper quamlibet crucem thuris ponit unam crucem factam de ſubtili candela ad menſuram crucis de granis incenſi factæ; & cujuslibet crucis capita accenduntur, ut cum ipſis thus comburatur, & cremetur. Omnibus autem crucibus accenſis, Pontifex, depoſitâ mitrâ, flexis coram altari genibus, inchoat, ſchola proſequente.
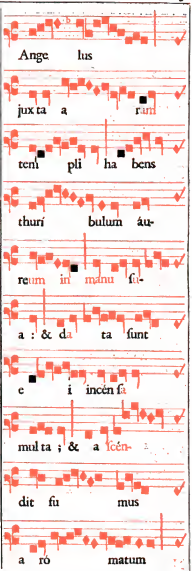

Niſi conſecratio fiat inter Dominicam Septuageſimæ, & feſtum Paſchæ Reſurrectionis Domini Noſtri Jeſu Chriſti: quia tunc, omiſſo Allelúja, dicitur verſus tantùm, Quo dicto, ſurgit Pontifex ſtans ibidem verſus ad altare ſinè mitra, & ſchola cantat Antiphonas duas ſequentes.

Alia Antiphona.

ſinè Allelúja. Quibus finitis, Pótifex adhuc ſtans ante altare ſinè mitra, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

DOmine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, clemens, & propítius preces noſtræ humilitâtis exáudi, & réſpice ad hujus altâris tui holocáuſtum, quod non igne viſibili probêtur, ſed infúſum ſancti Spíritus tui grátia in odôrem ſuavitâtis aſcéndat, & legítimè ſe ſuméntibus Euchariſtia medicábilis fiat, ad vitámque proficiat ſempitérnã. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Poſt hæc, combuſtis candelis, & thure, cineres illius combuſtionis per unum ex miniſtris cum ſpatulis ligneis abraduntur, & collecti in aliquo vaſe projiciuntur in ſacrario. Interim Pontifex ſinè mitra ſtans ante gradus altaris, verſus ad altare dicit:

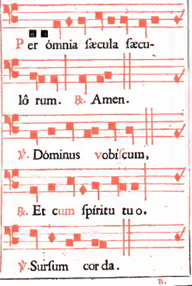
Orêmus.

Et miniſtri:

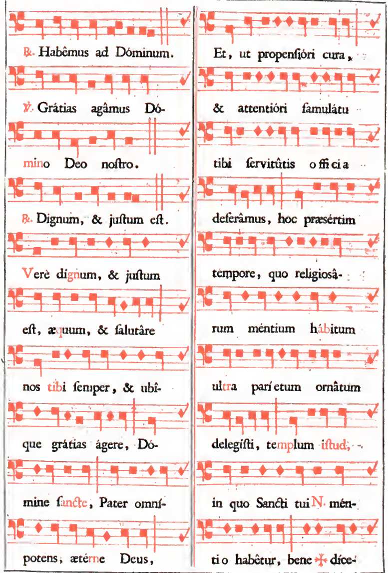
Flectâmus génua. ℟. Levâte.

DEus omnípotens, in cujus honôrem, ac beatíſſimæ vírginis Maríæ, & ómnium Sanctôrum, ac nomen, & memóriam Sancti tui N. nos indígni altâre hoc conſecrâmus, clemens, & propítius preces noſtræ humilitâtis exáudi, & præſta, ut in hac menſa ſint libámina tibi accépta, ſint grata, ſint pinguia, & ſancti Spíritus tui ſēper rore perfúſa; ut omni témpore hoc in loco ſupplicántis tibi famíliæ tuæ anxietâtes réleves, ægritúdines cures, preces exáudias, vota ſuſcípias, deſiderâta confírmes, poſtulâta concédas. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúſdem Spíritus ſancti Deus.

Deinde eodem modo ſtans dicit mediocri voce, extenſis manibus ante pectus, præfationem hanc.

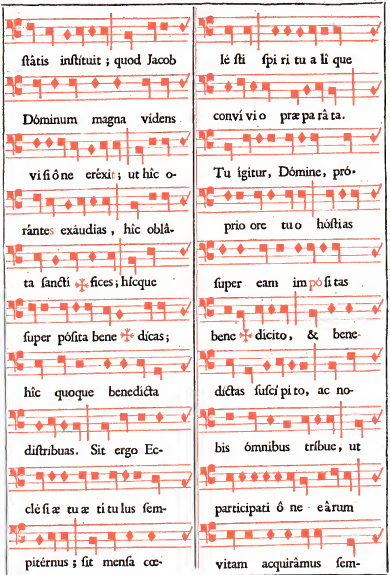

℟.

℟. Habêmus ad Dóminum.
℣. Grátias agâmus Dó-
mino Deo noſtro.
℟. Dignum, & juſtum eſt.
Verè dignum, & juſtum
eſt, æquum, & ſalutâre
nos tibi ſemper, & ubî-
que grátias ágere, Dó-
mine ſancte, Pater omní-
potens, ætérne Deus,
Et, ut propenſióri cura,
& attentióri famulátu
tibi ſervitûtis officia
deferâmus, hoc præſértim
tempore, quo religioſâ-
rum méntium hábitum
ultra paríetum ornâtum
delegíſti, templum iſtud,
in quo Sancti tui N. mén-
tio habêtur, bene ✠ díce-

re, & ſan✠ctificàre di-
gnêris : per cujus ſacram
reverèntiam, & honôrem
ſacratiſſimo nómini tuo
hoc altâre dedicàmus.
Hujus igitur, Dómine,
efflagitâtus précibus, di-
gnâre hoc altâre cœléſti ſan-
ctifi✠catiône perfún-
dere, & bene✠dícere.
Aſsiſtant Angeli clarità-
tis, & ſancti Spiritus illu-
ſtratiône perfúlgeat. Sit
illìus quoque apud te
grátiæ, cujus fuit illud, quod
Abraham, pater fidei, in
noſtræ figûram redem-
ptiônis, filium immola-
tûrus extrúxit ; quod Iſaac
in conſpéctu tuæ maje-

ſtatis

ſtâtis inſtítuit ; quod Jacob
Dóminum magna videns
viſiône eréxit ; ut hîc o-
rántes exáudias , hîc oblâ-
ta ſancti ✠ fices ; hícque
ſuper póſita bene ✠ dícas ;
hîc quoque benedícta
diſtribuas. Sit ergo Ec-
cléſiæ tuæ títulus ſem-
pitérnus ; ſit menſa cœ-
lé ſti ſpi ri tu a li que
conví vi o præ pa râ ta.
Tu ígitur, Dómine, pró-
prio ore tuo hóſtias
ſuper eam impóſitas
bene ✠ dícito , & bene-
díctas ſuſcí pi to, ac no-
bis ómnibus tríbue , ut
participati ône eârum
vitam acquirâmus ſem-

piternam

pitérnam.

Quod ſequitur, dicit ſubmiſſa voce legendo, ita tamen, quòd à circumſtantibus audiatur.

Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúsdem Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Præfatione finita, Pontifex inchoat, ſchola proſequente, Antiphonam.

Confirma hoc Deus quod

operâtus es in nobis,

à templo ſancto tuo,

quod eſt in Jerúſalem.

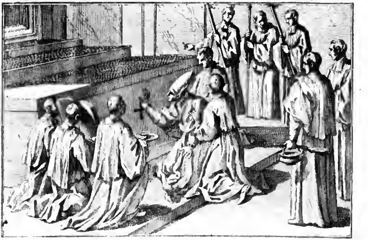

Allelú ja. Euouae.

Pſalmus 67.

EXúrgat Deus & diſſipéntur inimíci ejus: & fúgiant qui odérunt eum à facie ejus.

Et dicitur totus, prout habetur infra pag: 407. vel ſupra in fine benedictionis Abbatis. Incepta Antiphona, Pontifex, acceptâ mitrâ, cum pollice dexteræ manus Chriſmate intincto facit crucem in fronte altaris, nihil dicens. Quo facto, ac prædictis Antiphona, & Pſalmo finitis, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

MAjeſtâtem tuam, Dómine, humiliter implorâmus, ut altâre hoc ſacræ unctiônis libámine ad ſuſcipiénda pópuli tui múnera inúnctum poténter bene✠dícere, & ſancti✠ficâre dignêris; ut quod nunc à nobis indignis, ſub tui nóminis invocatiône, in honôrem beatíſſimæ vírginis Maríæ, & ómnium Sanctôrum, atque in memóriam ſancti tui N. ſacroſáncti Chriſmatis unctiône delibûtum eſt, pláceat tibi, atq; altâre máneat perpétuum; ut quidquid deínceps ſuper illud oblâtũ, ſacratúmve fúerit, dignũ tibi fiat holocáuſtum; atque ómnium hîc offeréntium ſacrifícia à te pio Dómino benígnè ſuſcipiántur, & per ea víncula peccatórum noſtrôrum abſolvántur; máculæ deleántur; véniæ impetréntur; grátiæ acquirántur: quátenus unà cum Sanctis, & eléctis tuis vitam percípere mereâmur ætérnam. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex, acceptâ mitrâ, cum pollice dexteræ manus Chriſmate intincto inungit in modum crucis conjunctiones menſæ, ſeu tabulæ altaris, & tituli, ſive ſtipitis quatuor angulis, quaſi illa conjungens, ad ſingulas cruces dicens:

In nómine Pa✠tris, & Fí✠lii, & Spíritus✠ ſancti.

Deinde depoſitâ mitrâ, dicit.

Orêmus.

SUpplices te deprecâmur, omnípotens ætérne Deus, per unigénitum fílium tuum Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, ut altâre hoc ſanctis úſibus præparâtum, cœléſti

bene ✠ dictiône ſanctifices; &, ſicut Melchiſedech Sacerdôtis præcipui oblatiônem dignatiône mirábili ſuſcepiſti, ita impóſita huic novo altári múnera, ſemper accépta ferre dignêris; ut pópulus, qui in hâc Ecclésiæ domum ſanctam convéniet, per hæc libámina cœléſti ſanctificatiône ſalvâtus, animârum quoque ſuârum ſalûtem perpétuam cōſequâtur. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℞. Amen.

Poſt hæc Subdiaconi abſtergunt diligenter cum mantilibus telæ groſſæ menſam altaris; & Pontifex accedit ad ſedem ſuam juxta altare, in qua cum mitra ſedens ſricat bene manus cum medulla panis, ac lavat, & extergit. Quo facto, Subdiaconis, ſeu Acolythis præſentātibus ipſi Pōtifici tobaleas novas, & mundas, ac vaſa, & ornaménta ad cultum Dei, & Eccleſiæ, ac altaris conſecratorum pertinentia, Pontifex, depoſitâ mitrâ, ſurgit, & ſtans illa benedicit, dicens:

BENEDICTIO

Tobalearum, vaſorum, & ornamentorum Eccleſiæ, & altaris conſecratorum.

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℞. Qui fecit cœlum, & terram.

℣. Dóminus vobíſcum.

℞. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.
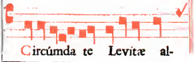
Omnípotens, & miséricors Deus, qui ab initio utília, & neceſſária homínibus creáſti, témplaque manu hóminum facta nómini tuo ſancto dicári, tuæque habitati-
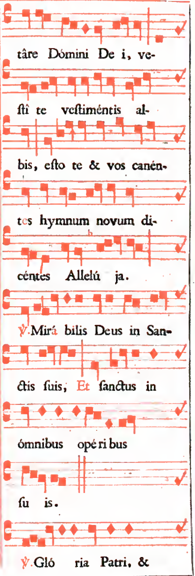
onis

ônis loca vocári voluiſti, quique per fámulum tuum Móyſen veſtiménta Pontificália, & ſacerdotália, ſeu Levítica, & alia quæque diverſi géneris ornamènta ad cultum, & decôrem tabernáculi, & altâris tui fieri decrevíſti, exáudi propítius preces noſtras; & ómnia hæc diverſârũ ſpeciêrum ornaménta in uſum hujus Eccléſiæ tuæ, & altâris, ad honôrem, & glóriam tuam præparâta purificâre, bene ✠ dícere, ſancti ✠ ficâre, & conſe ✠ crâre per noſtræ humilitâtis ſervítium dignêris; ut divínis cúltibus, & ſacris myſtériis apta exiſtant, hiſque confectióni córporis, & ſánguinis Jeſu Chriſti filii tui Dómini noſtri digni pareâtur famulátibus. Qui tecũ vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, &c.

Deinde aſpergit illa aquâ benedictâ; tum miniſtri ponunt ſuper altare chriſmale, ſive pannum lineum ceratum, ad menſuram altaris factũ; deindè veſtiunt altare tobaleis, & ornamentis benedictis, ponentes deſuper crucem, & alia ornamenta. Interim Pontifex ſtans ibidem inchoat Antiphonam primam, ſequẽte ſchola ipſam, ac alias Antiphonas ſequentes, & Reſponſoria cum ſuis verſibus, & Pſalmis proſequente.

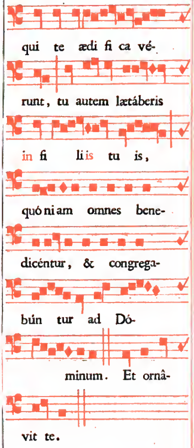
Antiphona.
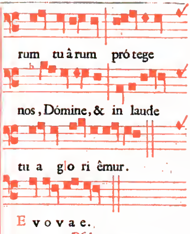

Fili o, & Spirí tu i
ſan cto.
℟. Sicut erat in princí-
pio, & nunc, & ſemper:
& in ſæcu la ſæculórum
Amen.
Alia Antiphona.
C ir cúm da te Si on,
& com ple ctí mi ni
e am, narrâ te in túr-
ribus ejus.
℣. Magnus Dóminus & lau-
dábilis nimis, in civitâte
Dei noſtri in monte ſan-
cto ejus.
Deinde dicitur Reſpon-
ſorium.
Induit te Dóminus túni-
câ jucunditâ-
tis, & impó-
ſuit tibi corô nam.

Et ornâvit te ornamén-
tis ſan ctis.
℣. Lu ce ſplèndida
fulgê bis, & om-
nes fines terræ ado-
rá bunt co-
ram te. Et ornâ-
vit te.
℣. Nati ó nes ex longín-
quo ad te vénient, &
múnera defe rèn tes
adorá bunt Dó-
minum; & terram tu-
am in ſancti fi ca ti ô-
ne ha bè bunt,
& nomen magnum tuum
invocá-
bunt. Et or nâ-
vit te.
℣. Benedí cti erunt,

Et non dicitur Glória, ſed ſequens Antiphona cantatur.

Pſalmus.

DEus Deus meus ad te de luce vigilo.

Sitîvit in te ánima mea, quàm multiplíciter tibi in caro mea.

In terra desérta, ínvia, & inaquóſa: ſic in ſancto appárui tibi, ut vidêrem virtûtem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam melior eſt miſericórdia tua ſuper vitas: làbia mea laudábunt te.

Sic benedîcam te in vita mea: & in nómine tuo levâbo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleâtur ánima mea: & lábiis exultatiônis laudâbit os meum.

Sic memor fui tui ſuper ſtratum meum, in matutínis meditâbor in te: quia fuiſti adjûtor meus.

Et in velaménto alârum tuârum exultâbo, adhæſit ánima mea poſt te: me ſuſcêpit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam, introibunt in inferióra terræ: tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: quia obſtrúctum eſt os loquéntiũ iniqua.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculórum. Amen.

Finito Pſalmo, Pontifex, depoſitâ mitrâ, aſcendit ad altare, & facta cruci ſuper altari poſitæ reverentia, incipit, ſchola proſequente, Antiphonam.

Omnis terra adóret te

Deus, & pſallat tibi: pſal-

mum dicat nómini tuo

Dómine.

Interim, dum Antiphona cantatur, Pontifex incenſat ſuper altare in modum crucis: & Antiphona finita, Pontifex eam reincipit, & ſchola proſequitur; & interim iterum ipſe Pontifex ſuper altare in modum crucis incenſat, quod & tertiò facit, quo facto, ſtans ante medium altaris, dicit:

Orémus.

Deſcéndat, quæſumus, Dómine Deus noſter, Spíritus tuus ſanctus ſuper hoc altâre, qui & dona noſtra, & pópuli tui in eo ſanctíficet, & ſuméntium corda dignánter emúndet. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens ſempitérne Deus, altâre hoc nómini tuo dedicâtum cœléſtis virtûtis benedictióne ſancti ✠ fica; & ómnibus in te ſperántibus auxílii tui munus oſténde; ut hîc Sacramentôrum virtus, & votôrum obtineâtur efféctus. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicâmus Dómino.

℟. Deo grátias.

Quo dicto, Pontifex accedit ad ſacriſtiam, ſive ſacrarium, ubi depoſito pluviali, ſi celebrare voluerit, quod conveniens eſt, accipit ſandalia, dicens Pſalmum Quàm diléćta, cum aliis; deinde, lotis manibus, accipit omnia paramenta Pôtificalia albi coloris. Interim ornàtur Eccleſia, & luminaria ſuper al-

tari, & credentia, atque alibi, ubi placuerit, accenduntur. Tunc exit Pontifex Miſſam celebraturus. Si verò fatigatus nimis celebrare noluerit, facit Miſſam ſolemniter per aliquem Sacerdotem celebrari.

Miſſa dicitur prout in Miſſali, in ipſa die Dedicationis Eccleſiæ.

In fine Pontifex dat benedictionem ſolemnem, dicens:

Sit nomen Dómini &c.

Et Indulgentias ſupra declaratas. Quibus publicatis, revertitur ad ſacriſtiam, ubi depoſitis ſacris veſtibus, vadit in pace. Deinde cineres per Eccleſiam aſperſi, in quibus literæ Græcæ, & Latinæ ſcriptæ ſunt, per miniſtros Eccleſiæ tolluntur, & Eccleſia totaliter mundatur.

DE ALTARIS conſecratione, quæ fit ſinè Eccleſiæ dedicatione.

Altaris cõſecratio, quamvis omni die de jure fieri poſſit, decentiùs tamen in Dominicis diebus, vel Sanctorum ſolemnitatibus fit. Sanè verò ante diem conſecrationis Pontifex parat Reliquias in altari conſecrando includendas, ponens eas in decenti, & mundo vaſculo cum tribus granis thuris; ponit etiam in eo chartulam de pergameno ſcriptã ſub hac forma.

M. D. CC XXV. die N. menſis N. ego N. Epiſcopus N. conſecràvi altâre hoc in honôrem Sancti N. & Reliquias Sanctôrũ Mártyrum N. & N. in eo inclúſi, & ſingulis Chriſti fidélibus hódie unum annum, & in die anniversário conſecratiônis hujúſmodi ipſum viſitántibus quadraginta dies de vera Indulgéntia in forma Eccléſiæ conſuéta concéſſi.

Sigillans ipſum vaſculum diligẽter, & in honeſto, & mundo loco ponens, cum duobus candelabris, & luminaribus ardentibus. Celebrandæque ſunt vigiliæ ante Reliquias ipſas, & canendi Nocturni, & Matutinæ Laudes, in honorem Sanctorum, quorum Reliquiæ ſunt recondendæ. Parantur etiam in Eccleſia, quæ ad altaris conſecrationẽ ſunt neceſſaria, videlicet; ſanctum Chriſma in vaſculo, & ampulla; Oleum ſanctum catechumenorum etiam in vaſculo, & ampulla; una libra thuris, cujus medietas ſit in granis; thuribulum cum navicula, & cochleari; vas cum prunis ardentibus; vas aqua plenum, quod in presbyterio ponitur; vas cum cineribus; vas cum ſale; vas vini; aſperſorium factum de herba hyſſopi; mantilia ex tela groſſa ad extergendum menſam altaris conſecrandi, quoties expedierit; coopertura linea cerata ad menſuram ipſius altaris conſecrandi; quinque cruces parvæ factæ de candelis ceræ ſubtilibus; aliquæ ſpatulæ ligneæ parvæ

ad abradendum de altari combuſtiones candelarum, & thuris; vas, in quo ipſæ raſuræ deponantur; calx, arena, ſive tegula trita ad faciendũ cæmentum, pro liniendo ſepulchro Reliquiarum, & junctura menſæ altaris cum ſtipite; cæmentarius, qui hoc agat; duo intortitia accenſa, quæ ſemper præcedant Pontificem, quocumque ierit; vas cum aqua ad abluendas manus Pontificis, & medulla panis, ac mantilia pro extergendis manibus; bombyx pro extergenda cruce, quæ fit in ſtipite altaris; tobaleæ novæ mundæ; & vaſa, atque ornamenta ad cultum Dei, & altaris, poſtquam conſecratum fuerit, pertinentia benedicenda.

Pontifex mane in ſuo habitu quotidiano venit ad Eccleſiã, & ſedens in ſede ad dexteram, vel in faldiſtorio ad ſiniſtram altaris conſecrandi incipit, & dicit voce ſubmiſſa cũ clericis ſeptem Pſalmos cum Aña. Ne reminiſcâris, &c. ſinè Litaniis ut infra in fine hujus ſecundæ partis pag: 399. Induens interĩ amictũ, albam, cingulum, ſtolam, & pluviale albi coloris, accipiens mitrã ſimplicem in capite, & baculum paſtoralem in manu ſiniſtra. Sicque paratus, ſeptem Pſalmis expletis, Pontifex cum miniſtris accedit coram altari conſecrando; ubi ſtans ſinè mitra inchoat, & ſchola proſequitur Antiphonam ſequentem, quæ una cum omnibus aliis Antiphonis, & Reſponſoriis in hujuſmodi conſecratione cantandis habetur ſub notis, ſupra in conſecratione altaris, quæ fit in Eccleſiæ dedicatione, ubi eſt recurrendum, ſi officium conſecrationis hujuſmodi fit in cantu.

Antiphona.

ADéſto Deus unus omnípotens, Pater, & Filius, & Spiritus ſanctus.

Deinde dicit ſtans eodem modo.

Orêmus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirándo præveni, & adjuvándo proſéquere; ut cuncta noſtra orátio, & operátio à te ſemper incipiat, & per te cœpta finiâtur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Qua dicta, Pontifex, acceptâ mitrâ, procumbit ſuper faldiſtorium ibidem præparatũ, & cantores incipiunt Litanias, pag: 404. vel, cantoribus deficientibus, Pontifex eas legit, in quibus ſuo loco nominetur bis Sanctus ille, in cujus honore, & nomine dedicatur ipſum altare, & illi, quorum Reliquiæ in eo includuntur. Poſtquam autem dictum fuerit. Ut ómnibus fidélibus &c.

℟. Te rogâmus audi nos.

Pontifex ab accubitu ſurgit, & baculum paſtoralem in ſiniſtra tenens, dexteram in altum extendens producit communiter ſuper aram, & ſtipitem altaris conſecrandi ter ſucceſſivè ſignum crucis dicens, primo:

Ut altâre hoc ad honôrem tuũ, & nomen ſancti N. conſecrándum bene ✠ dícere dignêris ℟. Te rogâmus audi nos.

Secundò dicit.

Ut altâre hoc ad honôrem tuum, & nomen Sancti N. conſecrándum bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Tertiò dicit:

Ut altâre hoc ad honôrem tuum, & nomen Sancti N. conſecrándum bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre, & conſe ✠ crâre dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Quo dicto, & depoſito baculo paſtorali iterum accumbit ſuper faldiſtorium, & perficiuntur Litaniæ. Quibus finitis, ab accubitu ſurgit, & cum mitrâ accedit versùs altare conſecrandum, & diſtans ab illo ſpatio congruenti, depoſitâ mitrâ, genuflexus dicit cantando, ſi in cantu ſit officium, alioquin competenti voce dicit ſinè notis, quod etiam in omnibus aliis ſequentibus obſervatur.

Deus in adjutórium meum inténde.

Quo dicto, Pontifice ſurgente, chorus, ſeu miniſtri reſpondent.

Dómine ad adjuvándum me feſtína.

Tum Pontifex ſtans ſinè mitra in eodem loco, dicit:

Glória Patri, & Fílio, &c.

Chorus, ſeu miniſtri reſpõdent:

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Sinè Allelúja. Et id eisdẽ modo, & loco, ſecundò, & tertiò fit, voce ſemper altiùs elevata. Quibus dictis, Pontifex ſtans in eodem loco cum mitrâ benedicit aquam cum ſale, cinere, & vino, incipiens abſolutè exorciſmum ſalis, & faciens, prout habetur ſupra ſub Eccleſiæ dedicatione pag: 235. uſq; ad orationẽ:

Omni-

O Mnípotens ſempitérne Deus, creâtor, & conſervâtor humâni géneris, &c. incluſivè, ut ſupra, pag. 237.

Poſt hæc Pontifex procedit ad altare cum mitrâ, & ibidem inchoat, ſchola proſequente; Antiphonam ſequentem:

I ntroîbo ad altâre Dei: ad Deum qui lætíficat juventûtem meam.

Pſalmus.

J Udica me Deus, & diſcérne cauſam meam de gente non ſancta, ab hómine iníquo, & dolóſo érue me.

Repetitur tota Antiphona prædicta, ſi neceſſe fuerit.

Q uia tu es Deus fortitûdo mea: quare me repulíſti? & quare triſtis incêdo, dum afflîgit me inimîcus?

Iterum repetitur Antiphona.

E mítte lucem tuam & veritâtem tuam: ipſa me deduxérunt & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Antiphona tota repetitur.

E t introîbo ad altâre Dei: ad Deum, qui lætíficat juventûtem meã.

Iterum Antiphona repetitur.

Confitêbor tibi in címhara Deus Deus meus, quare triſtis es ánima mea? & quare contúrbas me?

Repetitur, ut priùs, Antiphona.

S pera in Deo, quóniam adhuc confitêbor illi: ſalutâre vultus mei, & Deus meus.

Et non dicitur G lória Patri, ſed Antiphona prædicta repetitur. Incepta prima Antiphona, Pontifex, retentâ mitrâ, ſtans ante altare in-

Digitized by Google

tingit pollicem dexteræ manus in aqua prædicta per eum benedicta, & cum eo, & aqua hujuſmodi facit crucem in medio tabulæ altaris, dicens:

SAncti ✠ ficêtur hoc altâre in honôrem Dei omnipoténtis, & glorióſæ virginis Maríæ, atq; ómniū Sanctôrum, & ad nomen, ac memóriam Sancti N. In nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. Pax tibi.

Deinde facit ex eâdem aqua cum eodem pollice quatuor cruces in quatuor cornibus altaris, repetens in qualibet cruce verba præmiſſa. Sancti ✠ ficêtur hoc altâre &c.

Facit autem primam crucem in dextera parte poſteriori altaris, id eſt, ubi legitur Euangelium, ſecundam in ſiniſtra parte anteriori, tranſverſa primæ, tertiam in dextera anteriori, quartam in ſiniſtra poſteriori tertiæ tranſverſa. Quo facto, & finitis Antiphona, & Pſalmo prædictis, Pontifex ſtans ibidem, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri.

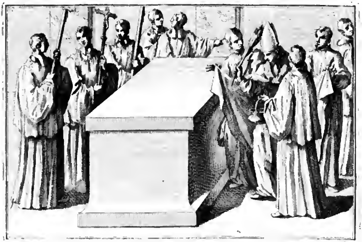
Flectâmus génua.

℞. Levâte.

SIngulâre illud propitiatórium in altâri crucis pro nobis rediméndis oblâtum, in cujus præfiguratióne Patriárcha Jacob lápidem eréxit in títulum, quo fíeret ſacrifícium, & portæ cœli déſuper aperirêtur oráculum, súpplices tibi, Dómine, preces fúndimus, ut lápidis hujus expolîtam matériam ſupérnis ſacrificiis imbuéndam ipſæ tuæ ditâri

ſancti-

ſanctificatiônis ubertâte præcípias, qui quondam lápideis legem ſcripſiſti in tábulis. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Oratione expleta, Pontifex circuit ſepties tabulam altaris, aſpergens eam, & ſtipitem de aqua prædicta cum cinere, & vino benedicta, cum aſperſorio de herba hyſſopi facto, hoc modo. Stans enim ante medium altaris inchoat Antiphonam, & ſchola proſequitur.

Aſpérges me Dómine.

Quæ tota dicitur, & repetitur Pſalmo. Miſerére, eo modo prout ſupra pag. 242. de conſecratione altaris in Eccleſiæ dedicatione ordinatum eſt. Quo facto, Pontifex ſtans ſine mitra ante mediũ altaris, dicit:

℣. Dómine exáudi oratiônem meã.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Deus, qui es viſibílium rerum ómnium, & inviſibílium cónditor, & cunctârum ſanctificatiônum conſecrâtor, ad dedicatiônem hujus Domínicæ menſæ adéſſe dignâre; & quæ ſacráto Oleo, & Chriſmate à nobis indígnis eſt liniénda, & benedicénda, tuæ ſancti ✠ ficatiônis in eam infúnde virtûtem, & conſecratiônem; ut omnes, qui ad eam te deprecatúri accéſſerint, tuæ propitiatiônis auxílium séntiant. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Deinde ibidem cum præmiſſa aqua benedicta facit maltam, ſeu cæmentum, quod mox, depoſitâ mitrâ, benedicit, dicens:

℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo.

Orêmus.

SUmme Deus, qui ſumma, & media, imaque cuſtôdis, qui omnem creatûram intrínſecus ambiéndo conclûdis, ſanctí ✠ fica, & béne ✠ dic has creatúras calcis, & sábuli. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Cæmentum benedictum reſervatur, ſed reſiduum aquæ benedictæ funditur ad baſim, ſive pedem ſtipitis altaris per circuitum: Pontifex deinde procedit proceſſionaliter cum cruce, & clero ad locum, in quo nocte præterita conſervatæ Reliquiæ fuerunt; ſed priuſquam locum ipſum ingrediatur, ſtans ab extra, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

AUfer á nobis, quæſumus, Dómine, cunctas iniquitátes noſtras, ut ad ſancta ſanctôrum puris mereâmur méntibus introîre. Per Chriſtum Dñum noſtrum. ℟. Amen.

Ingreſſus verò ſinè mitra, ſtans juxta, & verſus ad Reliquias, dicit:

Orêmus.

FAc nos, quæſumus, Dómine, Sanctôrum tuôrum tibi ſpeciáliter dedicâta membra digne contíngere, quorum patrocinia cúpimus inceſſánter habêre. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Qua dicta, Pontifex ſinè mitra accipit reverenter vaſculum Reliquiarum: tum, acceptâ mitrâ, portat eas ſolemniter, & proceſſionaliter ad altâre conſecrandum; vel ſi ſint ſuper feretrum, per Sacerdotes ferri facit inchoans, ſchola proſequente, Antiphonam.

Cum jucunditâte exíbitis, & cum gáudio deducémini, nam & montes, & colles exílient expectántes vos cum gáudio, Allelúja.

Poterit deinde etiam dici, ſi expedierit, ſequens Reſponſorium.

Súrgite Sancti Dei de manſiónibus veſtris, loca ſanctificâte, plebem benedícite; Et nos hómines peccatóres in pace cuſtodîte.

℣. Ambulâte Sancti Dei ad locum prædeſtinâtum, qui vobis præparàtus eſt. Et nos.

Cumque pervenerit prope ipſum altare, deponit eas reverenter cum luminaribus ſuper feretrum, vel aliquam tabulam honeſtè ibidem paratam, luminaribus juxta illas ardentibus, & mox Pontifex cum mitrâ ſtans prope altare inchoat, ſchola, ſeu miniſtris proſequentibus Antiphonam.

Exultábunt Sancti in glória: lætabúntur in cubílibus ſuis.

Pſalmus.

CAntâte Dómino cánticum novum: laus ejus in Eccléſia Sanctôrum.

Lætêtur Iſrael in eo, qui fecit eum: & filiæ Sion exúltent in rege ſuo:

Laudent nomen ejus in choro: in tympano, & pſaltério pſallant ei:
Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo: & exaltâvit manſuétos in ſalûtem.
Exultábunt Sancti in glória: lætabúntur in cubílibus ſuis.
Exultatiónes Dei in gútture eôrum: & gládii ancipites in mánibus eôrũ.
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eôrum in compédibus: & nóbiles eôrum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conſcríptum: glória hæc eſt ómnibus Sanctis ejus.
Laudâte Dóminum in Sanctis ejus: laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus.
Laudâte eum in virtútibus ejus: laudâte eum ſecúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudâte eum in ſono tubæ: laudâte eum in pſaltério, & cíthara,
Laudâte eum in tympano, & choro: laudâte eũ in chordis, & órgano.
Laudâte eum in cymbalis beneſonántibus: laudâte eum in cymbalis jubilatiônis: omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Et non dicitur Glória Patri, ſed Antiphona repetitur. Qua finita, Pontifex, depoſitâ mitrâ, ſtans verſus ad altare, dicit:

Orêmus.

Deus, qui in omni loco dominatiônis tuæ clemens, ac benígnus dedicâtor aſsiſtis, exáudi nos, quæſumus, & concêde, ut inviolábilis permáneat hujus loci conſecrátio, & beneficia tui múneris univérſitas fidélium, quæ tibi súpplicat percípere mereâtur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Et mox Pontifex, acceptâ mitrâ, ſignat cum pollice dexteræ manûs de Chriſmate, confeſſionem, ideſt, ſepulcrum altaris, in quo Reliquiæ ſunt reponendæ, in quatuor angulis, faciens in ſingulis ſignum crucis, & dicens, dum unamquamque crucem facit:

Conſe ✠ crêtur, & ſancti ✠ ficêtur hoc ſepúlcrum. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. Pax huic dómui.

Deinde depoſitâ mitrâ, recondit ibi vaſculum cum Reliquiis, & aliis in eo incluſis veneranter, inchoans, ſchola, ſeu miniſtris proſequentibus, Antiphonam.

Sub altâre Dei ſedes accepíſtis Sancti Dei, intercédite pro nobis ad Dóminum Jeſum Chriſtum.
℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Et non dicitur Glória Patri, ſed repetitur Antiphona. Interim dum præmiſſa dicuntur, Pontifex ſtans ſine mitra, impoſito, & benedicto incenſo in thuribulo, & illo à Diacono accepto, thurificat Reliquias incluſas, quo facto, impoſitâ ſibi mitrâ, accipiens lapidem, ſeu tabulam, cum qua debet claudi ſepulcrum,

facit cum pollice crucem de Chriſmate in medio ejus de ſubtus, dicẽs:

Conſe ✠ cretur, & Sancti ✠ ficêtur hæc tábula, vel hic lapis per iſtam unctiônem, & Dei benedictiônem. In nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. Pax tibi.

Et mox ponit, & coaptat tabulam, ſeu lapidem ſuper ſepulcrum claudens illud, & inchoans ſchola, ſeu miniſtris proſequentibus, Antiphonam:

Sub altâre Dei audívi voces occisôrum dicéntium, quare non defendis sánguinem noſtrum, & accepérunt divinum reſponſum, adhuc ſuſtinête módicum tempus, donec impleâtur númerus fatrum veſtrôrum.

Alia Antiphona.

Corpora Sanctórum in pace ſepúlta ſunt, & vivent nómina eôrum in ætérnum.

℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.

℟. Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Poſt hæc Pontifex, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

Deus, qui ex ómnium cohabitatiône Sanctôrum ætérnum majeſtâti tuæ condis habitáculum, da ædificatióni tuæ increménta cœleſtia, & præſta, ut quorum hic Relíquias pio amôre compléctimur, eôrum ſemper meritis adjuvëmur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Tunc acceptâ mitrâ, Pontifice priùs incipiente, cæmentarii cum cæmento benedicto firmant ipſam tabulam, ſeu lapidem ſuper ſepulcrum; deinde Pontifex facit crucem deſuper ex Chriſmate cum pollice dexteræ manus, dicens:

Signè ✠ tur; & ſancti ✠ ficêtur hoc altâre. In nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. Pax tibi.

Tum depoſitâ mitrâ, inchoat, ſchola, ſeu miniſtris proſequentibus, Antiphonam:

Stetit Angelus juxta aram templi habens thuríbulum áureum in manu ſua: & data ſunt ei incenſa multa; & aſcéndit fumus arómatum in conſpéctu Dei. Allelúja.

Interim cum mitrâ thurificat altare undique ad dexterum, & ſiniſtrum latus, ante & deſuper, donec præmiſſus cantus finiatur, quo finito, ſtans coram altari ſinè mitra, dicit:

Digitized by Google

Orêmus.

Dirigâtur orátio noſtra, quæſumus, Dómine, ſicut incénſum in conſpéctu tuo, & copióſa beneficia Chriſtiânus pópulus aſſequâtur; ut quicúmque tibi in hoc altári ſacránda libámina devôtus obtúlerit, vel ſacrâta ſuſcéperit, & vitæ ſubſídia præséntis accípiat, & remiſſiônē ómnium peccatôrum páriter conſequâtur, & grátiam ſempitérnæ redemptiônis, percípiat. Per Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt hæc Pontifex, acceptâ mitrâ, ſedet, & miniſtri extergunt menſam altaris cum linteo mundo, & mox Pontifex, thurificat ſuper illam in modũ crucis in medio, & in quatuor ejus cornibus; quo facto Pontifex ponit iterũ incenſum in thuribulo, & illud benedicit, ut ſupra videlicet, Ab illo benedicâris, &c. ac tradit uni Sacerdoti ſuperpelliceo induto, qui continue altare circuit incenſando, donec conſecratio perficiatur excepto eo tempore, quo Pontifex illud incenſat; tunc enim Pontifici thuribulum præſentat; & per Pontificem thurificato, illud iterum accipit, &, ut priùs, incenſat. Tum Pontifex adhuc cum mitra ſtans inchoat, ſchola, ſeu miniſtris proſequentibus, Reſponſorium.

Dirigâtur orátio mea, ſicut incénſum in conſpéctu tuo Dómine.

℣. Elevátio mánuum meârum ſacrifícium veſpertînum.

Quod dum cantantur, Pontifex circuit ter altare ad dexteram continue thurificando. Finita incenſatione, Pontifex inchoat, ſcholâ, ſive

miniſtris proſequentibus, Antiphonam.

Eréxit Jacob lápidem in títulum fundens óleum déſuper: votum vovit Deo Jacob.

Pſalmus.

QUàm dilécta tabernácula tua Dómine virtûtum: concupíſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini.

Repetitur Antiphona.

Cor meum, & caro mea exultavérunt in Deum vivum.

Repetitur Antiphona.

Eténim paſſer ínvenit ſibi domum: & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Repetitur Antiphona.

Altária tua Dómine virtûtum: Rex meus, & Deus meus.

Repetitur Antiphona.

Beáti qui hábitant in domo tua Dómine: in ſæcula ſæculôrum laudábunt te:

Repetitur Antiphona.

Beâtus vir cujus eſt auxilium abs te: aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit, in valle lacrymârum in loco, quem póſuit.

Repetitur Antiphona.

Etenim benedictiônem dabit legislâtor, ibunt de virtûte in virtûtem: vidébitur Deus Deôrum in Sion.

Repetitur Antiphona.

Dómine Deus virtûtum exáudi oratiônem meam: áuribus pércipe Deus Jacob.

Repetitur Antiphona.

Protéctor noſter áſpice Deus: & réſpice in fáciem Chriſti tui:

Repetitur Antiphona.

Quia mélior eſt dies una in átriis tuis ſuper millia.

Repetitur Antiphona.

Elégi abjectus eſſe in domo Dei mei: magis quàm habitâre in tabernáculis peccatôrum.

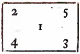
Repetitur Antiphona.

Quia miſericórdiam, & veritâtem díligit Deus: grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Repetitur Antiphona.

Non privâbit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: Dómine virtûtum, beâtus homo qui ſperat in te.

Et non dicitur Glória Patri, ſed Antiphona repetitur. Dum Antiphona, & Pſalmus prædicti dicûtur, Pontifex ſtans cum mitrâ, intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, & cum eo in medio altaris, in quatuor ejus cornibus, in locis, in quibus fécerat cruces de aquâ benedictâ, videlicet primam in medio altaris, ſecundam in dextero poſteriori, id eſt Euangelii, tertiam in ſiniſtro anteriori, quartam in dextero anteriori, quintam in ſiniſtro poſteriori, hoc ordine:

dicens, dum ſingulas cruces facit.

SAncti ✠ ficêtur, & conſe ✠ crêtur lapis iſte. In nómine Pa ✠ tris & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti, in honôrem Dei, & glorióſæ vírginis Maríæ, atque ómnium Sanctôrum, ad nomen & memóriam Sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo à Sacerdote altare incenſante, impoſito, & benedicto, ut prius, incenſo, ſtans cum mitrâ inchoat, ſchola, ſeu miniſtris proſequentibus Reſponſorium.

DIrigâtur orátio mea ſicut incénſum in conſpéctu tuo, Dómine.

℣. Elevátio mánuum meârum ſacrifícium veſpertînum.

Quo incepto, Pontifex circuit ſemel altare ad dexteram, thurificando illud; deinde reſtituto thuribulo Sacerdoti, & Reſponſório finito, ſine mitra, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri.

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

ADſit, Dómine, miſericórdiæ tuæ ineffábilis pietas, & ſuper hunc lápidem opem tuæ bene ✠ dictiônis, & virtûtem tuæ unctiônis infúnde; ut, te largiénte, réferat præmium quiſquis intúlerit votum. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Oratione finita, Pontifex inchoat, & ſchola, ſeu miniſtri proſequuntur Antiphonam.

MAnè ſurgens Jacob erigêbat lápidem in títulum, fundens óleum déſuper votum vovit Dómino: verè locus iſte ſanctus eſt, & ego neſciêbam.

Pſalmus.

BOnum eſt confitéri Dómino: & pſállere nómini tuo Altíſſime.

Repetitur Antiphona.

Ad annuntiándum manè miſericórdiam tuam: & veritâtem tuam per noctem.

Repetitur Antiphona.

In decachórdo pſaltério: cum cántico in cíthara.

Repetitur Antiphona.

Quia delectáſti me Dómine in factúra tua: & in opéribus mánuum tuârum exultâbo.

Repetitur Antiphona.

Quàm magnificâta ſunt ópera tua Dómine! nimis profúndæ factæ ſunt cogitatiónes tuæ:

Repetitur Antiphona.

Vir inſipiens non cognóſcet: & ſtultus non intélliget hæc.

Repetitur Antiphona.

Cùm exórti fúerint peccatóres ſicut fœnum: & apparúerint omnes, qui operántur iniquitâtem.

Repetitur Antiphona.

Ut intéreant in ſæculum ſæculi: tu autem Altíſſimus in ætérnũ Dómine.

Repetitur Antiphona.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: & diſpergéntur omnes, qui operántur iniquitâtem.

Repetitur Antiphona.

Et exaltábitur ſicut unicórnis cornu meum: & ſenéctus mea in miſericórdia úberi.

Repetitur Antiphona.

Et deſpéxit óculus meus inimícos meos: & ab inſurgéntibus in me malignántibus, áudiet áuris mea.

Repetitur Antiphona.

Juſtus, ut palma florêbit: ſicut cedrus Lıbani multiplicábitur.

Repetitur Antiphona.

Plantáti in domo Dómini, in átriis domus Dei noſtri florébunt.

Repetitur Antiphona.

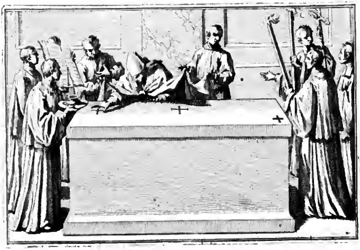
Adhuc multiplicabúntur in ſenécta úberi: & bene patiéntes erunt, ut annúntient.

Repetitur Antiphona.

Quóniam rectus Dóminus Deus noſter: & non eſt iniquitas in eo.

Et non dicitur Glória Patri, ſed Antiphona repetitur. Interim Pontifex, acceptâ mitrâ, facit iterum quinque cruces cum pollice de eodé oleo Cathecumenorum in eiſdem locis altaris, & eo ordine, prout prius fecit, dicens, dum ſingulas cruces facit.

SAncti ✠ ficêtur, & conſe ✠ crêtur lapis iſte. In nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti, in honôrem Dei, & glorióſæ Vírginis Maríæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, & memóriam Sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo à Sacerdote altare incenſante, impoſito, & benedicto, ut prius, incenſo, ſtans cum mitra inchoat iterũ, ſcholâ, ſeu miniſtris proſequentibus Reſponſorium:

DIrigâtur orátio mea ſicut incénſum in conſpéctu tuo Dómine.

℣. Elevátio mánuum meârum ſacrificium veſpertînum.

Quo incepto, Pontifex circuit ſemel altare ad dexteram illud incenſando; quo facto, reſtituto thuribulo Sacerdoti, & Reſponſorio finito, Pontifex depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri: Flectâmus génua.

℞. Levâte.

ADéſto, Dómine, dedicatióni hujus menſæ tuæ, & in eam, quæ à nobis indignis ſancto linîta eſt Oleo, bene ✠ dictiônis, & ſancti ✠ ficatiônis tuæ virtûtem, & conſecratiônem infúnde. Qui vivis & regnas Deus, &c.

Orêmus.

OMnípotens ſempitérne Deus, altâre hoc, quod in honôrem tuum, & in memóriam ſancti tui N. nos indígni conſecrâmus, virtûte tuæ bene ✠ dictiônis ſanctífica; & ómnibus te hîc invocántibus, atque in te ſperántibus auxílii tui munus oſténde, ut huic altâri impóſita múnera ſemper accépta fieri dignêris, & in eo Sacramentôrum virtus, & votôrũ ſemper obtineâtur efféctus. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Qua finita, Pontifex incipit, ſcholâ, ſeu miniſtris proſequentibus, Antiphonam.

Unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Pſalmus 44.

ERuctâvit cor meũ verbum bonum: dico ego ópera mea regi.

Repetitur Antiphona.

Lingua mea cálamus ſcribæ, velóciter ſcribéntis.

Repetitur Antiphona.

Speciôſus forma præ filiis hóminum, diffûſa eſt grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Repetitur Antiphona.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, potentíſſime.

Repetitur Antiphona.

Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, próſpere procêde, & regna.

Repetitur Antiphona.

Propter veritâtem & manſuetúdinem, & juſtítiam: & dedûcet te mirabíliter déxtera tua.

Repetitur Antiphona.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent in corda inimicôrum regis.

Repetitur Antiphona.

Sedes tua Deus in ſæculum ſæculi: virga directiônis virga regni tui.

Repetitur Antiphona.

Dilexiſti juſtítiam, & odíſti iniquitâtem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Repetitur Antiphona.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honôre tuo.

Repetitur Antiphona.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtitu deauráto: circúmdata varietáte.

Repetitur Antiphona.

Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui.

Repetitur Antiphona.

Et concupíſcet rex decôrem tuum: quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Repetitur Antiphona.

Et filiæ Tyri in munéribus vultum tuum deprecabúntur omnes divites plebis.

Repetitur Antiphona.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus. in fimbriis aureis circumamicta varietàtibus.

Repetitur Antiphona.

Adducéntur regi vírgines poſt eam próximæ ejus afferéntur tibi.

Repetitur Antiphona.

Afferéntur in lætítia, & exultatiône: adducéntur in templum regis.

Repetitur Antiphona.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii conſtitues eos principes ſuper omnẽ terram.

Repetitur Antiphona.

Memores erunt nóminis tui Dómine: in omni generatiône, & generatiónem.

Repetitur Antiphona.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in æternum: & in ſæculum ſæculi.

Et non dicitur Glória Patri. Inceptâ Antiphona, Pontifex, acceptâ mitrâ, iterum facit quinque cruces de ſancto Chriſmate cum pollice dexteræ manus in medio tabulæ altaris, & in quatuor ejus angulis, ordine ſuprapoſito ad quamlibet crucem dicens:

Sancti ✠ ficêtur, & conſe ✠ crêtur lapis iſte. In nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spiritus ✠ ſancti, in honôrem Dei, & gloriôſæ virginis Mariæ, atque ómnium Sanctôrum, ad nomen, & memóriam Sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo à Sacerdote incenſante, impoſito, & benedicto, ut priùs, incenſo, ſtans cum mitra inchoat, ſchola, ſeu miniſtris proſequentibus, Reſponſorium:

Dirigâtur orátio mea, ſicut incénſum in conſpéctu tuo, Dómine.

℣. Elevátio manuum meârum ſacrificium veſpertînum.

Quo incepto, Pontifex circuit ſemel altare ad ſiniſtram, illud incenſans, ut priùs, quo incenſato, reſtituto thuribulo Sacerdoti, & Antiphonâ finitâ, Pontifex depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri.

Flectâmus génua. ℟. Levâte.

Deſcéndat, quæſumus, Dómine Deus noſter, Spiritus tuus ſanctus ſuper hoc altâre, qui & dona noſtra, & pópuli tui in eo ſanctíficet, & ſumentium corda dignánter emúndet. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Qua dicta, Pontifex inchoat, & ſchola, ſeu miniſtri proſequuntur, Antiphonam:

Sanctificâvit Dóminus tabernáculum ſuum: quia hæc eſt domus Dei; in qua invocábitur nomen ejus, de quo ſcriptum eſt: & erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

Pſalmus.

Deus noſter refúgium, & virtus: adjûtor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Repetitur Antiphona.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: & transferéntur montes in cor maris.

Repetitur Antiphona.

Sonuérunt, & turbátæ ſunt aquæ eôrum: conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Repetitur Antiphona.

Flúminis ímpetus lætíficat civitâtem Dei: ſanctificâvit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Repetitur Antiphona.

Deus, in médio ejus, non commovébitur: adjuvâbit eam Deus manè dilúculo.

Repetitur Antiphona.

Conturbâtæ ſunt gentes, & inclinâta ſunt regna: dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Repetitur Antiphona.

Dóminus virtûtum nobíſcum: ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Repetitur Antiphona.

Veníte, & vidête ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram: áuferens bella uſque ad finem terræ.

Repetitur Antiphona.

Arcum cónteret, & confrínget arma, & ſcuta combûret igni:

Repetitur Antiphona.

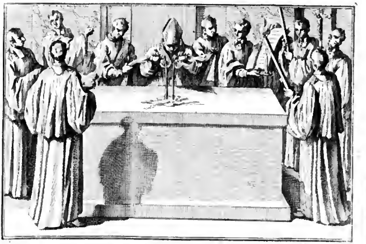
Vacâte, & vidête quóniam ego ſum Deus: exaltâbor in géntibus, & exaltâbor in terra.

Repetitur Antiphona.

Dóminus virtûtum nobíſcum: ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Et non dicitur Glória Patri, ſed Antiphona repetitur. Interim dum Antiph., & Pſalmus prædicti dicuntur, Pontifex, acceptâ mitrâ, fundit & ſpargit oleum Cathechumenorũ, & Chriſma pariter deſuper altare illud manu dextera confricans, liniens, & perungens. Quo facto, incipit, ſchola, ſeu miniſtris proſequentibus Antiphonam:

Ecce odor, filii mei, ſicut odor agri pleni, cui benedixit Dóminus: créſcere te fáciat Deus meus, ſicut arênam maris: & donet tibi de rore cœli benedictiônem.

Pſalmus.

FUndaménta ejus in móntibus ſanctis : diligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta ſunt de te, cívitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babylônis ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopum, hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo,& homo natus eſt in ea: & ipſe fundâvit eam Altiſſimus?

Dóminus narrâbit in ſcriptúris populôrum, & príncipum, horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium : habitátio eſt in te.

Et non dicitur Glória Patri. Finito Pſalmo, Pontifex ſtans cum mitra, dicit:

LApidem hunc, fratres chariſſimi, in quo unguéntum ſacræ unctiônis effúnditur, ad ſuſcipiénda pópuli ſui vota, & ſacrificia, orêmus ut Dóminus noſter bene✠dîcat, & cónſecret, & quod eſt unctum á nobis, ſit unctum in nómine ejus; ut plebis vota ſuſcípiat, & altári per ſacram unctiônem perfécto, dum propitiatiônem ſacrôrum impónimus, ipſi propitiatóres Dei eſſe mereâmur. Per Jeſum Chriſtum, &c.

Quo dicto, inchoat, ſchola, ſeu miniſtris proſequentibus, Antiphonam.

Ædificâvit Móyſes altare Dómino Deo, óffcrens ſuper illud holocáuſta, & immolans víctimas, fecit ſacrificium veſpertînum in odôrem

ſuavi-

ſuavitâtis Dómino Deo, in conſpéctu filiôrum Iſrael.

Qua finita, ſtans adhuc cum mitrâ, dicit:

DEi Patris omnipoténtis miſericórdiam súpplices implorêmus, fratres chariſſimi, ut altâre hoc ſacrificiis ſpirituálibus imbuéndum noſtræ vocis exorâtus officio præsénti benedictiône ſanctificet, atque in eo ſemper oblatiónes famulôrum ſuôrũ ſtudio ſuæ devotiônis impóſitas bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre dignêtur, & ſpirituáli placatus incénſo, precibus famíliæ ſuæ promptus exaudîtor aſsiſtat. Per Chriſtum &c.

Deinde benedicit incénſum ſuper altare cremandum, ſtans ibidem, depoſitâ mitrâ, dicens:

℣. Dómine exáudi oratiônem meã.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

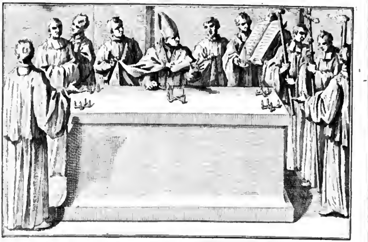
℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

DOmine Deus omnípotens, cui aſsiſtit exércitus Angelôrum cum tremôre, quorum ſervitium ſpirituâle, & ígneum eſſe cognóſcitur, dignâre reſpícere, bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre hanc creatûram incéſi; ut omnes languóres, omnéſq; infirmitátes, atque insídiæ inimíci odôrem ejus ſentiéntes, effúgiant, & ſeparéntur à pláſmate tuo, nunquam lædâtur à morſu antíqui ſerpéntis, quod pretióſo Filii tui sánguine redemiſti. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Deinde aſpergit ipſum aquâ benedictâ, & acceptâ mitrâ, format propria manu ex ipſo incenſo quinque cruces, quamlibet de quinque granis, ſuper illa quinque loca altaris, in quibus cruces de aqua, & oleo, & Chriſmate factæ priùs fuerunt, & ſuper quamlibet crucem thûris ponit

unam crucem factam de ſubtili candela, ad menſuram crucis de granis incenſi factæ, & cujuslibet crucis capita accenduntur, ut cum ipſis thus comburatur, & cremetur. Omnibus autem crucibus accenſis, Pontifex, depoſitâ mitrâ, flexis coram altari genibus, inchoat, ſcholâ, ſeu miniſtris proſequentibus.

Allelúja. ℣. Veni ſancte Spíritus: reple tuórum corda fidélium, & tui amôris in eis ignem accénde.

Niſi conſecratio hujuſmodi fieret inter Dominicam Septuageſimæ, & feſtum Paſchæ Reſurrectionis Domini noſtri Jeſu Chriſti: quia tunc, omiſſo Allelúja, dicitur verſus tantùm. Quo dicto, ſurgit Pontifex ſtans ibidem verſus ad altare, ſinè mitra, & ſchola, ſeu miniſtri cantant, Antiphonas duas ſequentes.

Aſcéndit fumus arómatum in conſpéctu Dómini de manu Angeli.

Alia Antiphona.

Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu ſua: & data ſunt ei incénſa multa, & aſcéndit fumus arómatum in conſpéctu Dei.

Quibus finitis, Pontifex adhuc ſtans ante altare ſinè mitrâ, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Domine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, clemens, & propítius preces noſtræ humilitâtis exáudi, & réſpice ad hujus altâris tui holocáuſtum, quod non igne viſibili probêtur, ſed infúſum ſancti Spíritus tui grátiâ in odórem ſuavi-

tâtis

tâtis aſcéndat, & legitimè ſe ſuméntibus Euchariſtìà medicábilis fiat, ad vitámque proficiat ſempitérnam. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Poſt hæc combuſtis candelis, & thure, cineres illius combuſtionis per unum ex miniſtris cum ſpatulis ligneis abraduntur, & collecti in aliquo vaſe projiciuntur in ſacrario. Interim Pontifex ſinè mitra ſtans ante gradus altaris, verſus ad altare, dicit:

Orêmus.

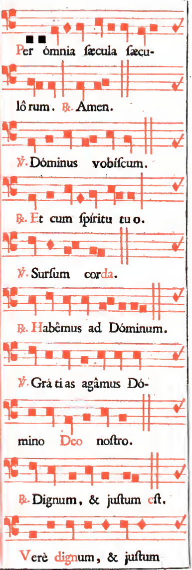
Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

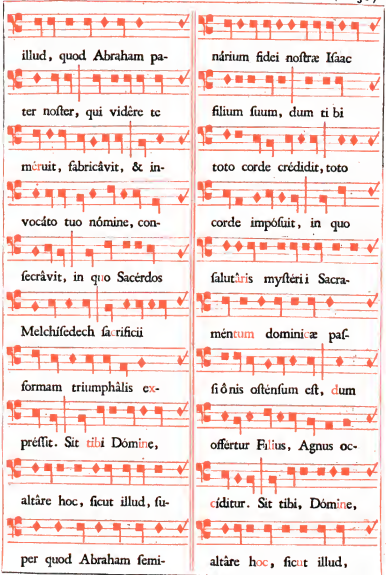
Deus omnípotens, in cujus honôrem, ac Beatíſſimæ Vírginis Mariæ, & ómnium Sanctôrum, ac nomen, & memóriam Sancti tui N. nos indigni altâre hoc conſecrâmus, clemens, & propítius preces noſtræ humilitâtis exáudi, & præſta, ut in hac menſa ſint libámina tibi accépta, ſint grata, ſint pínguia, & ſancti Spíritus tui ſemper rore perfûſa; ut omni tempore hoc in loco ſupplicántis tibi famíliæ tuæ anxietátes réleves, ægritúdines cures, preces exáudias, vota ſuſcípias, deſiderâta confirmes, poſtulâta concédas. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúſdem Spíritus ſancti Deus.

Deinde eodem modo ſtans dicit mediocri voce extenſis manibus ante pectus, hanc Præfationem.
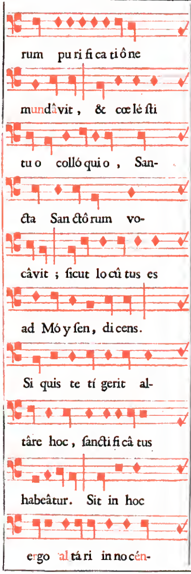

eſt, æquum, & ſalutâre
nos tibi ſemper, & ubî-
que grátias ágere, Dómi-
ne ſancte, Pater omnípo-
tens ætérne Deus, & cle-
mens, cujus nec inítium,
nec finis advértitur; qui
quantus es, tantus eſſe vo-
luíſti, ſanctus ſcilicet,
ac mirábilis Deus, cujus
majeſtâtem eleménta non
cápiunt. Te benedícimus;
te súpplices deprecâmur,
ut tibi ſit altâre hoc, ſicut
illud, quod Abel ſalutâ-
ris myſtérii in paſſiône
præcúrſor jugulâtus à fra-
tre novo sánguine ím-
buit, & ſacrâvit. Sit tibi,
Dómine, altâre hoc, ſicut
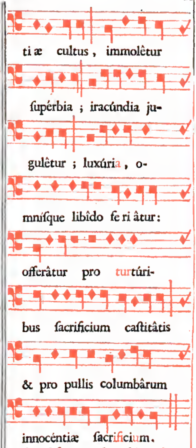
illud,

illud, quod Abraham pa-
ter noſter, qui vidêre te
méruit, fabricâvit, & in-
vocáto tuo nómine, con-
ſecrâvit, in quo Sacérdos
Melchíſedech ſacrificii
formam triumphâlis ex-
préſſit. Sit tibi Dómine,
altâre hoc, ſicut illud, ſu-
per quod Abraham ſemi-
nárium fidei noſtræ Iſaac
filium ſuum, dum ti bi
toto corde crédidit, toto
corde impóſuit, in quo
ſalutâris myſtérii Sacra-
méntum dominicæ paſ-
ſiônis oſténſum eſt, dum
offértur Filius, Agnus oc-
cíditur. Sit tibi, Dómine,
altâre hoc, ſicut illud,

quod Iſaac púteum pro-
fúndæ puritâtis invéniens,
abúndántiæ ei nomen
impónens, tuæ majeſtáti
dicâvit. Sit tibi, Dómine,
altâre hoc, ſicut ille lapis,
quem Jacob ſuppónens cápiti
ſuo aſcendéntes, & de-
ſcendéntes Angelos per
ſcalæ myſtérium, ſomno
reveláte, cognôvit. Sit
tibi, Dómine, altâre hoc,
ſicut illud, quod Móyſes
ſuſcéptis mandátis, in præ-
figuratióne Apoſtólica
duódecim lápidum con-
ſtructiône firmâvit. Sit
tibi, Dómine, altâre
hoc, ſicut illud, quod
Móyſes ſeptem diê-

rum

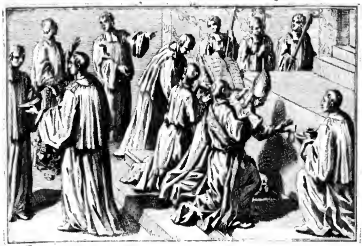

Quod ſequitur, dicit ſubmiſſa voce legendo, ita tamen, quod à circumſtantibus audiri poſſit.

Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Præfatione finita, Pontifex, acceptâ mitrâ, inungit cum pollice dexteræ manus Chriſmate intincto frontem altaris in modum crucis, inchoans, ſcholâ, ſeu miniſtris proſequentibus, Antiphonam:

Confirma hoc Deus, quod operâtus es in nobis à templo ſancto tuo, quod eſt in Jerúſalem, Allelúja.

Pſalmus 67.

EXúrgat Deus,& diſſipéntur inimici ejus: & fúgiant, qui odèrunt eum à facie ejus:

Dicitur totus, prout habetur infra pag: 407. Quo dicto, Pontifex, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

MAjeſtâtem tuam, Dómine, humíliter implorâmus, ut altâre hoc ſacræ unctiônis libámine ad ſuſcipiénda pópuli tui múnera inúnctum poténter bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre dignêris; ut quod nunc à nobis indignis ſub tui nóminis invocatiône, in honôrem beatíſſimæ vírginis Mariæ, & ómnium Sanctôrum,atque in memóriam Sancti tui N. ſacroſáncti Chríſmatis unctiône delibûtum eſt, pláceat tibi, atque altâre máneat perpétuum; ut quidquid deinceps ſuper illud oblâtum, ſacratúmve fúerit, dignum tibi fiat holocáuſtum, atque ómnium hîc offeréntium ſacrifícia à te pio Dómino benígnè ſuſcipiántur; & per ea vincula peccatôrum noſtrôrũ abſolvántur: máculæ deleántur: véniæ impetréntur;& grátiæ acquirántur: quátenus unà cum Sanctis, & eléctis tuis vitam percípere mereâmur ætérnam. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Tum

Tum Pontifex, acceptâ mitrà, cum pollice dexteræ manus Chriſmate intincto inungit in modũ crucis conjunctiones mẽſæ, ſeu tabulæ, altaris, & tituli, ſive ſtipitis, in quatuor angulis, quaſi illa conjungens, ad ſingulas cruces, dicens:

In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti.

Deinde depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

Supplices te deprecâmur, omnípotens ætérne Deus, per unigénitum filium tuum Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, ut altâre hoc ſanctis úſibus præparâtum cœléſti benedictiône ſancti ✠ fices; & ſicut Melchíſedech Sacerdôtis præcipui oblatiônem dignatiône mirábili ſuſcepíſti, ita impoſita huic novo altári múnera ſemper accépta ferre dignêris; ut pópulus, qui in hanc Eccléſiæ domum ſanctam conveniet, per hæc libamina cœléſti ſanctificatiône ſalvâtus, animârum quoque ſuârum ſalûtem perpétuam conſequâtur. Per eúndem Chriſtũ Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt hæc Subdiaconi abſtergunt diligenter cũ mantilibus telæ groſſæ menſam altaris: & Pontifex accedit ad ſedem ſuam juxta altare, in qua cum mitrâ ſedens fricat bene manus cum medulla panis, ac lavat, & extergit. Quo facto, Subdiaconis, ſeu Acolythis præſentantibus Pontifici tobalcas novas, & mundas, ac vaſa, & ornamenta ad cultum Dei, & altaris conſecrationi pertinentia, Pontifex, depoſitâ mitrâ, ſurgit, & ſtans benedicit illa, dicens:

BENEDICTIO

Tobalearum, vaſorum, & ornamentorum Altaris conſecrati.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Omnípotens, & miséricors Deus, qui ab inítio utília, & neceſsária homínibus creâſti, quique per fámulum tuum Móyſen veſtiménta Pontificália, & ſacerdotália, ſeu Levítica Sacerdótibus, & Levítis, atque ornaménta, & linteamina fâcere fámulum tuum Moyſen per quadragínta dies docuíſti, atque étiam quæ María téxuit, & fecit in uſum miniſtérii tabernáculi fœderis ordináſti, purificâre, bene ✠ dícere ſancti ✠ ficâre, & conſe ✠ crâre per noſtræ humilitâtis ſervítium dignêris hæc ornaménta, & linteámina in uſum altâris tui; ut divinis cúltibus, & Sacris myſtériis apta exíſtant, hiſque confectióni córporis, & sánguinis Jeſu Chriſti filii tui Dómini noſtri dignis pareâtur famulátibus. Qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde aſpergit illa aquâ benedictâ. Tum miniſtri ponunt ſuper altare Chriſmale, ſive pannum lineum ceratum ad menſuram altaris factum, deinde veſtiunt altare tobaleis, & ornamentis benedictis, ponentes deſuper crucem, & alia ornamenta. Interim Pontifex ſtans ibidem inchoat Antiphonam primam, ſchola ſeu miniſtris proſequentibus ipſam, & alias Antiphonas ſequentes, & Reſponſoria cum ſuis verſibus, & Pſalmis.

Antiphona.

Circúmdate Levítæ altâre Dómini Dei, veſtite veſtiméntis albis: eſtôte & vos canéntes hymnum novum dicéntes Allelùja.

Mirábilis Deus in Sanctis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

℣. Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrũ. Amẽ.

Alia Antiphona.

Circúmdate Sion, & compléctímini eam: narrâte in túrribus ejus.

℣. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis: in civitâte Dei noſtri in monte ſancto ejus.

Deinde dicitur Reſponſorium.

Induit te Dóminus túnica jucunditâtis, & impóſuit tibi corônam.

Et ornâvit te ornaméntis ſanctis.

℣. Luce ſpléndida fulgêbis, & omnes fines terræ adorabunt coram te.

Et ornâvit te.

℣. Natiónes ex longínquo ad te vénient, & múnera deferéntes adorábunt Dóminum: & terram tuam in ſanctificatiône habébunt, & nomen magnum tuum invocábunt.

Et ornâvit te.

℣. Benedícti erunt, qui te ædificavérunt, tu autem lætáberis in filiis tuis: quóniam omnes benedicéntur, & congregabúntur ad Dóminum. Et ornâvit te.

Et non dicitur Gloria, ſed ſequens Antiphona dicitur:

In velaménto alârum tuârum prótege nos, Dómine, & in laude tua gloriêmur.

Pſalmus.

Deus Deus meus ad te de luce vígilo.

Sitîvit in te ánima mea, quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra deſérta, ínvia, & inaquóſa: ſic in ſancto appárui tibi, ut vidêrem virtûtem tuam, & glóriam tuã.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas: lábia mea laudábunt te.

Sic benedîcam te in vita mea: & in nómine tuo levâbo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleâtur ánima mea: & lábiis exultatiônis laudábit os meum.

Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, in matutinis meditâbor in te: quia fuíſti adjûtor meus.

Et in velaménto alârum tuârum exultâbo, adhæſit ánima mea poſt te: me ſuſcêpit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: quia obſtrúctum eſt os loquéntiũ iníqua.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Finito Pſalmo, Pontifex, depoſitâ mitrâ, aſcendit ad altare, & factâ cruci ſuper altari poſitæ reverentiâ, incipit, ſcholâ, ſeu miniſtris proſequentibus, Antiphonam.

Omnis terra adôret te Deus, & pſallat tibi: pſalmum dicat nómini tuo Dómine.

Interim dum Antiphona cantatur, Pontifex incenſat ſuper altare in modum crucis; & Antiphonâ finitâ, Pontifex eam reincipit, & ſchola proſequitur, & interim iterum ipſe Pontifex ſuper altare in modum crucis incenſat, quod & tertio facit, quo facto, ſtans ante medium altaris dicit:

Orêmus.

Deſcéndat, quæſumus, Dómine Deus noſter, Spíritus tuus ſanctus ſuper hoc altâre, qui & dona noſtra, & pópuli tui in eo ſanctíficet, & ſuméntium corda dignánter emúndet. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

Omnípotens ſempitérne Deus, altâre hoc nómini tuo dedicâtum cœléſtis virtûtis bene✠dictiône ſanctífica; & ómnibus in te ſperántibus auxílii tui munus oſténde; ut hic Sacramentôrum virtus, & voto-

votôrum obtineâtur effêctus. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.
℞. Amen.
℣. Dóminus vobíſcum.
℞. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicâmus Dómino.
℞. Deo grátias.

Quo dicto, Pontifex accedit ad ſacriſtiam, ſive ſacrarium, ubi depoſito pluviali, parat ſe ad celebrandum Miſſam, ſi voluerit, vel facit per aliquem Sacerdotem in dicto altari conſecrato ſolemniter celebrari. Miſſa dicitur ut in Miſſali, in ipſa die dedicationis Altaris.

Finitâ Miſſâ, Pontifex dat benedictionem ſolemnem, & indulgentias, exuit ſe ſacris veſtibus, & vadit in pace.

DE CONSECRATIONE altaris, cujus ſepulcrum Reliquiarum eſt in medio ſummitatis ſtipitis.

Ordo prædictus conſecrandi altare ſemper ſervatur, quando ſepulcrum Reliquiarum eſt in medio tabulæ altaris, à parte ſuperiori, vel in ſtipite à parte anteriori, aut poſteriori. Si vero ſepulcrum eſt in medio ſummitatis ſtipitis, ſupra autem ſit ponenda ipſa tabula, ſive menſa altaris. Finita aquæ benedictione, cum vino, & cinere, atque Oratione.

Omnípotens ſempitérne Deus, creâtor & conſervâtor humáni &c. ut ſupra pag. 237.

Pontifex ſtans cum mitra, & aqua benedicta hujuſmodi, vino, & cinere miſtâ, facit maltam, ſive cæmentum ex calce, & ſabulo, ſeu tegula trita ad hoc paratis, quod deinde, depoſitâ mitrâ, benedicit, dicens:
℣. Dóminus vobíſcum.
℞. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Summe Deus, qui ſumma, & média, ímaque cuſtôdis, qui omnem creatûram intrínſecus ambiéndo conclûdis, ſancti ✠ fica, & béne ✠ dic has creatúras calcis, & ſábuli. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℞. Amen.
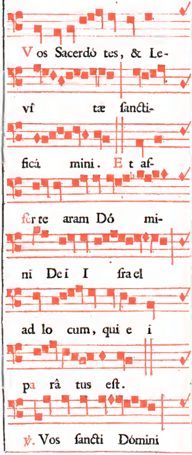
Quo facto, tabulâ ipsâ altaris à ſtipite ſeparata jacente, debet fieri Reliquiarum deportatio, & incluſio, Pontifice proceſſionaliter accedente ad locum, ubi Reliquiæ ſunt depoſitæ, in quo Pontifex ſtans ab extra ſine mitra, dicit:
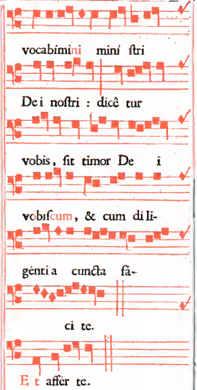
Orêmus. Et miniſtri:
Flectâmus génua. ℞. Levâte.
Aufer à nobis, &c. continuans per omnia uſque ad Conſecrêtur, & ſanctificêtur hæc tábula, incluſive, prout ſupra ordinatum eſt. Qua dicta, Sacerdotes, & Levitæ elevant

aram,

Digitized by Google

aram, ſive tabulam, ſeu menſam altaris, & collocant eam ſuper ſtipitem; & cæmentarii cum dicto cæmento benedicto ipſam liniunt, & firmant, ſcholâ interim cantante, ſeu miniſtris dicentibus, Reſponſorium.

Levatâ itaque arâ, & collocatâ, ac cum cæmento prædicto bene firmatâ, Pontifex inchoat Antiphonam:

Sub altâre Dei. ut ſupra pag. 266. & continuat uſque ad Orationem. Dirigâtur orátio mea, incluſive: qua dicta, proſequitur altaris conſecrationem, accedens ad altare cũ mitra, & ſtans ante illud, depoſitâ

mitra, incipit, ſcholâ, ſeu miniſtris proſequentibus, Antiphonam.

Introïbo ad altâre Dei. cum omnibus ſequentibus uſque ad Orationē Deus, qui es viſibílium rerum ómnium &c. incluſive.

Qua dicta, Pontifex, acceptâ mitrâ, ſedet, & miniſtri extergunt menſam altaris cum linteo mundo; & mox Pontifex thurificat ſuper illam in modum crucis in medio, & in quatuor ejus angulis, inchoans, ſcholâ, ſeu miniſtris proſequentibus, Reſponſorium.

Dirigâtur orátio mea, ſicut incénſum, in conſpéctu tuo Dómine.

℣. Elevátio mánuum meârum ſacrifícium veſpertînum.

Et omnia alia deinde fiunt, prout ſupra ordinata ſunt, uſque ad finem.

DE ALTARIS portatilis conſecratiône.

Altaris portatilis cōſecratio poteſt fieri quocumque die, & loco, jejuno tamen ſtomacho. Parantur in loco, ubi conſecratio hujuſmodi fieri debet, in primis aliquæ Reliquiæ cum tribus granis incenſi in altari recludendæ, ſanctum Chriſma in vaſculo, & ampulla, Oleum ſanctum catechumenorum etiam in vaſculo, & ampulla, media libra thuris, cujus medietas ſit in granis, thuribulum cum navicula, & cochleari, vas cum prunis ardentibus, vas aquæ mundæ, vas cum cineribus, vas cum ſale, vas vini, aſperſorium factum de herba hyſſopi, mantilia ex tela groſſa ad extergendum altare conſecrandum, quoties expedierit, quinque cruces parvæ factæ de candelis ceræ ſubtilibus, aliquæ ſpatulæ ligneæ parvæ ad abradendum de altari combuſtiones candelarum, & thuris, vas, in quo ipſæ raſuræ deponantur, duo candelabra cum duobus cereis continuò ardentibus prope Reliquias, vas cum aqua ad abluendas Manus Pontificis, & medulla panis, ac mantilia pro extergendis manibus. Pontifex igitur paratus amictu, albâ, cingulo, ſtolâ, pluviali albi coloris, & mitra ſimplici, ſi conſecrationem hujuſmodi publice facere velit, vel ſi in camera ſua, aut alio loco ſecrete, Stolam habeat ſupra Rochetum, vel ſupra ſuperpelliceum, ſi ſit regularis, ab humeris dependentem, & mitram ſimplicē ſtans ante tabulam ipſam, ſive altare conſecrandum poſitum ſuper aliquam menſam, vel altare, mitram in capite tenens abſolute dicit:

Deum omnipoténtem, fratres charíſſimi, votis exultántibus deprecêmur, ut qui per omnem mūdum fidem ſparſit, & Eccléſiam congregâvit, qui eſt lapis de monte ſinè mánibus abſciſſus, qui angulârem compâgem ſolidâvit, hanc pe-

tram

Digitized by Google

tram ſerênus illúſtret, eámque ætérno lúmine irrigâtam ita multiplícibus, & diverſis chariſmátibus locúpletet, ut ſuper illam, adminiſtrándam ſui córporis hóſtiam bene ✠ dîcat, & ſuſcípiat conſecrâtam. Qui cum Deo Patre vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Deinde detecto capite, genuflexus ante altare conſecrandum, dicit:

Deus in adjutórium meum inténde.

Quo dicto, Pontifice ſurgente, chorus reſpondet:

Dómine, ad adjuvandũ me feſtína.

Tum Pontifex ſtans ſinè mitra in eodem loco, dicit:

Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.

Chorus reſpondet:

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Sinè Allelúja. & id eiſdem modo, & loco, ſecundò, & tertiò fit, voce ſemper altiùs elevata.

Quibus dictis, Pontifex ſtans in eodem loco cum mitra benedicit aquam cum ſale, cinere, & vino, incipiens abſolutè exorciſmum ſalis, prout habetur ſupra ſub Eccleſiæ Dedicatione, uſque ad orationem:

Omnípotens ſempitérne Deus, creâtor, & conſervâtor humáni géneris &c. ut ſupra pag. 237. incluſive, hoc ſalvo, quod ubicumque fit mentio de Eccleſiæ conſecratione, dicit ſolùm de altaris, vel tabulæ. Aqua igitur benedicta, Pontifex, retentâ mitrâ, ſtans ante altare intingit pollicem dexteræ manus in aqua prædicta per cum bene-

dicta, & cum eo, & aqua hujuſmodi facit crucem in medio tabulæ, vel altaris, dicens:

Ancti ✠ ficêtur, & conſe ✠ crêtur hæc tábula. In nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spiritus ✠ ſancti. Pax tibi.

Deinde facit ex eadem aqua cum eodem pollice quatuor cruces in quatuor cornibus altaris, repetens in qualibet cruce verba præmiſſa.

Sancti ✠ ficêtnr, & conſe ✠ crêtur hæc tábula &c Facit autem primam crucem in dextera parte poſteriori lapidis, ideſt, Euangelii, ſecundam in ſiniſtra parte anteriori tranſverſa primæ, tertiam in dextera anteriori, quartam in ſiniſtra poſteriori tertiæ tranſverſa. Qio facto, inchoat miniſtris proſequentibus Antiphonam.

Aſper-

Digitized by Google

Aſpérges me, Dómine, hyſsópo, & mundábor: lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Pſalmus.

Miſerére mei Deus: ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam. *ut ſupra pag.* **242.** *Totus dicitur ſine* **Glória Patri;** *& in fine repetitur ipſa Antiphona, & interim dum dicuntur Antiphona, & Pſalmi prædicti, Pontifex cum mitra aſpergit cum aſperſorio de herba hyſſopi facto de ipſa aqua tabulam, per ejus circuitum tribus vicibus. Quo facto, tabula abſtergitur cum mundo panno lineo, deinde Pontifex, depoſitâ mitrâ, dicit:*

℣. Dómine exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Deus, qui es viſibilium ómniũ rerum, & inviſibílium cónditor, & cunctárum ſanctificatiônũ conſecrâtor, ad dedicatiônem hujus domínicæ menſæ adéſſe dignâre; & quæ ſacráto Oleo, & Chriſmate à nobis indignis eſt liniénda, & benedicénda, tuæ ſancti ✠ ficatiônis in eam infúnde virtûtem, & conſecratiônem; ut omnes, qui ad eam te deprecatúri accéſſerint, tuæ propitiatiônis auxilium séntiant. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.
℟. Amen.

Tum inchoat, miniſtris proſequentibus, Antiphonam.

Dirigâtur orátio mea, ſicut incénſum, in conſpéctu tuo Dómine.

Qua incepta, Pontifex, acceptâ mitrâ, thurificat tertio tabulam per circuitum ejus. Finita incenſatione, Pontifex inchoat, miniſtris proſequentibus, Antiphonam:

Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum déſuper.

Pſalmus.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtûtum: concupíſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, & caro mea exultavérunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invénit ſibi domum: & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altária tua Dómine virtûtum: rex meus & Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua Dómine: in ſæcula ſæculôrum laudábunt te.

Beâtus vir, cujus eſt auxilium abs te: aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit, in valle lacrymârum in loco, quê póſuit.

Etenim benedictiônem dabit legislâtor, ibunt de virtûte in virtûtem: vidébitur Deus Deôrum in Sion.

Dómine Deus virtûtum exáudi orationem meam: áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noſter áſpice Deus: & réſpice in faciem Chriſti tui.

Quia melior eſt dies una in átriis tuis ſuper millia.

Elegi abjéctus eſſe in domo Dei mei: magis quàm habitâre in tabernáculis peccatôrum.

Quia miſericórdiam, & veritâtem diligit Deus: grátiam, & glóriam dabit Dóminus.

Non privâbit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: Dómine virtûtum, beâtus homo qui ſperat in te.

Et non dicitur Glória Patri. Dû Antiphona, & Pſalmus dicuntur, Pontifex ſtans cum mitra, intingit pollicem dexteræ manus in Oleum Catechumenorum, & cum eo in medio altaris, & quatuor ejus cornibus, in locis, in quibus fecerat cruces de aqua benedicta, videlicet primam in medio altaris, ſecundam in dextero poſteriori, ideſt, Euangelii, tertiam in ſiniſtro anteriori, quartam in dextero anteriori, quintam in ſiniſtro poſteriori, dicens, dum ſingulas cruces facit.

Sancti ✠ ficêtur, & conſe ✠ crêtur hæc tábula. In nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. Pax tibi.

Deinde Pontifex inchoat, miniſtris proſequentibus, Antiphonam.

Dirigâtur orátio mea, ſicut incénſum, in conſpéctu tuo Dómine.

Et dum Antiphona dicitur. Pontifex thurificat ſemel tabulam per circuitum, deinde reſtituto thuribulo, & Antiphonâ finitâ, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Adſit, Dómine, miſericórdiæ tuæ ineffabilis píetas, & ſuper hanc tábulam opem tuæ bene✠dictiónis, & virtûtem tuæ unctiónis infúnde; ut, te largiénte, réferat præmium quiſquis intúlerit votum. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Oratione finita, Pontifex inchoat, miniſtris proſequentibus, Antiphonam:

Manè ſurgens Jacob erigêbat lápidem in titulum fundens óleum déſuper: votum vovit Dómino: verè locus iſte ſanctus eſt, & ego neſciêbam.

Pſalmus.

Bonum eſt confitéri Dómino: & pſállere nómini tuo altíſſime.

Ad annuntiándum manè miſericórdiam tuam: & veritâtem tuam per noctem.

In decachórdo pſaltério: cum cántico in cíthara.

Quia delectâſti me Dómine, in factúra tua: & in opéribus mánuum tuârum exultâbo.

Quam magnificâta ſunt ópera tua Dómine: nimis profúndæ factæ ſunt cogitatiónes tuæ.

Vir inſipiens non cognóſcet: & ſtultus non intélliget hæc.

Cùm exórti fúerint peccatóres ſicut fœnum: & apparúerint omnes, qui operántur iniquitâtem.

Ut intéreant in ſæculum ſæculi: tu autem altíſſimus in ætérnum Dñe.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: & diſpergéntur omnes, qui operántur iniquitâtem.

Et exaltábitur ſicut unicórnis cornu meum: & senéctus mea in miſericórdia úberi.

Et deſpéxit óculus meus inimícos meos, & in inſurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Juſtus, ut palma florêbit: ſicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantâti in domo Dómini: in átriis domus Dei noſtri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in ſenécta úberi: & bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noſter: & non eſt iníquitas in eo.

Et non dicitur Glória Patri. Incepta Antiphonâ, Pontifex acceptâ mitrâ, facit iterum quinque cruces cum pollice de eodem oleo Cathecumenorum in eiſdem locis altaris, & in eo ordine, prout priùs fecit, dicens, dum ſingulas cruces facit.

SAncti ✠ ficêtur, & conſe ✠ crêtur hæc tábula. In nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. Pax tibi.

Deinde Pontifex, inchoat, miniſtris proſequentibus, Antiphonam.

Dirigâtur, Dómine, orátio mea, ſicut incénſum, in conſpéctu tuo.

Interim dum Antiphona dicitur Pontifex, retentâ mitrâ, thurificat iterum ſemel tabulam per circuitū. Quo facto, Pontifex depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua. ℟. Levâte.

ADéſto, Dómine, dedicatiòni hujus menſæ tuæ, & in eam, quæ à nobis indignis ſancto linîta eſt oleo, bene ✠ dictiônis, & ſancti ✠ ficatiônis tuæ virtûtem, & conſecratiônem infúnde. Qui vivis, & regnas Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Qua finita, Pontifex incipit, ſcholâ, ſeu miniſtris proſequentibus, Antiphonam.

Unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Pſalmus.

DEus noſter refúgium & virtus: adjûtor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbâtæ ſunt aquæ eôrum: conturbâti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitâtem Dei: ſanctificâvit tabernáculum ſuum altiſſimus.

Deus,

Deus in médio ejus, non commovébitur: adjuvâbit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclinâta ſunt regna: dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtûtum nobíſcum: ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Venîte, & vidète ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram: áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma: & ſcuta combûret igni.

Vacâte, & vidète quóniam ego ſum Deus: exaltâbor in géntibus & exaltâbor in terra.

Dóminus virtûtum nobíſcum: ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Et non dicitur Glória Patri. Inceptâ Antiphonâ, Pontifex acceptâ mitrâ, iterum facit quinque cruces de ſancto Chriſmate cum pollice dexteræ manus in medio tabulæ altaris, & in quatuor ejus angulis, ordine ſupra poſito, ad quamlibet crucem dicens:

Sancti ✠ ficêtur, & conſe ✠ crêtur hæc tábula. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo à Sacerdote incenſante, impoſito, & benedicto incenſo, ſtans cum mitra inchoat, & ſchola, ſeu miniſtri proſequuntur, Antiphonam.

Dirigâtur, Dómine orátio mea, ſicut incénſum, in conſpectu tuo.

Qua incepta, Pontifex retentâ mitrâ iterum ſemel thurificat tabulam per circuitum, deinde, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus. Et miniſtri.

Flectâmus génua. ℟. Levâte.

Exâudi nos Deus noſter, & precum noſtrârum libénter áccipe vota, & altâre hoc ad celebránda divína myſtéria præparâtum cœléſtis unguénti odôre aſpérge, & arómata divínæ ſanctificatiônis illi infúnde; & ſicut lápidem Jacob Patriárchæ eréctum unguénti perfuſióne dicáſti, & Angélicis viſiónibus per ſcalam gradus Eccléſiæ figuráſti, ſic quoque ſuper hunc lápidem altári coaptândum cœléſtis grátiam ſancti ✠ ficatiônis immítte; ut dum tibi ſuper eum ſacri córporis, & ſánguinis unigéniti filii tui myſtéria conſecrántur, peténtibus peccâta dimittantur; & meréntibus ínfluas grátiam ſempitérnā. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Oratione dicta, Pontifex, acceptâ mitrâ, intingit pollicem dexteræ manus in ſanctum Chriſma, & cum eo ſignat confeſſionem, ideſt ſepulchrum, in quo Reliquiæ ſunt reponendæ, in medio formando ſignum dicens:

Conſe ✠ crêtur, & ſancti ✠ ficêtur hoc ſepúlchrum. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. Pax huic dómui.

Deinde depoſitâ mitrâ, recondit venerantèr Reliquias cum tribus granis thuris in tabula, ſive altari,

& ſepulchrum Reliquiarum hujuſmodi claudit. Quo facto, adhuc ſtans ſinè mitra, dicit:

Orêmus.

Deus, qui ex ómniū cohabitatiône Sanctôrum, ætérnum majeſtáti tuæ condis habitáculum, da ædificatióni tuæ increménta cœléſtia; & præſta, ut quorum hìc Relíquias pio amôre compléctimur, eôrum ſemper méritis adjuvêmur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Tum inchoat Pontifex, ſcholâ, ſeu miniſtris proſequentibus, Antiphonam:

Ecce odor filii mei, ſicut odor agri pleni, cui benedixit Dóminus: creſcere te faciat Deus meus, ſicut arênam maris, & donet tibi de rore cœli benedictiônem.

Pſalmus.

Fundaménta ejus in móntibus ſanctis: díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, cívitas Dei.

Memor ero Râab, & Babylônis ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopum, hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet; homo, & homo natus eſt in ea: & ipſe fundâvit eam altíſſimus?

Dóminus narrâbit in ſcriptúris populôrum, & príncipum: horum, qui fuérunt in ea,

Sicut lætántium ómnium: habitátio eſt in te.

Et non dicitur Glória Patri. Dū Antiphona, & Pſalmus prædicti dicuntur, Pontifex, acceptâ mitrâ, fundit, & ſpargit oleum Catechumenorum, & ſanctum Chriſma manu dextera confricans, liniens, & perungens, totum lapidem.

Finito Pſalmo, Pontifex ſtans cum mitra, dicit:

Lapidem hunc, fratres chariſſimi, in quo unguéntum ſacræ unctiônis effúnditur, ad ſuſcipiénda pópuli ſui vota, & ſacrificia, orêmus, ut Dóminus noſter bene ✠ dícat, & conſe ✠ cret, & quod eſt unctum à nobis, ſit unctum in nómine ejus; ut plebis vota ſuſcipiat, & altári per ſacram unctiônem perfécto, dum propitiatiônem ſacrôrum impónimus, ipſi propitiatôres Dei eſſe mereâmur. Per Jesū Chriſtum Dñum noſtrum, qui cum eo, & Spíritu ſancto vivit, & regnat Deus in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Quo dicto, inchoat ſcholâ, ſeu miniſtris proſequentibus Antiphonam.

Ædificâvit Móyſes altâre Dómino Deo, ófferens ſuper illud holocauſta: & ímmolans víctimas, fecit ſacrificium veſpertínum in odôrem ſuavitâtis Dómino Deo, in conſpéctu filiôrum Iſrael.

Qua finita, ſtans adhuc cum mitra Pontifex, dicit:

DEi Patris omnipoténtis miſericórdiam ſúpplices implorêmus, fratres chariſſimi, ut altâre hoc ſacrificiis ſpirituálibus imbuéndum noſtræ vocis exorâtus officio præsẽti bene ✠ dictióne ſanctificet, atque in eo ſemper oblatiónes famulôrum ſuôrum ſtúdio ſanctæ devotiónis impóſitas bene ✠ dicere, & ſanctifi ✠ câre dignêtur, & ſpirituáli placâtus incénſo précibus famíliæ ſuæ promptus exaudìtor aſſíſtat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Deinde benedicit incenſum ſuper altare cremandum, & ſtans ibidem, depoſitâ mitrâ, dicit:

℣. Dómine exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo.

Orêmus.

DOmine Deus omnípotens, cui aſsiſtit exércitus Angelôrum cum tremôre, quorum ſervitium ſpirituâle, & igneum eſſe cognóſcitur, dignâre reſpicere, bene ✠ dicere, & ſancti ✠ ficâre hanc creatûram incénſi; ut omnes languóres, omnéſque infirmitátes, atque inſidiæ inimici odôrem ejus ſentiéntes effúgiant, & ſeparéntur à pláſmate tuo; ut numquam lædâtur à morſu antiqui ſerpéntis, quod pretióſo Filii tui ſánguine redemiſti. Per eúndẽ Chriſtum Dñum noſtrum. ℟. Amẽ.

Deinde aſpergit ipſum aquâ benedictâ. Et acceptâ mitrâ, format propria manu ex ipſo quinque cruces, quamlibet de quinque granis, ſuper illa quinque loca altaris, in quibus cruces de aqua, Oleo, & Chriſmate factæ priùs fuerunt; & ſuper quamlibet crucem thuris ponit unam crucem factam de ſubtili candela ad menſuram crucis de granis incenſi factæ, & cujuslibet crucis cápita accenduntur, ut cum ipſis thus comburatur, & cremetur. Omnibus autem crucibus accenſis, Pontifex, depoſitâ mitrâ, flexis coram altari genibus, inchoat, & ſchola, ſeu miniſtri proſequuntur:

Allelúja. ℣. Veni ſancte Spíritus, reple tuórum corda fidelium, & tui amôris in eis ignem accénde.

Niſi conſecratio fiat inter Dominicam Septuageſimæ, & feſtum Paſchæ Reſurrectionis Domini noſtri Jeſu Chriſti, quia tunc omiſſo Allelúja, dicitur Verſus tantum. Quo dicto, ſurgit Pontifex ſtans ibidem verſus ad altare ſinè mitra, & ſchola, ſeu miniſtri dicunt Antiphonas duas ſequentes:

Aſcéndit fumus arómatum in conſpéctu Dómini de manu Angeli.

Alia Antiphona.

Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu ſua, & data ſunt ei incénſa multa; & aſcéndit fumus arómatum in conſpéctu Dei.

Sinè Allelúja. Quibus finitis, Pontifex adhuc ſtans ante altare ſinè mitrâ, dicit:

Orê-

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Hujus altâris, Dómine, holocâuſtum ſancti Spíritus tui grátiâ infûſum in odôrem tuæ ſuavitâtis aſcéndat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt hæc, combuſtis candelis, & thure, cineres illius combuſtionis per unum ex miniſtris cum ſpatulis ligneis abraduntur, & collecti in aliquo vaſe projiciuntur in ſacrariũ. Interim Pontifex ſine mitra ſtans ante gradus altaris verſus ad altare, dicit:

Orêmus.

Supplices tibi, Dómine Deus, Pater omnipotens preces effúndimus, ut metálli hujus expolitam matériam ſupérnis ſacrifíciis imbuéndam ipſe tuæ ditâre ſancti ✠ ficatiônis ubertâte dignêris, qui quondam legem in tábulis ſcripsiſti lapídeis. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus.

Deinde eodem modo ſtans mediocri voce, extenſis manibus ante pectus, dicit Præfationem hanc:

Per ómnia ſæcula ſæculôrum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Surſum corda.
℟. Habêmus ad Dóminum.
℣. Grátias agâmus Dómino Deo noſtro.
℟. Dignum, & juſtum eſt.

Vere dignum, & juſtum eſt, æquum, & ſalutâre nos tibi ſemper, & ubíque grátias ágere, Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui poſt offendícula lapſus primi hóminis inſtituiſti tibi offérri propitiatórii delibaménta libáminis; ut culpa, quæ præcéſſerat per ſupérbiam, futúris tempóribus expiarêtur per múnera, quibus honorarêntur altária, honorificarêntur & templa. Quod tibi primus Noe præparâvit officio, rurſus Abraham immolatûrus filium, dehinc Jacob érigens, & ungens lápidem in títulum. Te, redémptor mundi, exorâmus, ut lápidem iſtum, ſeu menſam in honôrem tuum, glorioſæque vírginis Maríæ, & ómnium Sanctórum conſe ✠ crâre, & ſancti ✠ ficâre dignêris benedictiônis tuæ illápſu, mánibus noſtris opem tuæ benedictiônis infúndens; & ſacri hujus myſtérii ſicut inſtitûtor, ita étiam & ſanctificâtor appâre, qui te angulârem lápidem, & ſaxum ſine mánibus abſcíſſum nominári voluiſti. Inhæreas hic plácido ætérnæ majeſtâtis obtútu; ut quidquid ſacro ritu ſuper hoc immolábitur, ſicut Melchiſedech oblâtum tibi pláceat holocâuſtum. Adſit miſericórdiæ tuæ ineffábilis píetas, ut, te largiénte, réferat præmium, quiſquis intúlerit votum.

Quod

Quod ſequitur dicit ſubmiſſa voce legendo, ita tamen, quòd à circumſtantibus audiatur.

Per Dóminum noſtrum Jeſū Chriſtum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Præfatione finita, Pontifex inchoat, & ſchola ſeu miniſtri proſequuntur, Antiphonam.

Confirma hoc Deus, quod operâtus es in nobis, à templo ſancto tuo, quod eſt in Jerúſalem.

℣. Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.

℟. Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Deinde repetitur Antiphona. Qua dicta, Pontifex ſine mitra dicit.

Orêmus.

Quæſumus omnípotens Deus, universârum rerum rationábilis ártifex, qui inter céteras creatúrârum formas lapídeum metállum ad obséquium tui ſacrificii con didiſti, ut legitimæ libatióni præpararêtur altâre: ánnue dignánter, ut quidquid hîc oblâtum ſacratúmve fúerit, nómini tuo aſsúrgat, religióni proficiat, ſpei innitâtur, & fidei ſit honóri. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſteà inchoat, ſcholâ ſeu miniſtris proſequentibus, Antiphonam.

Omnis terra adôret te Deus, & pſallat tibi; pſalmum dicat nómini tuo Dómine.

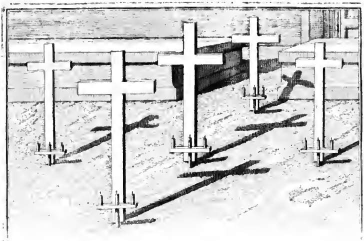
Qua incepta, Pontifex acceptâ mitrâ, thurificat ſuper tabulam in modum crucis, deinde depoſitâ mitrâ, dicit:

Deſcéndat, quæſumus Dómine Deus noſter, Spíritus tuus ſanctus ſuper hoc altâre, qui & dona noſtra, & pópuli tui in eo ſanctíficet, & ſuméntium corda dignánter emúndet. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſtremò extergitur tabula per miniſtros cum panno lineo. Tum Pontifex parat ſe ad celebrandum ſi voluerit, vel facit per aliquem Sacerdotem ſuper dictam tabulam conſecratam Miſſam celebrari.

Miſſa dicitur ut in Miſſali, in ipſa die dedicationis altaris.

Digitized by Google

DE COEMETERII
Benedictione.

De præcedenti ponuntur in cœmeterio benedicẽdo quinque ligneæ cruces, videlicet una altior in medio, & quatuor aliæ, quælibet ad ſtaturam hominis, quarum una in extremitate cœmeterii ante crucem mediam, alia in alia extremitate cœmeterii retro crucem mediam, tertia in tertia extremitate à dextris,& quarta in quarta extremitate cœmeterii à ſiniſtris crucis mediæ; & ante quamlibet ex dictis quinque crucibus ponitur ſeu figitur in terram aliquod lignum in ejus ſummitate aptum ad affigendum illi tres candelas, triũ unciarum quam libet, vel circa; ſcala ſuper quam aſcendens Pontifex poſſit attingere ſummitates ipſarum crucum; vas magnum aquâ plenum benedicendâ; & vas cum ſale.

Manè verò Pontifex in ſacriſtia paratus amictu, albâ, cingulo, ſtolâ, pluviali albi coloris, mitra ſimplici, & baculo paſtorali, accedit cum miniſtris ad cœmeterium benedicendum, ubi faldiſtorium ante crucem in medio poſitam ſibi paratur, ſuper quo reſidens facit populo brevẽ ſermonem de ſanctitate,& libertate cœmeterii.

Digitized by Google

Quo ſacto, affiguntur, & accenduntur quindecim candelæ, tres ante quamlibet crucem ſuper ligna, ut ſupra ordinata, quibus ardentibus, Pontifex ante mediam crucem, & candelas ſtans, depoſitâ mitrâ, dicit:

O rêmus.

OMnípotens Deus, qui es cuſtos animârũ, & tutêla ſalûtis, & fides credentium, reſpice propítius ad noſtræ ſervitûtis officium; ut ad intróitum noſtrum purgêtur, bene ✠ dicâtur, ſanćti ✠ ficètur, & conſe ✠ crêtur hoc cœmetérium, ut humâna córpora hîc poſt vitæ curſum quieſcéntia, in magno judícii die ſimul cum felícibus animâbus mereántur adipíſci vitæ perénnis gáudia. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Et mox ante ipſam crucem ſuper faldiſtorio, Pontifex, acceptâ mitrâ, accumbit; & cantor incipit, & proſequitur Litanias. Cumque dictum fuerit:

U t ómnibus fidélibus &c.

℟. Te rogâmus audi nos.

Pontifex ſurgit ab accubitu, & baculum paſtoralem in ſiniſtra tenens, producit ſignum crucis ſuper cœmeterium, dicens primo:

U t hoc cœmetérium purgâre, & bene ✠ dícere dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Secundo dicit.

Ut hoc cœmetérium purgâre, bene ✠ dícere, & ſanćti ✠ ficâre dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.
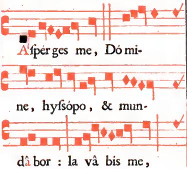
Tertio dicit:
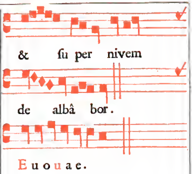
Ut hoc cœmetérium purgâre, be-

ne ✠ dícere, & ſancti ✠ ficàre, & conſe ✠ crâre dignèris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Quo facto, redit ad accubitum, cantore Litanias perficiente. Quibus finitis, ſurgit cum mitra ab accubitu Pontifex, & ſtans juxta aquã ibidem in vaſe paratam benedicit eam, & ſal ſimpliciter, prout ſupra ſub benedictione, & impoſitione primarii lapidis pro Eccleſia ædificanda. Aquâ igitur taliter benedictâ, Pontifex accedens ad crucem ante mediam poſitam, mitrâ ibidem depoſitâ, inchoat, ſchola proſequente, Antiphonam:

Pſalmus.

Miſerère mei Deus: ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam &c.

Totus dicitur cum Glória Patri, & Sicut erat.

Quo dicto, Antiphona repetitur. Dum Antiphona, & Pſalmus dicuntur, Pontifex, acceptâ mitrâ, circuit, & perambulat totum locũ cœmeterii, incipiens circuire ad ejus dexteram, aſpergens aquam benedictam ubique. Expleto autem circuitu, rediens ante crucem, quæ eſt ante mediam, depoſitâ mitrâ, reſpiciens ad ipſam crucem, dicit:

O re-

Orêmus.

Deus, qui es totius orbis cónditor, & humáni géneris redémptor, cunctarúmque creaturârum viſibilium, & inviſibilium perfectus diſpóſitor, te súpplici voce, ac puro corde expóſcimus, ut hoc cœmetérium, ſive polyándrum, in quo famulôrum, famularúmque tuârum córpora quieſcere debent, poſt curricula hujus vitæ labéntia, pur✠gâre, bene✠dícere, & ſancti✠ficâre dignêris: quique remiſſiônem ómnium peccatôrum per tuam magnam miſericórdiam in te confidéntibus præſtitiſti, corpóribus quoque eôrum in hoc cœmetério quieſcéntibus, & tubam primi Archángeli hîc expectántibus conſolatiônem perpétuam lárgiter impartîre. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Deinde thurificat ipſam crucem, & figit in ſummitate ipſius unam ex tribus candelis ardentibus, & alias duas ſimiliter ardentes in duobus brachiis ejuſdem crucis. Quo facto, acceptâ mitrâ, accedit ad crucem retro mediam poſitam, aſpergendo ſemper aquam benedictã per cœmeterium, interim dicens cum miniſtris ſequentes Pſalmos.

Domine, ne in furôre tuo árguas me: neque in ira tua corrípias me.
Miſerère mei Dómine, quóniam infirmus ſum: ſana me Dómine, quóniam conturbâta ſunt oſſa mea.
Et ánima mea turbâta eſt valde: ſed tu Dómine úſquequò?
Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam,
Quóniam non eſt in morte, qui memor ſit tui: in inferno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavâbo per ſingulas noctes lectum meum: lácrymis meis ſtratum meũ rigâbo.
Turbâtus eſt à furôre óculus meus: inveterávi inter omnes inimicos meos.
Diſcédite à me omnes qui operámini iniquitâtem: quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiônem meam, Dóminus oratiônem meam ſuſcépit.
Erubéſcant, & conturbéntur vehem énter omnes inimici mei: convertántur, & erubéſcant valde velóciter.

Et non dicitur Glória Patri.

Pſal-

Pſalmus.

Beáti, quorum remíſſæ ſunt iniquitátes: & quorum tecta ſunt peccâta.
Beâtus vir, cui non imputâvit Dóminus peccâtum, nec eſt in ſpíritu ejus dolus.
Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, dum clamârem tota die.
Quóniam die ac nocte gravâta eſt ſuper me manus tua: convérſus ſum in ærúmna mea, dum configitur ſpina.
Delíctum meum cógnitum tibi feci: & injuſtitiam meam non abſcóndi.
Dixi: confitêbor advérsùm me injuſtitiam meam Dómino: & tu remiſiſti impietâtem peccâti mei.
Pro hac orâbit ad te omnis Sanctus, in témpore opportúno.
Verúmtamen in dilúvio aquârum multârum, ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me: exultátio mea, erue me à circumdántibus me.
Intelléctum tibi dabo, & ínſtruam te in via hac, qua gradiêris: firmâbo ſuper te óculos meos.
Nolíte fieri ſicut equus & mulus, quibus non eſt intelléctus.
In camo & fræno maxíllas eôrum conſtringe, qui non appróximant ad te.
Multa flagélla peccatôris, ſperántem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino, & exultâte juſti, & gloriámini omnes recti corde.

Et non dicitur Glória Patri.

Quibus expletis, Pontifex ſtans ante ipſam crucem, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

Domine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, trina majéſtas, & una Déitas, Pater, & Fílius, & Spíritus ſanctus, juſtítiæ auctor, véniæ largîtor, bonôrum dator, ſanctitâtis orîgo, charíſmatum diſtribûtor, omniúmque ad te veniéntium pius recéptor, præſta propítius, ut hoc cœmetérium in honôrem nóminis tui compóſitum bene✠dici, & ſancti✠ficári concédas, qui beáto Abrahæ Patriárchæ fámulo tuo terram à filiis Hebron comparâtam in ſepultûram benedixiſti, & qui pópulo Iſraëlítico promiſſiônis tellûrem in ævo duránte conceſsiſti, famulôrum famularúmque tuârum corpóribus in hoc cœmetérium intrantibus quiêtis ſedem, & ab omni incurſióne malôrum ſpírituum tutêlam benígnus largîtor tribuas; ut poſt animârum, corporúmque reſurrectiônem coadunâtam, te donánte, atque concedénte, beatitúdinem ſempitérnam percípere mereántur, qui in Trinitâte perfécta vivis, & regnas Deus, per ómnia ſǽcula ſæculôrum.
℟. Amen.

Tum thurificat ipſam crucem,

& figit in ſummitate ejus unam ex tribus candelis ardentibus, & alias duas in duobus brachiis ejusdem crucis, & acceptâ mitrâ, vadit ad crucem ad dexteram mediæ poſitã, aſpergendo aquam benedictam per cœmeterium, & dicendo cum miniſtris. Pſalmus.

Domine ne in furôre tuo árguas me, neque in ira tua corrípias me.

Quóniam ſagíttæ tuæ infixæ ſunt mihi: & confirmáſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: non eſt pax óſſibus meis à facie peccatôrum meôrum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergréſſæ ſunt caput meum: & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt, & corrúptæ ſunt cicatrîces meæ, à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum, & curvâtus ſum uſque in finem: tota die contriſtâtus ingrediêbar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus: & non eſt sánitas in carne mea.

Afflictus ſum, & humiliâtus ſum nimis: rugiêbam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum: & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbâtum eſt in me, derelîquit me virtus mea: & lumen oculôrum meôrum, & ipſum non eſt mecum.

Amici mei, & próximi mei, adversùm me appropinquavérunt, & ſtetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe ſtetérunt: & vim faciêbant qui quærébant ánimam meam:

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes: & dolos tota die meditabántur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiêbam: & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens: & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine ſperávi: tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi: ne quando ſupergáudeant mihi inimíci mei: & dum commovéntur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagélla parâtus ſum: & dolor meus in conſpéctu meo ſemper.

Quóniam iniquitâtem meam annuntiâbo: & cogitâbo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me: & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè,

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahêbant mihi: quóniam ſequêbar bonitâtem.

Ne derelinquas me Dómine Deus meus: ne diſcéſſeris à me.

Inténde in adjutórium meum, Dómine Deus ſalûtis meæ.

Et non dicitur Glória Patri.

Quo dicto, Pontifex ſtans ante ipſam crucem, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

DOmine Deus, paſtor ætérnæ glóriæ, lux & honor ſapiéntiæ, cuſtos & vigor prudéntiæ, ſalus ægrotántium, valetûdo poténtium, mæſtôrum ſolâmen, vita iſtôrum, glória humílium, te ſúpplices flagitâmus, ut hoc ſervôrum tuôrum cœmetérium ab omni ſpurcítiæ inquinaménto, & immundôrum ſpirítuum insídiis coſtodíre, mundâre, & bene✠dícere dignêris, atque corpóribus humánis in hunc locum adveniéntibus ſinceritâtem perpétuam tribúere non déſinas; ut quicúmque Baptíſmi Sacraméntum percéperint, & in fide Cathólica uſque ad vitæ términum perſeverántes fúerint, atque decúrſo hujus ævi término, córpora ſua in hoc coemetério requiéi commendáverint, Angélicis tubis concrepántibus, ánimæ ſimul cum corpóribus præmia cœléſtium gaudiôrum percípiant ſempitérna. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Deinde thurificat ipſam crucem, & figit in ſummitate ejus unam ex tribus candelis ardentibus, & alias duas in duobus brachiis ipſius crucis. Tum acceptâ mitrâ, vadit ad crucem, quæ eſt ad ſiniſtram mediæ crucis poſita, aſpergendo ſemper aquam benedictam per cœmeterium, dicendo cum miniſtris.

Pſalmus

DOmine exáudi oratiônem meam: & clamor meus ad te véniat.

Digitized by Google

Non avértas fáciem tuam à me : in quacúmque die tríbulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, velóciter exáudi me.

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei : & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percúſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum : quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitus mei adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis : factus ſum ſicut nyćticorax in domicílio.

Vigilávi, & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, & potum meum cũ fletu miſcébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ : quia élevans alliſíſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt : & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes : & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exúrgens miſeréberis Sion : quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus : & terræ ejus miſerebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum Dómine, & omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : & vidébitur in glória ſua.

Reſpéxit in oratiónem humílium : & non ſprevit preces eórum.

Scribántur hæc in generatióne álteram : & pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia proſpéxit de excélſo ſancto ſuo : Dóminus de cœlo in terram aſpéxit :

Ut audíret gémitus compeditórũ : ut ſólveret filios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : & laudem ejus in Jeruſalem.

In conveniéndo pópulos in unum, & reges ut sérviant Dómino.

Reſpóndit ei in via virtútis ſuæ : paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : in generatióne & generatiónem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundáſti : & ópera mánuum tuárũ ſunt cœli.

Ipſi períbunt, tu autem pérmanes : & omnes ſicut veſtiméntum veteráſcent.

Et ſicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur : tu autem idem ipſe es, & anni tui non defícient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt : & ſemen eórum in ſæculum dirigétur.

Et non dicitur Glória Patri.

Quo dicto, ſtans ante ipſam crucem, depoſitâ mitrâ, dicit :

Orémus.

Orêmus.

Dómine Jeſu Chriſte, qui corpus humânum de terra pro Angélica reparatiône formáſti, & in te pro redemptiône aſſumpſiſti, in terram pro conditiône carnis reſólvis, & de terra pro immortalitâte reſuſcitâbis, hanc terram quæſumus, ad uſum ſepultúræ de benedictiône tui ſepúlti córporis conſe✠crâre dignâre; & in Baptíſmate tibi conſepúltos in natúra carnis hîc conſepeliéndos ſub ſpe tuæ reſurrectiônis in tuæ redemptiônis miſericórdia requiéſcere concêde. Qui ventûrus es judicâre vivos, & mórtuos, & ſæculum per ignem.

℟. Amen.

Tum thurificat ipſam crucem, & figit in ejus ſummitate unam de tribus candelis ardentibus, & alias duas in duobus brachiis ejúsdem crucis; & acceptâ mitrâ, revertitur ad crucem mediam, aſpergendo ſemper per cœmeterium aquam benedictam, dicendo cum miniſtris ſequentes Pſalmos.

Pſalmus.

De profúndis clamávi ad te Dómine: Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, in vocem deprecatiônis meæ.

Si iniquitátes obſervâveris Dómine: Dómine quis ſuſtinêbit?

Quia apud te propitiátio eſt: & propter legem tuā ſuſtínui te Dñe.

Suſtinuit ánima mea in verbo ejus: ſperâvit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem: ſperet Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia: & copióſa apud eū redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël, ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Et non dicitur Glória Patri.

Alius Pſalmus.

Dómine exaudi oratiônem meam áuribus pércipe obſecratiônem meam: in veritáte tua exáudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo: quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens.

Quia perſecûtus eſt inimîcus ánimam meam: humiliâvit in terra vitam meam.

Collocâvit me in obſcúris ſicut mórtuos ſæculi: & anxiâtus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbâtum eſt cor meum.

Memor fui diêrum antiquôrum meditâtus ſum in ómnibus opéribus tuis: & in factis mánuum tuârum meditâbar.

Expándi manus meas ad te: ánima mea ſicut terra ſinè aqua tibi.

Velóciter exáudi me Dómine: defécit ſpíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me, & símilis ero deſcendéntibus in lacū.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam: quia in te ſperâvi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: doce me fácere voluntâtem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedûcet me in terram rectam: propter nomen tuum Dómine vivificâbis me in æquitâte tua.

Edúces de tribulatiône ánimam meam: & in misericórdia tua diſpérdes omnes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, quóniam ego ſervus tuus ſum.
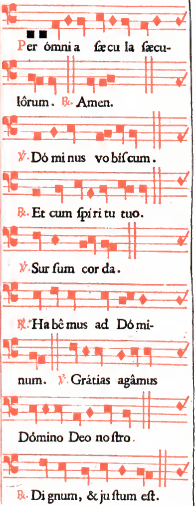
Et non dicitur Glória Patri.

Quibus finitis, Pontifex ſtans ante ipſam crucem mediam, depoſitâ mitrâ, dicit:

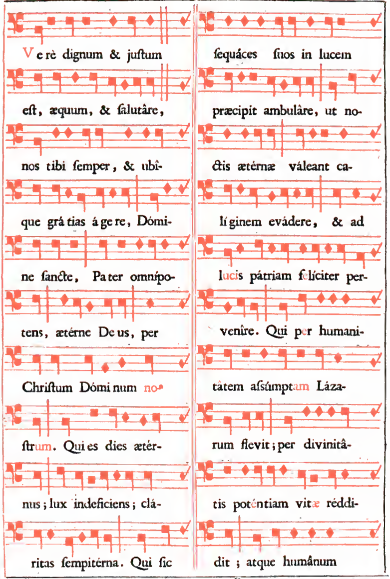
Orêmus.
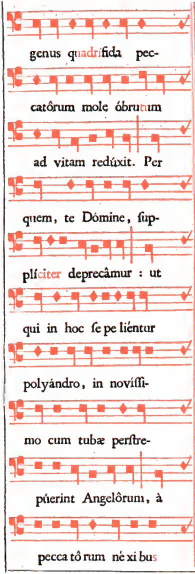
Adéſto, quæſumus, Dómine Deus, obſéquiis noſtris, in nómine tuo hunc locum viſitántibus, & noſtræ fragilitâtis miniſtério; & ſicut benedixíſti per manus ſervôrum tuôrum Abrahæ, Iſaac, & Jacob terram ſepultúræ ſuæ peregrinatiônis, ita, quæſumus Dómine, bene✠dícere, ſancti✠ficâre, & conſe✠crâre dignêris hoc cœmetérium, prétio unigéniti filii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti ſánguinis typice comparâtum, ad noſtræ peregrinatiônis córpora quieſcénda, donec per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum de púlvere ad glóriam dones reſurgénda. Qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus.
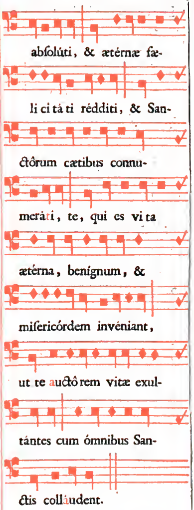
Deinde, mediocri voce, extenſis manibus ante pectus, dicit Præfationem.

Vere

Verè dignum & juſtum
eſt, æquum, & ſalutâre,
nos tibi ſemper, & ubî-
que grátias ágere, Dómi-
ne ſancte, Pater omnípo-
tens, ætérne Deus, per
Chriſtum Dóminum no-
ſtrum. Qui es dies ætér-
nus; lux indeficiens; clá-
ritas ſempitérna. Qui ſic
ſequáces ſuos in lucem
præcipit ambulâre, ut no-
ctis ætérnæ váleant ca-
líginem evádere, & ad
lucis pátriam felíciter per-
venîre. Qui per humani-
tâtem aſſúmptam Láza-
rum flevit; per divinitâ-
tis poténtiam vitæ réddi-
dit; atque humânum

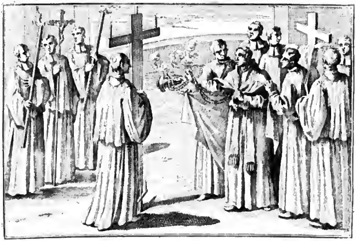

Quod ſequitur dicit ſubmiſſa voce legendo, ita tamen quod à circumſtantibus audiatur.

Per Dóminum noſtrum Jesũ Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Tum thurificat crucem ipſam, & figit in ſummitate ejus unam de tribus candelis ardentibus, & alias duas in duobus brachiis ejusdem crucis. Quo facto, ſtans verſus ad ipſam crucem, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Domine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, locôrum ómnium ſanctificâtor, & in mélius reformâtor, à quo, & per quem omnis benedíctio de cœlis deſcéndit in terris, bene✠dícere dignâre locũ iſtum; ut ſit polyándrum, ſeu cœmetérium, dulcis réquies, & pausátio mortuôrum, quorum ánimæ, quarum córpora hîc ſepúlta, vel ſepelienda ſunt, jucunditâtis tuæ dulcédine potiántur; ſintque ínterim in ſupérna Jerúſalem gaudéntes, & lætántes, donec in magno judícii die de ſepulchris própria córpora recípiant, & ſic veniénti Dómino ad judicándum óbviam cum fructu bonæ operatiônis occúrrant. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

His peractis, Pontifex ſolemniter benedicit populo, dicens.

Sit nomen Dómini benedíctũ, &c.

Deinde

Deinde intrat Eccleſiam, &c, ſi velit, parat ſe ad Miſſam, ſi verò celebrare noluerit, facit per aliquem Sacerdotem ſolemniter celebrari.

Miſſa dicitur de die, & cum Oratione diei, dicitur ſub uno Per Dóminum noſtrum, ſequens Oratio.

Deus, cujus miſeratiône ánimæ fidélium requiéſcunt, huic cœmetério, quæſumus, Dómine, Angelum tuum ſanctum députa cuſtôdem; & quorum, quarúmque córpora hîc ſepeliúntur, ánimas eôrum ab ómnibus abſólve vínculis delictôrum: ut in te ſemper cum Sanctis tuis ſine fine læténtur. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtũ filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.
℟. Amen.

Cum ſecreta diei dicitur ſub uno Per Dóminum ſequens Secreta.

Munera, Dómine, oblâta ſanctífica, & qui te ipſum in ſepúlchro poni voluiſti, & exémplum reſurgéndi fidélibus tuis largiri dignâtus es, da quæſumus, fidélium tuôrum animâbus hîc in te quieſcéntibus véniam peccatôrum; ut hæc ſalutâris hóſtia ſit remédium, & réquies animârum eôrum, & córporum. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitâte Spíritus ſancti Deus, in ſæcula ſæculôrum.
℟. Amen.

Cum Poſtcommunione diei dicitur ſub uno Per Dóminum noſtrum, ſequens Poſtcommunio.
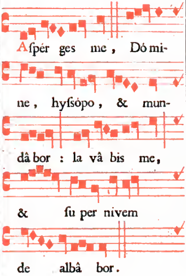
Munéribus ſacris ſatiâti, quæſumus, Dómine Deus noſter, ut plebs tua, quæ in futúro à morte córporis reſurrectûra créditur, te miſerânte, à morte ánimæ reſúrgere mereâtur. Per Dóminum noſtrũ Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

DE ECCLESIAE & cœmetérii reconciliatiône.

Eccleſiæ, & cœmeterii reconciliatio omni die fieri poteſt.

In primis in mane diei, qua reconciliatio fieri debet, paratur faldiſtorium ſuper tapete in medio cœmeterii, & altare Eccleſiæ omnino nudatur. Parantur etiam duo vaſa cum aqua, unum in cœmeterio & aliud in Eccleſia in presbyterio, & ibidem unum vas vini; vas cum ſale; vas cum cineribus; & aſperſorium de herba hyſſopi factum. Providetur etiam quod Eccleſia poſſit libere circuiri. Si vero Eccleſia tantum ſit reconcilianda, paratur faldiſtorium ſuper tapetem ante portam principalem Eccleſiæ, & ibidem vas cum aqua, & aſperſorium de herba hyſſopi factum, ac alia in

Eccleſia, quæ ſupra ſunt ordinata. Quibus omnibus ſic paratis, Pontifex in ſacriſtia, vel alio condecenti loco ornatus amictu, alba, cingulo, ſtola, pluviali albo, mitra ſimplici, & baculo paſtorali, procedit ad cœmeterium, ſi eſt reconciliandum, aliàs ante portam principalem Eccleſiæ; ubi ſtans juxta faldiſtorium ſibi paratum, benedicit aquam ibidem in vaſe poſitam ſimpliciter cum ſale, prout habetur ſupra in benedictione, & impoſitione, primarii lapidis pro Eccleſia ædificanda. pag: 211. Aquâ igitur benedictâ, Pontifex ſine mitra inchoat, ſchola proſequente, Antibhonam.

Pſalmus 50.

Miſerêre mei Deus: ſecúndùm magnam miſericórdiam tuã. Totus dicitur cum Glória Patri, & Sicut erat. ut infra pag: 401. Quo finito, Antiphona repetitur. Interim dũ Antiphona, & Pſalmus dicũntur, Pontifex, acceptâ mitrâ, aſpergit cũ ipſa aqua in circuitu deforis Eccleſiam, & cœmeterium ſimul, aſpergendo aquam alternatim, nunc ad murum Eccleſiæ, nunc ad terram cœmeterii, & ſpecialiter loca contaminata. Quo facto, rediens ad locum, ubi aquam benedicit, ſtans, depoſitâ mitrâ dicit:

Orêmus.

Omnipotens, & miſericors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grâtiam contuliſti, ut quidquid in tuo nómine dignè, perfectêque ab eis ágitur, à te fieri credâtur, quæſumus imménſam cleméntiam tuam, ut quod modò viſitatúri ſumus, viſites, & quidquid benedictúri ſumus, bene✠dicas; ſitque ad noſtræ humilitâtis intróitum Sanctôrum tuôrum méritis fuga dæmonum, Angeli pacis ingréſſus. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Deinde iterum dicit:

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Aufer à nobis, quæſumus Dómine, cunctas iniquitátes noſtras; ut ad loca tuo ſancto nómini purificánda puris mereâmur méntibus introîre. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Et ſi Eccleſia reconciliatur ſine cœmeterio, omittitur ſequens Oratio. Si vero Eccleſia ſimul cum cœmeterio reconciliatur, Pontifex, finita præcedente, mox dicit:

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Domine pie, qui agrum figuli prétio sánguinis tui in ſepultûram peregrinôrum comparári voluiſti, quæſumus, dignánter reminíſcere clementiſſimi hujus myſtérii tui. Tu es enim, Domine, figulus noſter, tu quiêtis noſtræ ager, tu agri hujus prétium, tu dediſti étiam, & ſuſcepiſti, tu de prétio, & in prétio tui vivifici sánguinis nos requiéſcere donâſti, tu ergo, Domine, qui es offenſiônis noſtræ clementiſſimus indúltor, expectantiſſimus judicâtor, judicii tui ſuperabundantiſſimus miserâtor, judíciũ tuæ juſtæ ſeveritâtis abſcóndens, poſt miſeratiônem tuæ piæ redemptiônis adéſto exaudítor, & effêctor noſtræ reconciliatiônis; hocque cœmetérium, mauſolêum peregrinôrum tuôrum cœléſtis pátriæ incolâtum expectántium benígnus puríſica, & reconcília; & hîc tumulatôrum, & tumulandôrum córpora de poténtia, & pietâte tuæ reſurrectiônis ad glóriã incorruptiônis non damnans, ſed glorificans, reſúſcita, qui ventûrus es judicâre vivos, & mórtuos, & ſæculum per ignem.

℟. Amen.

Poſtea cantor incipit Litanias, ut infra pag: 404. & Pontifex, acceptâ mitrâ, ingreditur Eccleſiam cum clero, cantando eas; acceditque ante altare majus, coram quo paratur ei faldiſtorium, ſuper quod Pontifex cũ mitra procumbit. Cumque dictum fuerit:

Ut ómnibus fidélibus. &c.

℟. Te rogâmus audi nos.

Pontifex ſurgit de accubitu, & baculum paſtoralem in ſiniſtra tenens producit ſignum crucis ſuper altare, Eccleſiam, & cœmeterium, dicens:

Ut hanc Eccléſiam, ✠ altâre hoc, ac cœmetérium purgâre, & recon ✠ ciliâre dignêris.

℟. Te rogamus audi nos.

ſecun-

Secundo dicit:

Ut hanc Eccléſiam, & altâre hoc, ac cœmetérium purgâre, recon ✠ ciliâre, & ſancti ✠ ficâre dignêris.

℞. Te rogâmus audi nos.

Tertio dicit:

Ut hanc Eccléſiam, & altâre hoc, ac cœmetérium purgâre, recon ✠ ciliâre, ſancti ✠ ficâre, & conſe ✠ crâre dignêris.

℞. Te rogâmus audi nos.

Si autem cœmeterium non ſit pollutum, & ſic neque reconciliandum, non ſit de cœmeterio mentio. Quibus dictis, iterũ ſuper faldiſtorio accumbit, cantore Litanias reſumẽte, & perficiente. Quibus finitis, Pontifex ſurgit, & depoſitâ mitrâ, ſtans verſus ad dictum altare, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℞. Levâte.

Deus, qui peccáti véteris hæreditáriam mortem, in qua poſteritâtis genus omne ſuccéſſerat, Chriſti filii tui Dómini noſtri paſſióne ſolvíſti, da propítius, ut confórmes eidem effécti, ſicut imáginem terréni paréntis natúræ neceſſitâte portávimus, ita imaginem cœléſtis grátiæ ſanctificatióne portêmus, per virtûtem ejúſdem Chriſti filii tui Dómini noſtri, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spiritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℞. Amen.

Deinde Pontifex genuflectit ante faldiſtorium prædictum, & ſine mitra cantando dicit, prout etiam habetur ſupra in Eccleſiæ dedicatione.

Deus in adjutórium meum inténde.

Tum ſurgit Pontifex, & chorus reſpondet:

Dómine ad adjuvándũ me feſtina.

Tunc Pontifex, ſtans ſine mitra, dicit:

Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.

Chorus reſpondet:

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.
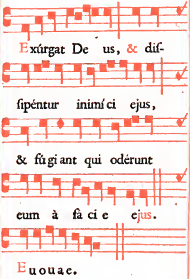
Abſque Allelúja. Idem fit eiſdem modo, & loco, ſecundo, & tertio voce ſemper altius elevata. Quibus dictis, Pontifex ſtans in eodem loco, acceptâ mitrâ, benedicit aliam aquam ibidem in presbyterio in aliquo vaſe paratam cum ſale, cinere, & vino incipiens abſolute.

Exorcizo te creatûra ſalis.

prout habetur ſupra in dedicatione Eccleſiæ in ſecundæ aquæ benedictione, continuans uſque ad Orationem.

Omnípotens ſempitérne Deus, creâtor, & conſervâtor humáni géneris, &c.

incluſive. Qua dicta, Pontifex inchoat, ſchola proſequente, Antiphonam.

Inceptâ Antiphonâ, Pontifex facit, ut in fine Pſálmi habetur.

Pſalmus.

IN Eccléſiis benedícite Deo Dómino, de fóntibus Iſraël.

Repetitur Antiphona.

Ibi Bénjamin adoleſcéntulus, in mentis excéſſu.

Repetitur Antiphona.

Príncipes Juda, duces eôrum: príncipes Zábulon, & principes Néphtali.

Repetitur Antiphona.

Manda Deus virtúti tuæ: confirma hoc Deus, quod operâtus es in nobis.

Repetitur Antiphona.

A templo ſancto tuo in Jerúſalem, tibi ófferent reges múnera.

Repetitur Antiphona.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurôrum in vaccis pupulôrum: ut exclúdant eos, qui probáti ſunt argénto.

Repetitur Antiphona.

Diſſipa gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægypto: Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Repetitur Antiphona.

Regna terræ, cantâte Deo: pſállite Dómino.

Repetitur Antiphona.

Pſállite Deo, qui aſcéndit ſuper cœlum cœli, ad oriéntem.

Repetitur Antiphona.

Ecce dabit voci ſuæ vocem virtûtis: date glóriam Deo ſuper Iſraël, magnificéntia ejus & virtus ejus in núbibus.

Repetitur Antiphona.

Mirábilis Deus in ſanctis ſuis, Deus Iſraël ipſe dabit virtûtē, & fortitúdinem plebi ſuæ: benedíctus Deus.

Et non dicitur Glória Patri, ſed Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona, & Pſálmus prædicti dicuntur, Pontifex, acceptâ mitrâ, circuit ter Eccleſiam intrinſecus, aſpergendo in primo circuitu parietes in ſuperiori parte; in ſecundo autem in inferiori parte eorum; in tertio vero pavimentum Eccleſiæ;

aſpergit etiam ſpecialiter loca contaminata, quando Eccleſia principaliter eſt polluta, vel violata. Quo facto, Pontifex ſtans in presbyterio cum mitra verſus ad altare, dicit:

DEum indultôrem críminum, Deum sórdium mundatôrem, Deum, qui corrúptum peccátis originálibus mundum advéntus ſui nitôre purificâvit, fratres chariſſimi, súpplices deprecêmur, ut contra diáboli furéntis inſídias fortis nobis propugnâtor aſsiſtat; ut ſi quid ejus viróſa calliditâte quotidiánis infectatiónibus maculâtum in iſto loco, corruptúmque fúerat, efficiâtur cœléſti miſeratióne purgâtû, quia ſicut illîus eſt, sólidum, perfectúmque quaſsâre, ita auctôris eſt noſtri lapſa reſtitúere, nutántia ſtabilíre, & corrúpta purgâre. Qui cum Deo Patre, & Spíritu ſancto vivit, & regnat Deus.

Deinde depoſitâ mitrâ, mediocri voce, extenſis manibus ante pectus, dicit Præfationem.

Per ómnia ſæcula ſæcu-

lôrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Surſum corda.

℟. Habêmus ad Dóminum.

℣. Grátias agâmus Dó-

mino Deo noſtro.

℟. Dignum, & juſtum eſt.

Verè dignum, & juſtum

eſt, æquum, & ſalutâre

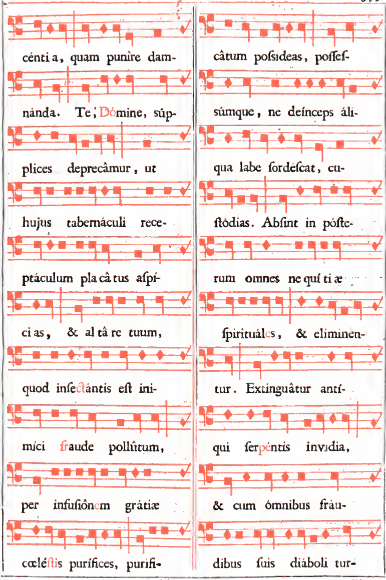
nos tibi ſemper, & ubî-

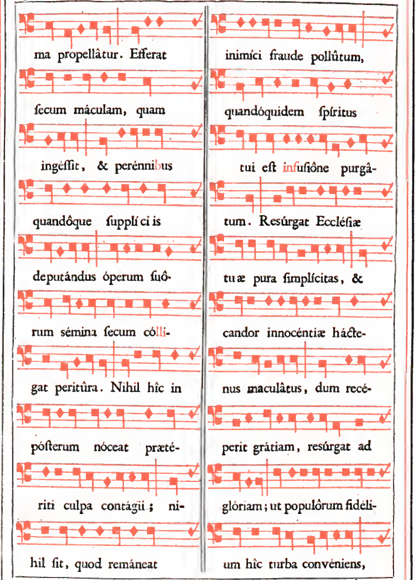

que grátias ágere, Dómi-

ne ſanćte, Pater omnípo-
tens, ætérne Deus, Cu-
jus imménſa bónitas, ut
non hábuit princípium;
ita nec términum habê-
bit. Qui divínâ, naturalì-
que pietâte plenus è li-
gis in nobis magis re ſti-
túere pérdita, quàm percú-
tere peritûra. Et ſi quid
aut negligéntia pólluit,
aut ira commíttit, aut ſti-
mulat ebríetas, aut libîdo
ſubvértit, hoc, Dómine,
cleménti pa ti én ti a ſúſti-
nes ; ut ante per grátiam
purifices : quàm percútias
per furôrem. Et óperis
tui próvidus plaſmâtor
éligis pótiùs erí ge re ja-

centia,

cénti a, quam punîre dam-
nánda. Te, Dómine, sûp-
plices deprecâmur, ut
hujus tabernáculi rece-
ptáculum pla câ tus aſpí-
ci as, & al tâ re tuum,
quod inſectántis eſt ini-
mici fraude pollûtum,
per infuſiônem grátiæ
cœléſtis purifíces, purifi-
câtum poſsideas, poſſeſ-
súmque, ne deínceps áli-
qua labe ſordéſcat, cu-
ſtódias. Abſint in póſte-
rum omnes ne quí ti æ
ſpirituáles, & eliminen-
tur. Extinguâtur antí-
qui ſerpéntis invidia,
& cum ómnibus fráu-
dibus ſuis diáboli tur-

ma propellâtur. Efferat
ſecum máculam, quam
ingéſſit, & perénnibus
quandôque ſupplí ci is
deputándus óperum ſuô-
rum sémina ſecum cólli-
gat peritûra. Nihil hîc in
póſterum nóceat præté-
riti culpa contágii; ni-
hil ſit, quod remáneat
inimíci fraude pollûtum,
quandóquidem ſpíritus
tui eſt infuſiône purgâ-
tum. Resúrgat Eccléſiæ
tuæ pura ſimplícitas, &
candor innocéntiæ hácte-
nus maculâtus, dum recé-
perit grátiam, resúrgat ad
glóriam; ut populôrum fidéli-
um hîc turba convéniens,

dum

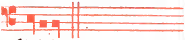
dum peti ti ônis ín ge-

rit vota, vo tô rum sén-

tiat ſe ob ti nu íſſe ſuf-

frá gi a.

Quod ſequitur dicit ſubmiſſa voce legendo, ita tamen quod à circumſtantibus audiri poſſit.

Per Dóminum noſtrum Jesũ Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum: ℟. Amen.

Poſt hæc Pontifex, acceptâ mitrâ, aſcendit ad altare, & ibi inchoat, ſchola proſequente, Antiphonã.

Introîbo ad al târe

Dei : ad Deum qui

læ tí ficat juventûtem

meam. E u o u a e.

Pſalmus.

Judica me Deus, & diſcérne cauſam meam de gente non ſancta, ab hómine iníquo, & dolóſo érue me.

Quia tu es Deus fortitûdo mea: quare me repuliſti? & quare triſtis incêdo, dum afflîgit me inimîcus?

Emitte lucem tuam & veritâtem tuam: ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introîbo ad altâre Dei: ad Deum, qui lætíficat juventûtem meam.

Confitêbor tibi in cíthara Deus Deus meus: quare triſtis es ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitêbor illi: ſalutâre vultus mei, & Deus meus.

Et non dicitur Glória Patri, ſed Antiphona repetitur. Qua repetita, Pontifex, depoſitâ mitrâ, dicit:

Orêmus.

Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Deus, qui in omni loco, dominatiônis tuæ clemens, ac benígnus purificâtor aſsíſtis, exáudi nos, quæſumus, & concêde, ut in pósterum inviolábilis hujus loci permá-

neat conſecrátio, & tui múneris beneficia univérſitas fidélium, quæ súpplicat percípere mereâtur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℞. Amen.

Deinde ſtans ibidem inchoat, ſchola proſequente, Antiphonam: Confirma hoc Deus, quod operâtus es in nobis: à templo ſáncto tuo, quod eſt in Jerúſalem.

Pſalmus 67.

Exúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus. &c.

Et dicitur totus cum Glória Patri, & Sicut erat, prout habetur infra pag. 407. cum Antiphona prædicta. Inceptâ Antiphonâ, Pontifex accipit mitram, ſtans cum eâ in dicto loco, uſque ad finem Pſalmi. Quo dicto, Pontifex depoſitâ mitrâ, ſtans adhuc ibidem dicit:

Orêmus.

Deus, qui Ecclêſiam tuam ſanctâ de ómnibus mundi finibus congregâtam per tui láteris admirábile ſacraméntum cunctârum géntiũ matrem eſſe dixiſti, quam etiam populôrum varietâte depíctam, ſanctôrum Mártyrum tuôrum méritis decoráſti, bene ✠ dic, Dómine, quæſumus, Sanctôrum tuôrum opitulánte ſuffrágio, tam altâre, quod eôrum exornâtur, te juvánte, Relíquiis, quàm Eccléſiam; ac fidélium tuôrum tibi piè offeréntium vota in illa ſanctífica. Qui cum Deo Patre, & Spíritu ſancto vivis, & regnas Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℞. Amen.

Tum Pontifex benedicit populo ſolemniter dicens:

Sit nomen Dómini benedíctum, &c.

Deinde, ſi velit, parat ſe ad celebrandum Miſſam. Sed ſi celebrare noluerit, facit per aliquem Sacerdotem ſolemniter Miſſam celebrari. Miſſa dicitur de die, & cum Oratione diei dicitur ſequens Collecta ſub uno Per Dóminum.

Oratio.

Deus, qui dixiſti, domus mea domus orationis vocábitur, domum iſtam infidelium ſpurcitiis contaminâtam mundâre, & ſanctificâre dignèris, & ómnium preces, & vota hoc in loco ad te clamántiũ cleménter exáudias, & benígnus ſuſcípias. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℞. Amen.

Secreta.

Hæc hóſtia, quæſumus, Dómine, & locum iſtum ab ómnibus immundítiis expúrget, & ſupplicatiónes noſtras ſemper, & ubique reddat tibi accéptas. Per Dóminũ noſtrũ Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrũ. ℞. Amẽ.

Poſtcommunio.

Percipiéntes, Dómine, múnera ſalútis ætérnæ súpplices exorâmus,

mus, ut templum hoc, & cœmetérium ab infidélium inquinaméntis emundâtum benedictióne tua máneat ſanctificâtum; & péctora noſtra ab omni ſorde vitiôrum alienâta, tibíque devôta ſemper exiſtant. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

DE RECONCILIATIONE cœmeterii, ſine Eccleſiæ reconciliatione.

Quando cœmeterium benedictum violatum, ſeu pollutum, ſeparatum eſt ab Eccleſia, & propterea ipſa non habetur pro violata, vel polluta, reconciliatio cœmeterii fieri poterit quocumque die, hoc ordine. In mane diei, qua reconciliatio fieri debebit, parantur in medio cœmeterii faldiſtorium pro Pontifice, & vas aquæ mundæ benedicendæ, & vas ſalis; deinde hora convenienti Pontifex indutus in ſacriſtia, aut alio convenienti loco amictu, alba, cingulo, ſtola, pluviali albi coloris, & mitra ſimplici, baculum paſtoralem in manu tenẽs, accedit ad medium cœmeterii, ubi ſupra faldiſtorium ornatũ procumbit; & cantores ibidem incipiunt, & proſequuntur Litanias, quas require infra pag. 404. in quibus cum dictum fuerit.

Ut ómnibus fidélibus. &c.

℟. Te rogâmus audi nos.

Pontifex ſurgit cum mitra, & baculum paſtoralem in manu ſiniſtra tenens producit ſignum crucis ſuper cœmeterium, dicens:

UT hoc cœmetérium reconci✠liâre dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Secundo dicit:

Ut hoc cœmetérium reconci✠liâre, & ſancti✠ficâre dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Tertio dicit:

Ut hoc cœmetérium reconci✠liâre, ſancti✠ficâre, & conſe✠crâre dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.
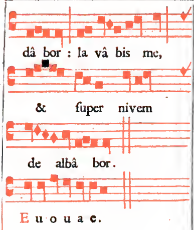
Quibus dictis, Pontifex iterum ſuper faldiſtorium procumbit, cantoribus Litanias perficientibus. Quibus finitis, ſurgit Pontifex ab accubitu, & benedicit ibi aquam ſimpliciter, prout habetur ſupra pag. 209. in benedictione, & impoſitione primarii lapidis pro Eccleſia ædificanda. Quo facto, Pontifex in eodem loco ſtans ſine mitra inchoat, ſchola proſequente, Antiphonam:

Aſpér ges me, Dómi-

ne, hyſſópo, & mun-

Pſalmus.

MIſerère mei Deus: ſecúndùm magnam miſericórdiam tuã.

Et dicitur totus ſine Glória Patri. ut infra pag: 401. Inceptâ Antiphonâ, Pontifex mitram accipit, & dum Antiphona, & Pſalmus prædicti dicuntur, circuit totum cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, aſpergens ſemper, & ubique aquam benedictam cum aſperſorio, potiſſime in loco ubi pollutio, vel violatio commiſſa eſt. Quo peracto, redit ad locum, ubi Litaniæ dictæ fuerunt. Finito Pſalmo prædicto, & cœmeterio undique aſperſo, Pontifex ſtans ante faldiſtorium ſuum, depoſitâ mitrâ dicit:

Orêmus.

Et miniſtri.

F lectâmus génua.

℟. Levàte.

DOmine pie, qui agrum figuli prétio ſánguinis tui in ſepultûram peregrinôrum comparári voluiſti, quæſumus, dignánter reminiſcere clementiſſimi hujus myſtérii tui; tu es enim, Dómine figulus noſter; tu quiètis noſtræ ager; tu agri hujus es prétium; tu dediſti étiam, & ſuſcepíſti; tu de prétio, & in prétio tui vivífici ſánguinis nos requiéſcere donáſti. Tu ergo Dómine, qui es offenſiônis noſtræ clementiſſimus indúltor, expectantiſſimus judicâtor judicii tui ſuperabundantiſſimus miſerâtor, judícium tuæ juſtæ ſeveritâtis abſcóndens poſt miſeratiônem tuæ piæ redemptiônis adéſto exauditor, & effector noſtræ reconciliatiônis; hocque cœmetérium, mauſolêum peregrinôrum tuôrum cœleſtis pátriæ incolâtum exſpectántium benignus purifica, reconcilia; & hîc tumulatôrum, & tumulandôrum córpora de poténtia, & pietâte tuæ reſurrectiônis ad glóriam incorruptiônis non damnans, ſed glorificans reſúſcita. Qui ventûrus es judicâre vivos, & mórtuos, & ſæculum per ignem.

℟. Amen.

His dictis, Pontifex ſtans in loco prædicto dat benedictionem ſolemnem populo, dicens.

Sit nomen Dómini benedíctum, &c.

Tum redit ad ſacriſtiam, aut alium locum, in quo paramenta accepit, ubi depoſitis ſacris veſtibus, vadit in pace.

DE PATENÆ

Et Calicis conſecratione

Pontifex ad conſecrationem Calicis, vel cujuslibet indumenti, ſeu ornaméti Eccleſiaſtici procedere volens debet ſemper ſtolam circa collum habere, & mitram tenere poterit, ubi convenit. Quandocumque enim Epiſcopalia agit, Epiſcopalibus, non Sacerdotalibus debet eſſe paramentis ornatus; omnium quoque mobilium benedictiones hujuſmodi poſſunt fieri, ubi Pôtifici placuerit, & omni die. In Patenæ igitur conſecratione, pro qua parandum eſt ſanctum Chriſma, & vas aquæ benedictæ cum aſperſorio, Pontifex ſtans cum mitra, dicit:

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum, & terram.

Orêmus fratres chariſſimi, ut divinæ grátiæ benedíctio cónſecret, & ſanctificet hanc Patênam, ad confringéndum in ea corpus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui crucis paſſiônem ſuſtinuit pro noſtrûm ómnium ſalûte.

Tum depoſitâ mitrâ, dicit:

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpiritu tuo.

Orêmus.

Omnipotens ſempitérne Deus, qui legálium inſtitûtor es hoſtiârum, quique inter eas conſpérſam ſimilâginem deférri in Paténis áureis, & argénteis ad altâre tuum juſsíſti, bene✠dicere, ſancti✠ficâre, & conſe✠crâre dignêris hanc Patênam, in adminiſtratiônem Euchariſtíæ Jeſu Chriſti filii tui, qui pro noſtra, omniúmque ſalûte ſeípſum tibi Deo Patri in patíbulo crucis éligit immolâri, ac tecum vivit, & regnat in unitâte Spiritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

Tum Pontifex, acceptâ mitrâ, facit cum pollice dexteræ manus chriſmate intincto crucem ſuper Patenam, ab ora in oram, & mox linit, & perungit totam ejus ſuperficiem cum ipſo pollice, dicens:

Conſe✠crâre, & ſancti✠ficâre dignêris, Dómine Deus, Patênam hanc per iſtam unctiônem, & noſtrā bene✠dictiônem in Chriſto Jeſu Dómino noſtro, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde ſtans adhuc cum mitra procedit ad benedictionem Calicis, dicens:

Orêmus, fratres chariſſimi, ut Deus, & Dóminus noſter Cálicem iſtum in uſum miniſterii ſui conſecrándum cœleſtis grátiæ inſpiratióne ſanctificet, & ad humánam conſecratiónem plenitúdinem divini favôris accómmodet. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Tum depoſitâ mitrâ, dicit:

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Dignâre, Dómine Deus noſter, Cálicem hunc bene✠dícere, in uſum miniſterii tui pia famulátus devotióne formâtum, & ea ſancti✠ficatióne perfúndere, quâ Melchiſedech famuli tui ſacrâtum Cálicem perfudiſti, & quod arte, vel metálli naturâ effici non poteſt altáribus tuis dignum, fiat tua bene✠dictióne ſanctificâtum. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Deinde acceptâ mitrâ, facit crucem cum pollice de Chriſmate intra ipſum Calicem à labio ejus in labium, & mox linit, & perungit interius ipſum totum, dicens:

Conſe✠crâre, & ſancti✠ficâre dignêris, Dómine Deus, Cálicem hunc per iſtam unctióne, & noſtram bene✠dictiónem in Chriſto Jeſu Dómino noſtro. Qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Tum depoſitâ mitrâ, dicit ſuper Calicem, & Patenam.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Omnipotens ſempitérne Deus, mánibus noſtris, quæſumus, opem tuæ benedictiônis infúnde, ut per noſtram bene ✠ dictiônem hoc váſculum, & Patêna ſanctificéntur, & córporis, & ſánguinis Dómini noſtri Jeſu Chriſti novum ſepúlchrum, ſancti Spíritus grátiâ efficiántur. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúsdem Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

Demum aſpergit Calicem, & Patenam, cum aqua benedicta, quod fieri debet in omnibus quarumlibet benedictionibus rerum. Quo facto, abſtergi facit per aliquem Sacerdotem Patenam, & Calicem cum mica panis, & bene mundari; deinde exterſiones projiciuntur in ignem, vel ſacrarium.

DE BENEDICTIONE Sacerdotálium indumentôrum in génere.

Pontifex Sacerdotalia indumenta benedicere volens, ſtans ſine mitra, dicit:

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Omnipotens ſempitérne Deus, qui per Móyſen fámulum tuum Pontificália, & Sacerdotália, ſeu Levítica veſtiménta ad explén-

dum

dum in conſpéctu tuo miniſtérium eôrum ad honôrem, & decôrem nóminis tui fieri decreviſti, adeſto propitius invocatiónibus noſtris, & hæc iudumenta Sacerdotàlia, déſuper irrigánte grátiâ tuâ, ingénti benedictióne per noſtræ humilitâtis ſervitium purifi ✠ câre, bene ✠ dicere, & conſe ✠ crâre, dignêris; ut divinis cúltibus, & ſacris myſteriis apta, & benedícta exiſtant; his quoque ſacris veſtibus Pontifices, & Sacerdótes, ſeu Levitæ tui indúti ab ómnibus impulſiónibus, ſeu tentatiónibus malignôrum ſpirituum muniti, & defénſi eſſe mereántur, tuíſque myſtériis aptè, & condignè ſervîre, & inhærêre, atque in his tibi plácide, & devóte perſeverâre tribue. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Alia Oratio. Orêmus.

Deus invíctæ virtútis Triumphâtor, & ómnium rerum creâtor, ac ſanctificàtor, intende preces noſtras, & hæc indumenta Leviticæ, Sacerdotâlis & Pontificâlis glóriæ miniſtris tuis fruénda tuo ore próprio bene ✠ dicere, ſancti ✠ ficâre, & conſe ✠ crâre dignéris, omneſq; eis uténtes tuis myſteriis aptos, & tibi in eis devóte, & laudabíliter ſerviéntes gratos efficere dignèris. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde aſpergit ipsa indumenta aquâ benedictâ.

SPECIALIS
benedíctio cujúslibet induménti.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum, & terram.
℣. Dóminus vobiſcum,
℟. Et cum ſpiritu tuo.

Orêmus.

Deus omnipotens, bonârum virtûtum dator, & ómnium benedictiónũ largus infûſor, ſúpplices te rogâmus, ut mánibus noſtris opem tuæ benedictiônis infúndas, & has cáligas, & ſandália, vel, amíctũ, vel, albam, vel, cingulum, vel, ſtolam, vel, manípulum, vel, tunicellam, vel, dalmáticam, vel, planètam divino cúltui præparâtam virtûte ſancti Spiritus bene ✠ dícere, ſancti ✠ ficâre, & conſe ✠ crâre dignèris, & ómnibus ea, vel, eo, vel, eis uténtibus grátiam ſanctificatiônis ſacri myſterii tui benignus concède; ut in conſpéctu tuo ſancti, & immaculáti, atque irreprehensíbiles appáreant, & auxilium miſericórdiæ tuæ acquirant. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúſdem Spiritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde aſpergit ea aquâ benedictâ.

DE BENEDICTIONE mappârum, ſeu linteámi-num ſacri altâris.

Pontifex mappas, ſeu linteamina ſacri altaris benedicturus, ſtans ſine mitra dicit:

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum, & terram.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Exáudi, Dómine, preces noſtras, & hæc linteámina ſacri altâris úſui præparâta bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre dignêris. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.
℟. Amen.

Orêmus.

Dómine Deus omnípotens, qui ornaménta, & linteàmina fácere Móyſen fámulum tuum, per quadragınta dies docuiſti, quæ etiam Marìa texuit, & fecit in uſum miniſterii tabernâculi fœderis, bene ✠ dicere, ſancti ✠ ficâre, & conſe ✠ crâre dignèris hæc linteámina ad tegéndum, involvendúmquẽ altâre glorioſiſſimi filii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spıritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde aſpergit eâ aquâ benedictâ.

DE BENEDICTIONE Corporâlium.

Pontifex corporalia benedicere volens, ſtans ſine mitra, dicit:

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum, & terram.
℣. Dóminus vobıſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Clementiſſime Dómine, cujus inenarràbilis eſt virtus, cujus myſtéria arcánis mirabılibus celebrántur, tribue, quæſumus, ut hoc linteâmen tuæ propitiatiônis bene ✠ dictiône ſanctificêtur ad conſecrándum ſuper illud corpus, & ſánguinẽ Dei, & Dñi noſtri Jeſu Chriſti filii tui, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrũ. ℟. Amen.

Alia Oratio. Orêmus.

Omnípotens ſempitérne Deus, bene ✠ dicere, ſancti ✠ ficâre, & conſe ✠ crâre dignêris linteámen iſtud ad tegéndum, involvendúmque corpus, & ſánguinem Dómini noſtri Jeſu Chriſti Filii tui, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spıritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Alia Oratio. Orêmus.

Omnípotens Deus, mánibus noſtris opem tuæ benedictió-

nis infúnde, ut per noſtram bene-✠ dictiônem hoc linteâmen ſanctificêtur, & córporis, ac ſánguinis redemptôris noſtri, novum ſudárium, Spíritus ſancti grátiâ efficiátur. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde aſpergit ea aquâ benedictâ.

DE BENEDICTIONE novæ Crucis.

Nova Crux, ſeu tabula, in qua Crucifixus eſt depictus, hoc modo benedicitur. Paratis thure, thuribuloque cum igne, & aqua benedicta, Pontifex paratus ſupra rochetum amictu, ſtola, pluviali rubri coloris, & mitra ſimplici, ſtans ſine mitra, dicit:

℣. Adjutóriũ noſtrũ in nómine Dñi.
℟. Qui fecit cœlum, & terram.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Bene✠dic, Dómine Ieſu Chriſte, hanc crucem tuam, per quam eripuíſti mundum à poteſtâte dæmonum, & ſuperâſti paſſiône tua ſuggeſtôrem peccâti, qui gaudêbat in prævaricatiône primi hóminis per ligni vetiti ſumptiônem. Qui cum Deo Patre, & Spiritu ſancto vivis, & regnas in ſæcula ſæculôrum.

rum. ℟. Amen.

Alia Oratio. Orêmus.

Rogâmus te, Dómine ſancte, Pater omnípotens, ſempitérne Deus, ut dignêris bene ✠ dícere hoc lignum Crucis tuæ, ut ſit remédium ſalutâre géneri humáno; ſit ſoliditas fidei; profectus bonôrũ óperum; redémptio animârum; ſit ſolâmen, & protéctio, ac tutêla contra ſæva jácula inimicôrum. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtũ fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ſpíritus ſancti Deus.

Deinde dicit voce mediocri, extenſis manibus ante pectus, Præfatiónem.

Per ómnia ſæcula ſæculôrum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Surſum corda.
℟. Habêmus ad Dóminum.
℣. Grátias agâmus Dómino Deo noſtro.
℟. Dignum, & juſtum eſt.

Verè dignum, & juſtum eſt, æquum, & ſalutâre, nos tibi ſemper, & ubíque grátias ágere, Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, cujus ſanctum, ac terríbile nomen inter cæteras visíbiles creatúras, ligna quoque fructífera laudare, ac benedícere non ceſſant. Qui in figûram unigénitæ ſapiéntiæ tuæ, ligno vitæ à princípio paradíſum voluptâtis ornáſti, ut ejúsdem fructus ſacro myſtério proto-paréntes noſtri géneris mortem cavêre, & vitam admonéres obtinère perpétuam. Quíque nos vétitæ árboris attactu, juſtæ morti addíctos, ejúsdem coætérnæ tibi ſapiéntiæ Dei, & Dómini noſtri Jeſu Chriſti innóxia morte ad vitam miſericórditer revocâre dignâtus es. Te ſúpplices exorâmus, ut hoc ſingulâre ſignum, quod ad exémplum primi illius ſacratíſſimi vexílli, quo pretióſo fílii tui ſánguine triumpháſti, fidélium tuórum devotiône compáctum, erectúmque eſt, cæléſti tua benedi ✠ ctiône ſanctificâre dignêris; ut ómnibus hîc génua flecténtibus, ac tuæ majeſtáti ſupplicántibus lárgior, & cordis compúnctio, & admiſſôrum indulgéntia concedâtur; atque intercedénte ipſa victorioſíſſima unigéniti Fílii tui paſſiône, & tibi plácita poſtulâre, & cítiùs váleant poſtulâta percípere. Da, quæſumus, clementíſſime Pater, in quo vívimus, movêmur, & ſumus, ut quóties triúmphum divínæ humilitâtis, quæ ſupérbiam noſtri hoſtis dejêcit, óculis intuêmur quotiéſque mente recólimus, & contra hoſtem ipſum fidúciam fortitúdinis, & majôrem tibi devótæ humilitâtis grátiam confeſquâmur. Quâtenus in illo treméndo tuæ majeſtâtis examine, cum pavéntibus eleméntis, cælorúmque commótis virtútibus, ſignum iſtud gloríficum redemptiônis noſtræ appáruerit in cælo, ipſi de morte ad vitam tranſíre, ac perpétua beâtæ

reſurrectiônis vidêre gáudia mereâmur.

Quod ſequitur dicitur ſubmiſſa voce legendo, ita tamen, quod à circumſtantibus audiri poſſit:

Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Orêmus.

Deus, qui beátæ crucis patíbulum, quod priùs erat ſceleſtis ad pœnam, convertiſti redémptis ad vitam, concêde plebi tuæ ejus vallári præsídio, cujus eſt armâta vexillo. Sít ei crux fidei fundaméntum, ſpei ſuffrágium, in advérſis deſénſio, in próſperis adjuvâmen, ſit ei in hoſtes victória, in civitâte cuſtódia, in campis protéctio, in domo fultûra; ut per eam paſtor in futúro gregem consérvet incólumé, quæ nobis, Agno ✠ vincénte, convérſa eſt in ſalûtem. Per eúndem Dóminũ noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Alia Oratio.

Orêmus.

Sancti ✠ fica, Dómine Ieſu Chriſte ſignáculum iſtud paſſiônis tuæ, ut ſit inimícis tuis obſtáculum, & credéntibus in te perpétuum efficiâtur victóriæ vexillum. Qui cum Deo Patre vivis, & regnas in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Tum offertur Pontifici thus in navicula, aut alio vaſe, quod Pontifex ſtans ſine mitra benedicit, dicens:

Orêmus.

Domine Deus omnípotens, cui aſsiſtit exércitus Angelôrum cum tremôre, quorum ſervítium ſpirituâle, & ígneum eſſe cognóſcitur, dignâre reſpícere, bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre hanc creatûram incénſi; ut omnes languóres, omnéſque infirmitâtes, atque insídiæ inimíci odôrem ejus ſentiéntes effúgiant, & ſeparéntur à pláſmate tuo; ut nunquam lædâtur à morſu antiqui ſerpéntis, quod pretióſo Fílii tui ſánguine redemiſti. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Quo facto, Pontifex imponit thus in thuribulum. Deinde aſpérgit crucem aquâ benedictâ, & mox eam incenſat. Tum dicit adhuc ſtans ſine mitra.

Sanctificêtur lignum iſtud, In nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti: & benedíctio illíus ligni, in quo membra ſancta Salvatôris ſuſpénſa ſunt, ſit in iſto ligno; ut orántes, inclinantéſque ſe propter Deum ante iſtam crucem invéniant córporis, & ánimæ ſanitâtem. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum. ℟. Amen.

Tum Pontifex flexis ante crucem genibus, ipſam devotè adorat, & oſculatur. Idem faciunt quicunque alii voluerint. Si vero crux eſt ex metallo, vel lapide, loco præcedentis orationis, videlicet **Sanctificêtur &c.** Pontifex ſtans ſine mitra, dicit ſequentem Orationem.

DEus glóriæ, Deus excélſe Sábaoth, fortiſſime Emmánuel, Deus pater veritâtis, pater ſapiéntiæ, pater beatitúdinis, pater illuminatiônis, ac vigilatiônis noſtræ, qui mundum regis, qui cuncta regna diſpônis, qui es bonôrum collâtor múnerum, & bonôrum ómnium attribûtor; cui omnes gentes, pópuli, tribus, & linguæ sérviunt; cui aſſíſtit omnis Angelôrum légio; qui largîris fámulis tuis fidem, & laudem tui nóminis, ut débita tibi oblâta persólvant; cui priùs fides offeréntium complâcet, deinde ſacrificâtur oblátio, quæſumus exorábilem miſericórdiæ tuæ pietâtem, ut ſancti ✠ fices tibi hoc ſignum crucis, & cónſe ✠ cres, quod tota mentis devotiône famulôrum tuôrum religiôſa fides conſtrúxit, trópheum ſcilicet victóriæ tuæ, ac redemptiônis noſtræ, quod in amôrem Chriſti triumphâlis glória cõſecrâvit. Aſpice hoc ſignum crucis inſuperábile, per quod diáboli eſt exinanîta poteſtas, mortálium reſtitûta libértas: quæ licèt fúerit aliquándo in pœnã, ſed nunc verſa eſt in honôrem per grátiam; & quæ reos quondam puniêbat ſupplicio, nunc & nóxios absólvit à débito. Et tibi quid per hoc placêre pótuit, niſi id per quod tibi plácuit nos redimere? Et nullũ

tibi débitum ámpliùs munus eſt, quàm quod tibi tunc córporis dedicâvit affixio; nec tibi eſt magis familiâris oblátio, quàm quæ familiâri mánuum tuârum extenſiône ſacrâta eſt. Illis ergo mànibus hanc crucem àccipe, quibus illam amplèxus es; & de ſanctitâte illius hanc ſancti✠fica, & ſicuti per illam mundus expiâtus eſt à reátu, ita offeréntium famulôrum tuórum ánimæ devotiſſimæ hujus crucis mérito omni cáreant perpetráto peccáto, & tuæ veræ crucis obtéctu enitéſcant ſucéſſibus aſſiduis triumphatóres. Rádiet hîc unigéniti filii tui Dómini noſtri ſplendor divinitàtis in auro; émicet glória paſſiônis ejus in ligno; in cruce rútilet noſtræ mortis redēptio; in cryſtàlli ſplendore vitæ noſtræ purificàtio. Sit ſuòrū protéctio; ſpei certa fidúcia; eos ſimul cum gente, & plebe fide confirmet; ſpe, & pace consóciet; áugeat triúmphis; amplificet in ſecúndis; proficiat eis ad perpetuitâtem témporis, ad vitam æternitâtis; ut eos temporàli floréntes glóriâ múniat, & ad perpétuam redèmptos corônam, ad regna cœlèſtia poténti virtûte perdûcat: præſta per propitiatiônem sánguinis ejus, per ipſum datôrem, qui ſeipſum dedit redemptiônem pro multis, qui ſe hóſtiam pro delíctis offèrre dignâtus eſt, qui exaltàtus in ligno crucis ſuæ principâtus, & poteſtátes humiliâvit, qui tecum ſidéreo cónſidet throno indiſſolúbili connexiône Spíritus ſancti per infinîta ſæculôrum ſæcula.

℟. Amen.

Tum Pontifex, flexis ante crucem genibus, eam devote adorat, & oſculatur; idem faciunt, quicumque alii voluerint.

DE BENEDICTIONE
Crucis pectorâlis.

AD benedicendam Crucem pectoralem, Pōtifex poteſt uti forma aſſignata pro benedictione crucis proficiſcentium in ſubſidium terræ ſanctæ.

DE BENEDICTIONE
imàginis beàtæ Mariæ Vírginis.

PONtifex benedicturus imaginem beatæ Mariæ Virginis, paratus ſupra rochetum amictu, ſtola, pluviali albo, & mitrâ ſimplici, ſtans ſine mitra, dicit:

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dòmini.

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.
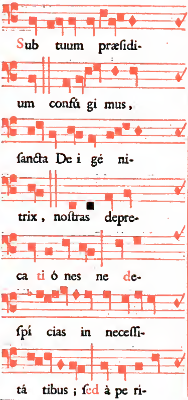
Quo
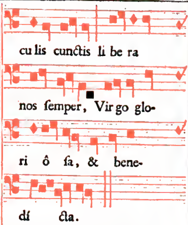
Quo facto, aſpergit figuram aquâ benedictâ. Deinde inchoat; ſchola proſequente Antiphonam.

Sub tuum præſidium.
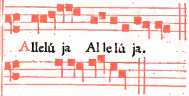
Qua incepta, & dũ ea cantatur, thurificat imaginem ipſam, ter ducens thuribulum. Deinde ſedet, reaſſumptâ mitrâ, donec compleantur Antiphona, & Pſalmi ſequentes.

Antiphona.

Tempore paſchali Antiphona.

Pſal. Fundaménta.

Dicitur totus cum Glória Patri.

Antiphona.

Ave María

Dicitur tota Antiphona; & Pſalmus.

Antiphona.

plena,

plena, Dóminus tecum,

benedicta tu in mulí-

é-ribus. Al-

le-lúja.

Pſal. Ad te levávi.
cum Glória Patri.

Finitis Antiphonis, & Pſalmis prædictis, Pontifex ſurgit, depoſitâ mitrâ, & dicit:

Orêmus.

Deus, qui virginâlem aulam beâtæ Mariæ Virginis, in qua habitâres, elígere dignâtus es: da, quæſumus, ut ſua nos defenſióne munitos, jucúndos faciat ſuæ intereſſe commemoratióni. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitâte Spiritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde incipit Antiphonam, ſchola proſequente. Qua incepta, ſedet cum mitra, donec perficiatur Antiphona:

O gloriôſa Dei gé-

nitrix virgo ſemper Ma-

ría, quæ Dóminum

ómnium meruiſti

portâre, & Regem An-
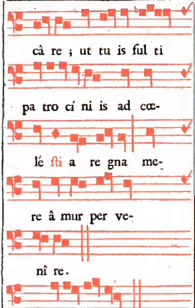
gelôrum ſola virgo

lactâre, noſtri,

quæſumus, pia memo-

râre, & pro nobis Je-

ſum Chriſtum depre-

Cant. Magníficat.
cum Glória Patri.

Finitâ Antiphonâ, ſurgit Pontifex ſine mitra ſtans uſque ad finem Cantici. Quo finito, dicit:

Orêmus.

DEus, qui de beatæ Maríæ Vírginis útero verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem ſuſcípere voluiſti: præſta ſupplícibus tuis, ut qui vere eam genitrîcem Dei crédimus, ejus apud te interceſſiónibus adjuvêmur. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

OMnípotens ſempitérne Deus, clementíſſima cujus diſpenſatiône cuncta creántur ex níhilo, hanc imáginem in honôrem piiſſimæ genitrîcis filii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti venerabiliter adaptâtã bene✠dícere, & ſancti✠ficâre dignêris; & præſta, miſericórdiſſime pater, per invocatiônem nóminis tui, atque ejúsdem unigéniti filii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quem pro ſalûte géneris humáni, integritâte vírginis Maríæ ſerváta, incarnári voluiſti, quátenus précibus ejúſdem ſacratíſſimæ Vírginis quicúnque eándem miſericórdiæ Reginã, & gratioſiſſimam Dóminam noſtrã coram hac effigie ſupplíciter honorâre ſtudúerint, & de inſtantibus perículis eruántur, & in conſpéctu divínæ majeſtâtis tuæ de commíſſis, & omíſſis véniam impetrent; ac mereántur in præſenti grátiam, quã desíderant, adipíſci, & in futúro perpétua ſalvâtiône cum eléctis tuis váleant gratulári. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtũ filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Ultimo aſpergat imaginem aquâ benedictâ.

DE BENEDICTIONE Imáginum aliôrum Sanctôrum.

Pontifex ſtans ſine mitra, dicit:

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum, & terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui Sanctôrum tuôrum imágines, ſeu effigies ſculpi, aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis corpóreis intuêmur, tóties eôrum actus, & ſanctitâtem ad imitándum memóriæ óculis meditêmur, hanc quæſumus, imáginem, ſeu, ſculptûram in honôrem, ac memóriam beáti N. Apóſtoli tui, vel, Mártyris, vel, Confeſsôris, aut, Pontíficis, vel, Vírginis adaptâtam bene ✠ dícere. ac ſancti ✠ ficâre dignêris; & præſta, ut quicúnque coram illa ipſum glorioſíſſimum Apóſtolum tuum, vel, Mártyrem, vel, Confeſsôrem, aut, Pontíficem, vel, Vírginem ſuppliciter honorâre ſtudúerit, illíus précibus, ac obténtu à te grátiam in præsénti, & ætérnam glóriam obtíneat in futúro. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſǽcula ſæculôrum.
℟. Amen.

Último aſpergat aquâ benedictâ.

DE BENEDICTIONE ſacrôrum vaſôrum, & aliôrum ornamentôrum in génere.

POntifex ſacra vaſa, vel alia ornamenta benedicere volens, ſtans ſine mitra, dicit: ℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum, & terram.
℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

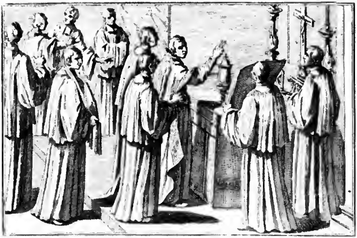
EXáudi, Dómine pater clementíſſime, preces noſtras, & hæc purificánda vaſa, & ornaménta ſacri altâris, atque Ecclésiæ tuæ ſacri miniſtérii úſui præparâta bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre dignêris. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.
℟. Amen.

Orêmus.

OMnípotens ſempitérne Deus, á quo ómnia immúnda purgántur, & in quo ómnia purgâta claréſcunt, ſúpplices omnipoténtiam tuam invocâmus, ut ab his vaſis, & ornaméntis, quæ tibi ófferunt fámuli tui, omnis ſpíritus immúndus confúſus longè diſcêdat, & per tuam bene ✠ dictiónem ad uſũ, & miniſtérium ſancti altâris, & Ecclésiæ tuæ ſanctificâta permáneant. Per Chriſtum Dóminum noſtrum
℟. Amen.

Deinde aſpergit ea aquâ benedictâ.

DE BENEDICTIONE
tabernáculi, ſive váſculi pro ſacroſáncta Euchariſtia conſervánda.

Pontifex tabernaculum, ſive vaſculum pro conſervanda ſacroſācta Euchariſtia benedicere volēs, ſtans ſine mitra, dicit:

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Omnípotens ſempitérne Deus, majeſtâtem tuam ſúpplices deprecâmur, ut váſculum hoc pro córpore filii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti in eo condéndo fabricâtum bene ✠ dictiônis tuæ grátiâ dicâre dignêris. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ſpíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

Tum aſpergit illud aquâ benedictâ.

DE BENEDICTIONE capsârum pro Relíquiis, & áliis ſanctuáriis includéndis.

Pontifex capſas pro Reliquiis, & aliis ſanctuariis includendis benedicere volens, ſtans cum mitra, dicit:

℣. Adjutóriũ noſtrũ in nómine Dñi.

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

ORêmus; dilectíſſimi nobis, Deum Patrem omnipoténtẽ, ut qui ómnia per unigénitum filium ſuum in virtûte Spíritus ſancti valde bona creâvit, ipſe nobis indignis ad conſecratiônem harum capsârũ Reliquiis Sanctôrum ſuôrum condéndis paratârum rorem grátiæ ſuæ clementer infúndere dignêtur. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus.

Deinde depoſitâ mitrâ, extenſis manibus ante pectus, dicit Præfatiônem.

PEr ómnia ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Surſum corda.

℟. Habêmus ad Dóminum.

℣. Grátias agâmus Dómino Deo noſtro.

℟. Dignum, & juſtum eſt.

Verè dignum, & juſtum eſt, æquum, & ſalutâre nos tibi ſemper, & ubíque grátias ágere, Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus inæſtimábilis, Deus ineffábilis, Deus miſericordiârum, & totíus conſolatiônis. Qui Móyſi fámulo tuo præcepiſti, ut juxta exémplar, quod ei in monte demonſtráſti, arcam de lignis imputribilibus conſtrúeret, & eam auro mundíſſimo circúndaret, in qua urna áurea manna cœléſti plena, cum tábulis teſtaménti digito majeſtâtis tuæ cõſcriptis in teſtimónium futúris generatiónibus ſervâri debêret. Quique noſtris ſæculis éadem ſacrátius intelligénda manifeſtaſti, dum corpus únici filii tui, ópere Spíritus ſancti de incorrúpta Vírgine concéptum, & ánima rationáli vivificâtum, omni plenitúdine divinitâtis repléſti; te ſupplíciter implorâmus, omnípotens Deus, Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ex quo omnis patérnitas in cœlo, & in terra nominâtur; ut hæc váſcula Sanctôrum tuôrum pignóribus præparâta, eísdem Sanctis tuis intercedéntibus, cœleſti bene ✠ dictióne perfúndere dignêris; quátenus qui horum patrocínia requirunt, ipſis intercedéntibus, cuncta ſibi adversântia, te adjuvánte, ſuperâre, & ómnia cómmodè profutúra, abundántiâ largitâtis tuæ mereántur invenîre. Et ſicut illa, te, Dómine, inſpiránte, ſpirituálium nequitiâ-

rum

Digitized by Google

rum verſútias cavêre, & humánitùs exquiſita torménta non ſolùm contémnere, ſed etiam pénitus evíncere, Chriſto Dómino confortánte, potuérunt, ita ipsôrum mérita venerántibus, & Relíquias humíliter ampleѐténtibus contra diábolum, & ángelos ejus, contra grándines, & várias peſtes, contra corrúptum äërem, & mortes hóminum, vel animálium, contra fures, & latrónes, ſive géntium incurſiónes, contra malas beſtias, & ſerpéntium, ac reptántium diversíſſimas formas, contra malôrum hóminum adinventiónes péſſimas eorúndem Sanctôrum tuôrum précibus conplacâtus déxteram invíctæ poténtiæ tuæ ad depulſiónem nocivôrum, & largitâtem proficuôrum ſemper, & ubíque propítius exténde.

Quod ſequitur dicit ſubmiſſa voce legendo, ita tamen, quod à circumſtantibus poſſit audiri.

Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúsdem Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſǽcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Tum adhuc ſine mitra ſtans, dicit.

℟. Dóminus vobíſcum.

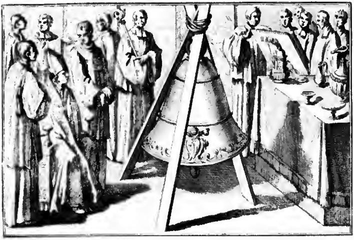
℣. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Dómine Deus omnípotens, qui ut murmur insáni pópuli compéſceres, & ſacerdótium Aaron tibi plácitum comprobáres, virgam ejus áridam germinâre, & flores fructíferos prodúcere fecíſti, eandémque in arca teſtaménti pro ſigno virtûtis tuæ poni juſsiſti; ſed & nobis eôdem præſágio Chriſtum in ara crucis arefáctum tértia die reſurrectiône refloréſcere, & in Eccléſia noviſſimo témpore reſuſcitánda per mortem ſuam die, ac nocte fructificâre demonſtráſti, te, quæſumus, indulgentíſſime géneris humáni províſor, ut hæc váſcula Sanctôrum tuôrum receptáculo præparâta ita gratúitâ grátiâ ſanctífices; ut ubicúnque in tuo nómine prolâta fúerint, intercedéntibus habitatôrum ipsôrum méritis, cuncta advérſa repéllas, & nullífices, & ómnia utília multíplices, atque cuſtódias; quàtenus fidêles tui magnitúdine, ſive univerſitâte beneficiôrum tuôrum in parte módica Reliquiârum, íntegra Sanctôrum córpora ſe percepíſſe gratuléntur; & per temporália loca ipsôrum précibus impénſa ad ætérna cum eis gáudia poſſidénda fiduciáliùs animéntur. Per eúndem Dóminum noſtrũ Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſǽcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Tunc aſpergat eas aquâ benedíctâ.

DE BENEDICTIONE
ſigni, vel campànæ.

SIgnum, vel campana debet benedici, antequam ponatur in campanili, hoc ordine. In primis debet campana ipſa ita ſuſpendi, & ſituari, ut commode poſſit intus, & extra tangi, tractari, & circuiri; deinde prope ipſam campanam benedicendam paratur Pontifici faldiſtorium; vas aquæ benedicendæ; aſperſorium; vas cum ſale; lintea munda ad extergendum campanam, quando opus erit; vas Olei ſancti infirmorum; ſanctum Chriſma; thymiama; thus; myrrha, & thuribulum cum igne. Diaconus etiam accipit amictum, albam, cingulum, manipulum, ſtolam, & dalmaticam albi coloris. Quibus ordinatis, Pontifex in ſacriſtia, aut alio convenienti loco paratus amictu, alba, cingulo, ſtola, pluviali albi coloris, mitra ſimplici, baculum paſtoralem manu geſtans venit prope campanam, ubi ſedens ſuper faldiſtorium ibidem ſibi paratum, dicit cum miniſtris Pſalmos ſequentes, videlicet:

MIſerère mei Deus: ſecúndùm magnam miſericórdiam tuā.

Totus dicitur cum G**lória Patri.** & S**icut erat.**

Alius Pſalmus.

Deus in nómine tuo ſalvum me fac: & in virtûte tua júdica me.
Deus exáudi orationem meam: áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam alieni inſurrexérunt advérsùm me, & fortes quæſiérunt ánimam meam: & non propoſuérunt Deum ante conſpéctum ſuum.
Ecce enim Deus ádjuvat me: & Dóminus ſuſcéptor eſt ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: & in veritâte tua diſpérde illos.
Voluntárie ſacrificâbo tibi, & confitêbor nómini tuo Dómine: quóniam bonum eſt:
Quóniam ex omni tribulatiône eripuiſti me: & ſuper inimícos meos deſpéxit óculus meus.
Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculórum. Amen.

Alius Pſalmus.

Miſerére mei Deus, miſerére mei: quóniam in te confidit ánima mea.
Et in umbra alârum tuârum ſperâbo, donec tránſeat iníquitas.
Clamâbo ad Deum altiſſimum: Deum, qui benefécit mihi.
Miſit de cœlo, & liberâvit me: dedit in oppróbrium conculcántes me.
Miſit Deus miſericórdiam ſuam, & veritâtem ſuam, & eripuit ánimam meam de médio catulôrum leônum: dormivi conturbâtus.
Filii hóminum dentes eôrum arma & ſagíttæ: & lingua eôrum gládius acûtus.
Exaltâre ſuper cœlos Deus: & in omnem terram glória tua.
Láqueum paravérunt pédibus meis: & incurvavérunt ánimam meam.
Fodérunt ante fáciem meam fóveam: & incidérunt in eam.
Parâtum cor meum Deus, parâtum cor meum: cantâbo, & pſalmum dicam.
Exúrge glória mea, exúrge pſaltérium & cíthara: exúrgam dilúculo.
Confitêbor tibi in pópulis Dómine: & pſalmum dicam tibi in géntibus.
Quóniam magnificàta eſt uſque ad cœlos miſericórdia tua: & uſque ad nubes véritas tua.
Exaltâre ſuper cœlos Deus: & ſuper omnem terram glória tua.
Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculórum. Amen.

Alius Pſalmus.

Deus miſereâtur noſtri & benedícat nobis: illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereâtur noſtri.
Ut cognoſcâmus in terra viam tuã: in ómnibus géntibus ſalutâre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur & exúltent gentes: quóniam júdicas pópulos in æquitâte, & gentes in terra dírigis.

Confi-

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : terra dedit fructum ſuum.
Benedìcat nos Deus, Deus noſter, benedìcat nos Deus: & métuant eũ omnes fines terræ.
Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Alius Pſalmus.

DEus in adjutórium meum inténde : Dómine ad adjuvándum me feſtína.
Confundántur, & revereántur, qui quærunt ánimam meam.
Avertántur retrórſum, & erubéſcant, qui volunt mihi mala.
Avertántur ſtatim erubeſcéntes, qui dicunt mihi: euge, euge.
Exúltent & læténtur in te omnes qui quærunt te, & dicant ſemper: magnificêtur Dominus, qui díligunt ſalutâre tuum.
Ego vero egênus, & pauper ſum: Deus ádjuva me.
Adjûtor meus, & liberâtor meus es tu: Dómine ne morêris.
Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Alius Pſalmus.

INclina Dómine aurem tuam, & exáudi me: quóniam inops, & pauper ſum ego.
Cuſtódi ánimam meam, quóniam ſanctus ſum: ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus ſperántem in te.
Miſerêre mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: lætífica ánimam ſervi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.
Quóniam tu Dómine ſuâvis, & mitis: & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.
Auribus pércipe Dómine oratiônẽ meam: & inténde voci deprecatiônis meæ.
In die tribulatiônis meæ clamávi ad te: quia exaudíſti me
Non eſt ſimilis tui in Diis Dómine: & non eſt ſecúndùm ópera tua.
Omnes gentes quaſcúnque feciſti, vénient, & adorâbunt coram te Dómine: & glorificâbunt nomen tuum.
Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: tu es Deus ſolus.
Deduc me Dómine in via tua, & ingrédiar in veritâte tua: lætêtur cor meum, ut tímeat nomen tuum.
Confitêbor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, & glorificâbo nomen tuum in ætérnum:
Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me: & eruíſti ánimam meam ex inférno inferióri.
Deus, iníqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagôga poténtium quæſiérunt ánimam meam: & non propoſuérunt te in conſpéctu ſuo.
Et tu Dómine Deus miſerâtor & miséricors, pátiens, & multæ miſericórdiæ, & verax.
Reſpice in me, & miſerêre mei, da impérium tuum púero tuo: & ſal-

vum fac filium ancillæ tuæ.
Fac mecum ſignum in bonum, ut videant qui odérunt me, & confundántur: quóniam tu Dómine adjuviſti me, & conſolâtus es me.
Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Alius Pſalmus.

De profúndis clamávi ad te Dómine: Dómine exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, in vocem deprecatiônis meæ.
Si iniquitátes obſervàveris Dómine: Dómine quis ſuſtinêbit?
Quia apud te propitiátio eſt: & propter legem tuã ſuſtínui te Dñe.
Suſtinuit ánima mea in verbo ejus: ſperâvit ánima mea in Dómino.
A cuſtódia matutína uſque ad noctem: ſperet Iſraël in Dómino.
Quia apud Dóminum miſericórdia: & copiôſa apud eũ redémptio.
Et ipſe rédimet Iſraël, ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Tum ſurgit Pontifex, & ſtans cum mitra benedicit ſal, & aquam, dicens:

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum, & terram.

Exorcizo te, creatûra ſális, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ ſanctum, per Deum, qui te per Eliſæum Prophêtam in aquam mitti juſſit, ut ſanarêtur ſterilitas aquæ; ut efficiàris ſal exorcizâtum in ſalûtem credéntiũ, & ſis ómnibus ſuméntibus te ſánitas ánimæ, & córporis, & effúgiat, atque diſcêdat à loco, in quo aſpérſum fúeris, omnis phantaſia, & nequítia, vel verſútia diabólicæ fraudis, omníſque ſpíritus immúndus adjurâtus per eum, qui ventûrus eſt judicâre vivos, & mórtuos, & ſæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde depoſitâ mitrâ, dicit:

℣. Dómine exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Immênſam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorâmus, ut hanc creatûram ſális, quam in uſum géneris humáni tribuiſti, bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre tua pietâte dignêris; ut ſit ómnibus ſuméntibus ſalus mẽtis, & córporis; ut quidquid ex eo tactum, vel reſpérſum fûerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatiône ſpirituâlis nequítiæ. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrũ. ℟. Amẽ.

Tum acceptâ mitrâ, ſuper aquam abſolute dicit.

EXorcízo, te creatûra aquæ, in nómine Dei Pa✠tris omnipoténtis, & in nómine Jeſu Chriſti Fi✠lii ejus Dómini noſtri, & in virtûte ſancti ✠ Spíritus ut fias aqua exorcizâta ad effugándam omnem poteſtâtem inimíci, & ipſum inimîcum eradicâre, & explantâre váleas cum Angelis ſuis apoſtáticis, per virtûtem ejúsdem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui ventûrus eſt judicâre vivos, & mórtuos, & ſæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde depoſitâ mitrâ, dicit:

℣. Dómine exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

DEus qui ad ſalûtem humáni géneris máxima quæque Sacraménta in aquârum ſubſtántia condidiſti, adéſto propítius invocatiónibus noſtris; & eleménto huic multimodis purificatiónibus præparâto virtûtem tuæ bene✠dictiônis infúnde; ut creatûra tua myſtériis tuis sérviens ad abjiciéndos dæmones, morbóſque pellèndos, divínæ grátiæ ſumat effêctum; ut quidquid in dómibus, vel in locis fidèlium hæc unda reſpérſerit, cáreat omni immundítia, liberêtur á noxa: Non illic resídeat ſpíritus péſtilens, non aura corrúmpens; diſcêdant omnes insídiæ laténtis inimíci, & ſi quid eſt, quod aut incolumitâti habitántium invidet, aut quiéti, aſperſiône hujus aquæ effúgiat; ut ſalúbritas per invocatiônem ſancti tui nóminis expetîta, ab ómnibus ſit impugnatiónibus defénſa. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per omnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Alia Oratio.

BEne✠dic Dómine hanc aquã benedictióne cœléſti, & aſſiſtat ſuper eam virtus Spíritus ſancti, ut cum hoc váſculum ad invitándos filios ſanctæ Ecclêſiæ præparâtum in ea fúerit tinctum, ubicúnque ſonúerit hoc tintinnabulum, procul recêdat virtus inſidiántium, umbra phantâſmatum, incúrſio túrbinum, percúſſio fúlminum, læſio tonitruôrum, calámitas tempeſtâtum, omniſque ſpíritus procellârum; & cum clangôrem illius audíerint filii Chriſtianórum, creſcat in eis devotiônis augméntum, ut feſtinántes ad piæ matris Ecclêſiæ grémium cantent tibi in Ecclêſia Sanctôrum cánticum novum, deferéntes in ſono præcónium tubæ, modulatiônem pſaltérii ſuavitâtem organi, exultatiônem tympani, jucunditâtem cymbáli; quátenus in templo ſancto gloriæ tuæ ſuis obséquiis, & précibus invitâre váleant multitúdinem exércitus Angelôrum. Per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte

te Spiritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℞. Amen.

Poſt hæc Pontifex mittit ſal in aquam, in modum crucis, dicendo ſemel:

Commíſtio ſalis, & aquæ páriter fiat. In nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti. ℞. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum.

℞. Et cum ſpiritu tuo.

Orémus.

Deus, invíctæ virtûtis auctor, & inſuperàbilis impérii rex, ac ſemper magnificus triumphâtor, qui advérſæ dominatiônis vires réprimis; qui inimíci rugiéntis ſævitiam súperas; qui hoſtiles nequítias potenter expúgnas, te, Dómine, trementes, & súpplices deprecâmur, ac pétimus, ut hanc creatûram ſalis, & aquæ dignánter aſpícias, benignus illúſtres, pietâtis tuæ rore ſanctífices; ut ubicúnque fúerit aſpérſa, per invocatiônem ſancti tui nóminis, omnis infeſtâtio immúndi ſpíritus abigâtur, terrórque venenóſi ſerpéntis procul pellâtur; & præséntia ſancti Spíritus nobis miſericórdiam tuam poſcéntibus ubíque adeſſe dignêtur. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúſdem Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℞. Amen.

His peractis, Pontifex, acceptâ mitrâ, incipit lavare campanam cũ dicta aqua; & miniſtri proſequuntur lotionem, lavantes eam totaliter intus, & extra, deinde cum linteo mundo extergunt.

Pontifice interim cum mitra ſedente, & cum aliis miniſtris dicente Pſalmum:

Lauda ánima mea Dóminum, laudâbo Dóminum in vita mea: pſállam Deo meo quàndiu fúero.

Nolite confidere in princípibus: in filiis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exibit ſpíritus ejus, & revertêtur in terram ſuam: in die illa períbunt omnes cogitatiónes eôrum.

Beâtus, cujus Deus Jacob adjûtor ejus, ſpes ejus in Dómino Deo ipſius: qui fecit cœlum, & terram, mare, & ómnia, quæ in eis ſunt.

Qui cuſtôdit veritâtem in ſæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compéditos; Dóminus illúminat cæcos.

Dominus érigit eliſos: Dóminus díligit juſtos.

Dóminus cuſtôdit ádvenas, pupillum, & víduam ſuſcípiet: & vias peccatôrum diſpérdet.

Regnâbit Dóminus in ſæcula Deus tuus Sion: in generatiône & generatiónem.

Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Alius Pſalmus.

Laudâte Dóminum quóniam bonus eſt pſalmus: Deo noſtro ſit jucúnda, decóraque laudátio.
Ædíficans Jerúſalem Dóminus: diſperſiónes Iſraelis congregâbit.
Qui ſanat contritos corde: & álligat contritiónes eôrum.
Qui númerat multitúdinem ſtellârum: & ómnibus eis nómina vocat.
Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus: & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.
Suſcípiens manſuétos Dóminus: humílians autem peccatóres uſque ad terram.
Præcínite Dómino in confeſſiône: psállite Deo noſtro in cíthara.
Qui óperit cœlum núbibus: & parat terræ plúviam.
Qui prodûcit in móntibus fœnum: & herbam ſervitúti hóminum.
Qui dat juméntis eſcam ipsôrum: & pullis corvôrum invocántibus eũ.
Non in fortitúdine equi voluntâtẽ habêbit: neque in tíbiis viri beneplácitum erit ei.
Beneplácitum eſt Dómino ſuper timéntes eum: & in eis, qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Alius Pſalmus.

Lauda Jerúſalem Dóminum: lauda Deum tuum Sion.
Quóniam confortâvit ſeras portârũ tuarum: benedixit fíliis tuis in te.
Qui póſuit fines tuos pacem: & ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium ſuum terræ: velóciter currit ſermo ejus.
Qui dat nivem ſicut lanam: nébulã ſicut cínerem ſpargit,
Mittit cryſtállum ſuam ſicut buccéllas: ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinêbit?
Emíttet verbum ſuum, & liquefáciet ea: flabit Spíritus ejus, & fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum ſuum Jacob: juſtítias, & judícia ſua Iſrael.
Non fecit táliter omni natióni: & judícia ſua non manifeſtâvit eis.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Alius Pſalmus.

Laudâte Dóminum de cœlis: laudâte eum in excélſis.
Laudâte eum omnes Angeli ejus: laudâte eum omnes virtútes ejus.
Laudâte eum ſol & luna: laudâte eum omnes ſtellæ, & lumen.
Laudâte eum cœli cœlôrum: & aquæ omnes, quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipſe dixit, & facta ſunt: ipſe mandâvit, & creâta ſunt.
Státuit ea in ætérnum, & in ſæculum ſæculi: præcéptum póſuit, & non præteríbit.

Laudâte Dóminum de terra: dracónes, & omnes abyſſi.
Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellârum: quæ fáciunt verbum ejus.
Montes, & omnes colles: ligna fructífera, & omnes cedri.
Béſtiæ, & univérſa pécora: ſerpéntes, & vólucres pennátæ:
Reges terræ, & omnes pópuli: príncipes, & omnes júdices terræ.
Júvenes, & vírgines, ſenes cum junióribus laudent nomen Dómini: quia exaltâtū eſt nomen ejus ſolius.
Confeſſio ejus ſuper cœlum & terrā: & exaltâvit cornu pópuli ſui.
Hymnus ómnibus Sanctis ejus: fíliis Iſraël, pópulo appropinquánti ſibi.

Alius Pſalmus.

Cantâte Dómino cánticum novum: laus ejus in Eccléſia Sanctórum.
Lætêtur Iſraël in eo, qui fecit eum: & fíliæ Sion exúltent in rege ſuo.
Laudent nomen ejus in choro: in tympano, & pſaltério pſallant ei.
Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo: & exaltâvit manſuétos in ſalûtem.
Exultábunt ſancti in glória lætabúntur in cubílibus ſuis.
Exaltatiónes Dei in gútture eôrum: & gládii ancípites in mánibus eôrum.
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eôrum in compédibus: & nóbiles eôrum in mánicis ferreis.
Ut fáciant in eis judícium conſcriptum: glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

Alius Pſalmus.

Laudâte Dóminum in Sanctis ejus: laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus.
Laudâte eum in virtútibus ejus: laudâte eum ſecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudâte eum in ſono tubæ: laudâte eum in pſaltério & cíthara.
Laudâte eū in tympano, & choro: laudâte eum in chordis, & órgano.
Laudâte eum in cymbalis beneſonántibus: laudâte eum in cymbalis jubilatiônis: omnis ſpíritus laudet Dóminum.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Quibus finitis, ſurgit Pontifex cum mitra, & cum pollice dexteræ manus facit ab extra ſupra campanā de Oleo ſancto infirmorum ſignum crucis, quo facto, depoſitâ mitrâ, dicit.

Orêmus.

Deus, qui per beâtum Móyſen legíferum fámulum tuum tubas argénteas fieri præcepiſti, quibus dum Sacerdótes témpore ſacrifícii clángerent, ſónitu dulcédinis pópulus mónitus ad te adorándum fieret præparâtus, & ad celebránda ſacrifícia convenîret, quarum clangóre

gôre hortâtus ad bellum, molimina proſtérneret adversántium; præſta, quæſumus, ut hoc váſculum ſanctæ tuæ Eccléſiæ præparâtum ſancti ✠ ficêtur à Spiritû ſancto, ut per illius tactum fidéles invitêntur ad præmium. Et cum melodía illîus àuribus inſonúerit populôrum, creſcat in eis devótio fidei; procul pellántur omnes insidiæ inimíci, fragor grándinum, procélla túrbinum, impetus tempeſtàtum, temperéntur infeſta tonitrua; ventôrum flabra fiant ſalúbriter, ac moderátè ſuſpénſa; proſternat aëreas poteſtátes déxtera tuæ virtûtis; ut hoc audiéntes tintinnabulum contremiſcant, & fúgiant ante ſanctæ crucis filii tui in eo depíctum vexíllum, cui fléctitur omne genu, cœléſtium, terréſtrium, & infernôrum, & omnis lingua confitêtur, quòd ipſe Dóminus noſter Jeſus Chriſtus abſórpta morte per patíbulum crucis regnat in glória Dei Patris, cum eôdem Patre, & Spiritu ſancto, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℞. Amen.

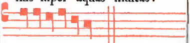
Pontifex, acceptâ mitrâ, extergit cum linteo mundo crucem a ſe factam. Deinde inchoat, ſchola proſequente, Antiphonam:

Pſalmus.

AFférte Dómino filii Dei: afférte Dómino filios aríetum:

Afférte Dómino glóriam, & honôrem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas, Deus majeſtâtis intónuit: Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtûte: vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: & confringet Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tanquam vítulū Líbani: & diléctus quemádmodùm filius unicórnium:

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: vox Dómini concutiéntis desértum: & commovêbit Dóminus desértum Cades.

Vox

Vox Dómini præparántis cervos, & revelâbit condénſa:& in templo ejus omnes dicent glóriam.
Dóminus dilúvium inhabitâre facit: & ſedêbit Dóminus rex in ætérnum.
Dóminus virtûtem pópulo ſuo dabit: Dóminus benedîcet pópulo ſuo in pace.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Deinde repetitur Antiphona. Interim Pontifex cum mitra ſtans facit cum pollice dexteræ manus de oleo ſancto infirmorum ſeptem cruces exterius ſuper campanam, & deintus cum Chriſmate quatuor pari diſtantia, dicens, dum quamlibet crucem facit:

Sancti ✠ ficêtur, & conſe ✠ crêtur, Dómine, ſignum iſtud. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spiritus ✠ ſancti. In honôrem Sancti N. Pax tibi.

Deinde finitis Antiphona, & Pſalmo, ac factis crucibus prædictis, Pontifex ſtans, depoſitâ mitrâ, dicit.

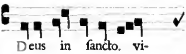
Orêmus.
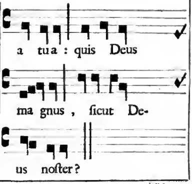
Omnípotens ſempitérne Deus, qui ante arcam fœderis per clangôrem tubârum muros lapídeos, quibus adversántium cingebâtur exércitus, cádere feciſti, tu hoc tintinnábulum cœléſti bene ✠ dictiône perfúnde, ut ante sónitum ejus lóngiùs effugéntur ignîta jácula inimíci, percúſſio fúlminum, impetus lápidum, læſio tempeſtâtum; ut ad interrogatiônem prophéticam, quid

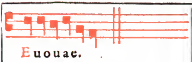
eſt tibi mare, quod fugiſti? ſuis mótibus cum Jordánico retroáctis fluénto reſpóndeant; A fácie Dómini mota eſt terra, à fácie Dei Jacob. Qui convértit petram in ſtágna aquârum, & rupem in fontes aquârum. Non ergo nobis Dómine, non nobis: ſed nómini tuo da glóriam, ſuper miſericórdia tua; ut cum præſens váſculum, ſicut réliqua altâris vaſa, ſacro Chriſmate tángitur, Oleo ſancto úngitur; quicúnque ad ſónitum ejus convénerint, ab ómnibus inimíci tentatiônibus líberi, ſemper fidei Cathólicæ documénta ſectentur. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte &c. ℟. Amen.

Tum ſedet Pontifex, & acceptâ mitrâ, imponit in thuribulo thymiama, thus, & myrrham, ſi haberi poſſunt, alioquin, quæ ex ipſis habentur: quibus impoſitis, thuribulú ipſum ſupponitur campanæ, ſeu ſigno, ut totum fumum recipiat, ſchola interim cantante Antiphonam.

Pſalmus.

VIdérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ: & timuérunt, & turbátæ ſunt abyſſi.

Multitúdo ſónitus aquârum: vocē dedérunt nubes.

Etenim ſagittæ tuæ tránſeunt: vox tonitrui tui in rota.

Illuxérunt coruſcatiónes tuæ orbi terræ: commôta eſt, & contremuit terra.

In mari via tua, & ſémitæ tuæ in aquis multis: & veſtígia tua non cognoſcéntur.

Deduxiſti ſicut oves pópulum tuum: in manu Móiſi, & Aaron.

Glória Patri, & Fílio, & Spiritui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculórum. Amen.

Quibus dictis, depoſitâ mitrâ, ſurgit Pontifex, & dicit:

Orêmus.

OMnípotens dominâtor Chriſte, quo ſecúndùm carnis aſſumptiônem dormiénte in navi, dū obórta tempéſtas mare conturbâſſet, te prótinus excitáto, & imperánte, diſſíluit, tu neceſſitátibus pópuli tui benignus ſuccúrre; tu hoc tintinnábulum ſancti Spiritus rore perfúnde; ut ante ſónitum illius ſemper fúgiat bonôrum inimícus; invitètur ad fidem pópulus Chriſtiànus; hoſtilis terreátur exércitus; confortêtur in Dómino per illud pópulus tuus convocâtus: ac ſicut Davidicâ citharâ delectâtus deſuper deſcéndat Spiritus ſanctus; atque ut Samuèle agnum lactentem mactánte in holocáuſtum regis æterni imperii, fragor aurârum turbam répulit adverſántium: ita dum hujus vâſculi ſónitus tranſit per núbila, Eccléſiæ tuæ convéntum manus conſérvet Angélica, fruges credéntium, mentes, & córpora ſalvet protéctio ſempitérna. Per te Chriſte Jeſu, qui cum Deo Patre vivis, & regnas in unitâte ejúſdem Spiritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

Demum Diaconus ſacris veſtibus albi coloris paratus, dicit:

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpiritu tuo.

Sequéntia ſancti Euangélii ſecúndùm Lucam.

IN illo témpore: Intrâvit Jeſus in quoddā caſtellum: & múlier quædam Martha nómine, excèpit illum in domum ſuam, & huic erat ſoror nómine Marìa, quæ etiam ſedens ſecus pedes Dómini, audièbat verbū illius. Martha autem ſatagêbat circa frequens miniſtérium: quæ ſtetit, & ait: Dómine, non eſt tibi curæ quod ſoror mea reliquit me ſolam miniſtrâre? Dic ergo illi, ut me ádjuvet. Et reſpóndens dixit illi Dó-

minus: Martha, Martha, ſollicita es, & turbâris erga plúrima. Porrò unum eſt neceſsàrium. Marîa óptimam partem elègit, quæ non auferetur ab ea.

Finito Euangelio, Pontifex oſculatur librum Euangeliorum per unũ ex miniſtris ſibi porrectum. Tum producit ſuper campanam benedictam ſignum crucis, & reaſſumptâ mitrâ, diſcedens revertitur ad locũ, ubi paramenta accepit, in quo, dimiſſis ſacris veſtibus, vadit in pace.

DE BENEDICTIONE

& impoſitiône crucis proficiſcéntibus in ſubſidium, & defenſiônem fidei Chriſtiànæ, ſeu recuperatiônem terræ ſanctæ.

Profecturus in ſubſidium, & defenſionẽ fidei Chriſtianæ, ſeu recuperationem terræ ſanctæ genufle-ctit ante Pontificem, corã quo unus miniſtrorum tenet crucem benedicendam illi imponendam.

Tum Pontifex ſtans ſine mitra, dicit, ſuper crucem:

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo. Orêmus.

Omnípotens Deus, qui crucis ſignum pretióſo filii tui ſánguine dedicáſti, quique per eàndem crucem filii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti mundum redimere voluiſti, & per virtûtem ejúſdem venerábilis crucis humânum genus ab antíqui hoſtis chirógrapho liberáſti, te ſuppliciter exorâmus, ut dignêris hanc crucem patérna pietâte bene✠dicere, & cœléſtem ei virtûtem, & grâtiam impartire; ut quicúnque eam in paſſiônis, & crucis unigeniti tui ſignum ad tutèlam córporis, & ánimæ ſuper ſe geſtàverit, cœléſtis grátiæ plenitúdinem in ea, & munìmen vâleat tuæ benedictiônis accipere: quemádmodum virgam Aarõ ad rebéllium perfidiam repellendum benedixiſti, ita & hoc ſignum tuâ dexterâ bène✠dic, & contra omnes diabólicas fraudes virtûtem ei tuæ defenſiônis impendas; ut portántibus illud ánimæ páriter, & córporis proſperitâtem cónferat ſalutârem, & ſpirituália in eis dona multíplicet. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum, ℟. Amen.

Deinde Pontifex aſpergit crucem ipſam aquâ benedictâ, & ſuper recepturum ipſam dicit:

Orêmus.

Domine Jeſu Chriſte fili Dei vivi, qui es verus, & omnipotens Deus, ſplendor, & imágo Patris, & vita ætérna, qui tuis diſcipulis aſſeruiſti, ut quicúnque vult poſt te venîre, ſemetipſum ábneget, & ſuam crucem tollens te ſequàtur, quæſumus imménſam cleméntiam tu-

am, ut hunc ſamulum tuum, qui juxta verbum tuum ſeipſum abnegâre, ſuámque crucem tóllere, & te ſequi, ac contra inimicos noſtros pro ſalûte pópuli tui elécti properâre, & pugnâre desíderat, ſemper, & ubíque prótegas, ac à perículis ómnibus éruas, & à vínculo peccatórũ absólvas, acceptúmque votum ad efféctum dedúcas optâtum. Tu, Dómine, qui es via, véritas, & vita, & in te ſperántium fortitûdo, ejus iter bene diſpónas, & próſpera cuncta concédas; ut inter præséntis ſæculi angúſtias tuo ſemper auxílio gubernêtur. Mitte ei, Dómine, Angelum tuum Raphaêlem, qui Tobíæ comes fuit in itínere ſuo, ejúſque patrem à córporis cæcitâte liberâvit, in eúndo, & redeúndo ſit ei defénſor contra omnes visíbiles, & invisíbiles hoſtis insídias, & omnem mentis, & córporis ab eo cæcitâtem repéllat. Qui cum Deo Patre, & Spíritu ſancto vivis, & regnas Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Tum Pontifex ſedens, acceptâ mitrâ, imponit illi crucem dicens:

Accipe ſignum crucis in nómine Pa✠tris, & Fi✠lii, & Spíritus✠ ſancti, in figûram crucis, paſſiônis, & mortis Chriſti, ad tui córporis, & ánimæ defenſiônem; ut divínæ bonitâtis grátia poſt iter explêtum ſalvus, & emendâtus ad tuos váleas remeâre. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Demum Pontifex aſpergit cruce ſignatum aquâ benedictâ, qui genuflexus oſculatur manum Pontificis, & diſcedit.

DE BENEDICTIONE ARMORUM.

PONtifex benedicturus arma, quæ aliquis miniſtrorum coram eo tenet, aut ſupra altare, vel aliquam menſam ponuntur, ſtans ſine mitrâ, dicit:

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum, & terram.
℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo.

Orêmus.

BEnedíctio Dei omnipoténtis Pa✠tris, & Fi✠lii, & Spiritus ✠ ſancti deſcéndat ſuper hæc arma, & ſuper induéntem ea, quibus ad tuéndam juſtitiam induâtur. Rogâmus te, Dómine Deus, ut illum prótegas, & defendas, qui vivis & regnas Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.
℟. Amen.

Alia Oratio.

Orêmus.

DEus omnipotens, in cujus manu victória plena consiſtit, quique etiam David ad expugnándum rebéllem Góliam vires mirábiles tribuiſti, clementiam tuam húmili prece depóſcimus, ut hæc arma almifica pietâte bene✠dicere dignèris; concêde famulo tuo N. eadem geſtâre cupienti, ut ad munì-

men,

men, ac defenſiônem ſanctæ matris Eccleſiæ, pupillôrum, & viduârum, contra inviſibilium, & viſibilium hóſtium impugnatiônem ipſis libere, & victorióſe utâtur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Deinde aſpergit ea aquâ benedictâ.

DE BENEDICTIONE Enſis.

Pontifex enſem benedicere volens illo, cui tradendus eſt, coram eo genuflectēte, quē unus ex miniſtris coram eo tenet, ſtās ſine mitra dicit.

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

BEne ✠ dícere dignêris, quæſumus, Dómine, enſem iſtum, & hunc fámulum tuum, qui eum, te inſpirânte, ſuſcípere deſíderat, pietâtis tuæ cuſtôdia múnias, & illæſũ cuſtódias. Per Chriſtum Dóminũ noſtrum. ℟. Amen.

Deinde aſpergat enſem aquâ benedictâ. Tum ſedens, acceptâ mitrâ, tradit eum illi, cui tradendus eſt, genuflexo coram eo permanente, dicens:

ACcipe enſem iſtum in nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ ſancti, & utâris eo ad defenſiônem tuam ac ſanctæ Dei Eccléſiæ, & ad confuſiônem inimicôrum crucis Chriſti, ac fidei Chriſtiánæ; &

quantum humâna fragilitas permíſerit, cum eo néminem injúſte lædas, quod ipſe tibi præſtâre dignêtur, qui cum Patre, & Spiritu ſancto vivit, & regnat Deus in ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

DE BENEDICTIONE
& traditióne vexilli bellici.

Pontifex vexillum bellicum, quod unus ex miniſtris coram eo tenet, benedicere volês, ſtans ſine mitra, dicit:

℣. Adjutóriũ noſtrũ in nómine Dñi.
℟. Qui fecit cœlum, & terram.
℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo.

Orêmus.

Omnipotens ſempitérne Deus, qui es cunctôrum benedíctio, & triumphántium fortitûdo, reſpice propitius ad preces humilitatis noſtræ, & hoc vexillum, quod bellico úſui præparâtum eſt, cœleſti bene ✠ dictióne ſanctifica; ut contra adversárias, & rebélles natiónes ſit válidum, tuôque munímine circumſeptum, ſitque inimícis Chriſtiáni pópuli terríbile, atque in te confidéntibus ſolidaméntum, & certa fidúcia victóriæ. Tu enim es Deus, qui cónteris bella, & cœléſtis præſidii ſperántibus in te præſtas auxilium. Per únicum Fílium tuum, Chriſtum Dóminum noſtrum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde aſpergit vexillum aquâ benedictâ. Tum ſedens, acceptâ mitrâ, genuflexo coram eo illo, cui vexillum tradendum eſt, conſignat ei ipſum vexillum, dicens:

Acci-

Accipe vexillum cœléſti benedictióne ſanctificátum, ſitque inimícis pópuli Chriſtiáni terríbile; & det tibi Dóminus grátiam, ut ad ipsíus nomen, & honórem, cum illo hóſtium cúneos poténter pénetres incólumis, & ſecúrus.

Deinde dat ei oſculum pacis, dicens:

Pax tibi.

Qui accepto vexillo oſculatur manus Pontificis, ſurgit, & diſcedit.

FINIS SECUNDÆ PARTIS.

SEPTEM PSALMI

Poenitentiales

Antiphona. Ne reminiſcáris, Dómine delícta noſtra, vel paréntum noſtrórum; neque vindíctam ſumas de peccátis noſtris, Dómine Deus noſter. Pſalmus 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me; neque in ira tua córripias me.

Miſerére mei Dómine, quóniam infirmus ſum: ſana me Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea

Et ánima mea turbáta eſt valde: ſed tu Dómine úſquequo?

Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: ſalvũ me fac propter miſericórdiam tuam,

Quóniã non eſt in morte qui memor ſit tui: in inférno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavâbo per ſingulas noctes lectum meum: lácrymis meis ſtratum meũ rigâbo.
Turbâtus eſt à furôre óculus meus: inverterávi inter omnes inimicos meos.
Diſcédite à me omnes, qui operámini iniquitâtem: quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiônẽ meam, Dóminus oratiônem meam ſuſcêpit.
Erubeſcant, & conturbéntur vehementer omnes inimíci mei: convertántur & erubéſcant valde velóciter.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Pſálmus 31.

Beáti, quorum remíſſæ ſunt iniquitátes: & quorum tecta ſunt peccâta.
Beâtus vir, cui non imputâvit Dóminus peccâtum, nec eſt in ſpíritu ejus dolus.
Quóniã tacui, inveteravérunt oſſa mea, dum clamârem tota die.
Quóniã die ac nocte gravâta eſt ſuper me manus tua: converſus ſum in ærúmna mea, dum configitur ſpina.
Delíctum meum cógnitum tibi feci: & injuſtitiam meam non abſcóndi.
Dixi: Confitêbor adversum me injuſtitiam meam Dómino: & tu remiſiſti impietâtem peccáti mei.
Pro hac orâbit ad te omnis ſanctus, in témpore opportúno.
Verúmtamen in dilúvio aquârum multârum, ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum à tribulatiône, quæ circúmdedit me: exultátio mea, érue me à circumdántibus me.
Intelléctum tibi dabo, & inſtruam te in via hac, qua gradièris: firmábo ſuper te óculos meos.
Nolite fieri ſicut equus & mulus, quibus non eſt intellectus.
In camo & fræno maxillas eôrum conſtringe, qui non appróximant ad te.
Multa flagélla peccatôris, ſperántem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino & exultâte juſti, & gloriámini omnes recti corde.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Pſálmus 37.

Dómine ne in furôre tuo árguas me, neque in ira tua corrípias me.
Quóniam ſagíttæ tuæ infixæ ſunt mihi: & confirmáſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea á fácie iræ tuæ :non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatôrum meôrum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergréſſæ ſunt caput meum : & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt, & corrúptæ ſunt cicatríces meæ : à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum, & curvâtus ſum uſque in finem : tota die contriſtàtus ingrediêbar.

Quóniam lumbi mei inpléti ſunt illuſiónibus : & non eſt sánitas in carne mea.

Afflictus ſum, & humiliâtus ſum nimis : rugiêbam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum: & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbâtum eſt, derelíquit me virtus mea: & lumen oculôrum meôrum, & ipſum non eſt mecum.

Amíci mei, & próximi mei: advérsúm me appropinquavérunt, & ſtetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe ſtetérunt: & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitates : & dolos tota die meditabántur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiêbam: & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens : & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi : tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Ne quando ſupergáudeant mihi inimici mei : & dum cōmovéntur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagélla parâtus sũ: & dolor meus in conſpéctu meo ſemper.

Quóniam iniquitâtem meam annunciâbo : & cogitâbo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me : & multiplicáti ſunt qui odérunt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : quóniam ſequêbar bonitâtem.

Ne derelinquas me Dómine Deus meus : ne diſcéſſeris à me.

Inténde in adjutórium meum : Dómine Deus ſalûtis meæ.

Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Pſalmus 50.

Miſerêre mei Deus, ſecúndùm magnam miſericórdiam tuã.

Et ſecúndùm multitúdinem miſeratiônum tuârum, dele iniquitâtem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitâte mea : & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitâtem meam ego cognóſco: & peccâtum meum contra me eſt ſemper.
Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci: ut juſtificêris in ſermónibus tuis, & vincas cum judicâris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus ſum: & in peccátis concêpit me mater mea.
Ecce enim veritâtem dilexíſti: incérta, & occúlta ſapiéntiæ tuæ manifeſtáſti mihi.
Aſpérges me hyſſópo, & mundâbor: lavàbis me, & ſuper nivem dealbâbor.
Audítui meo dabis gáudium & lætítiã: & exultâbunt oſſa humiliâta.
Avérte fáciem tuam à peccátis meis: & omnes iniquitâtes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: & ſpíritum rectum innova in viſcéribus meis.
Ne projícias me à fácie tua: & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.
Redde mihi lætítiam ſalutâris tui: & ſpíritu principáli confirma me.
Docêbo iníquos vias tuas: & ímpii ad te converténtur.
Líbera me de ſanguínibus Deus, Deus ſalûtis meæ: & exultâbit lingua mea juſtítiam tuam.
Dómine, lábia mea apéries: & os meum annunciâbit laudem tuam.
Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útique: holocáuſtis non delectáberis.
Sacrifícium Deo ſpíritus contribulâtus: cor contrîtum, & humiliâtũ Deus non deſpícies.
Benignè fac Dómine in bona voluntâte tua Sion: ut ædificentur muri Jerúſalem.
Tunc acceptâbis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes, & holocáuſta: tunc impónent ſuper altâre tuum vítulos.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculórum. Amen.

Pſalmus 101.

Dómine exáudi oratiônem meam: & clamor meus ad te véniat.
Non avértas fáciem tuam à me: in quacúnque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.
In quacúnque die invocávero te, velóciter exáudi me.
Quia defecérunt ſicut fumus dies mei: & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.
Percúſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum: quia oblîtus ſum comédere panem meum.
A voce gémitus mei adhæſit os meum carni meæ.
Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis: factus ſum ſicut nycticorax in domicílio:
Vigilávi, & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.
Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: & qui laudábant me, adversùm me jurábant.
Quia cínerem tanquam panem

Digitized by Google

manducâbam: & potum meum cum fletu miſcêbam.
A fácie iræ, & indignatiônis tuæ: quia èlevans allisiſti me.
Dies mei ſicut umbra declinavérunt: & ego ſicut fœnum árui.
Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: & memoriâle tuum in generatiônem, & generatiônem.
Tu exúrgens miſereberis Sion: quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus.
Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus: & terræ ejus miſerebúntur.
Et timèbunt gentes nomen tuum, Dómine: & omnes reges terræ glóriam tuam.
Quia ædificâvitDóminus Sion: & vidèbitur in glória ſua.
Reſpèxit in oratiônem humílium: & non ſprevit precem eôrum.
Scribántur hæc in generatiône áltera: & pópulus, qui creábitur, laudâbit Dóminum:
Quia proſpexit de excélſo ſancto ſuo: Dóminus de cælo in terram aſpéxit:
Ut audíret gémitus compeditôrũ: ut sólveret filios interemptôrum:
Ut annúntient in Sion nomen Dómini: & laudem ejus in Jerúſalem.
In conveniéndo pópulos in unum, & reges ut sérviant Dómino.
Reſpóndit ei in via virtûtis ſuæ: paucitâtem diêrum meôrum núntia mihi.
Ne révoces me in dimídio diêrum meôrum: in generatiône, & generatiônem anni tui.
Initio tu Dómine terram fundáſti: & ópera mánuum tuârum ſunt cœli.
Ipſi peribunt, tu autem pérmanes: & omnes ſicut veſtiméntum veteráſcent.
Et ſicut opertórium mutâbis eos, & mutabúntur: tu autem idem ipſe es, & anni tui non deficient.
Filii ſervôrum tuôrum habitábunt, & ſemen eôrum in ſæculũ dirigetur:
Glória Patri, & Fílio & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Pſalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: Dómine exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, in vocem deprecatiônis meæ.
Si iniquitátes obſerváveris Dómine: Dómine quis ſuſtinêbit?
Quia apud te propitiátio eſt: & propter legem tuã ſuſtínui te Dñe.
Suſtinuit ánima mea in verbo ejus: ſperâvit ánima mea in Dómino.
A cuſtódia matutína uſque ad noctem: ſperet Iſraël in Dómino.
Quia apud Dóminum miſericórdia: & copiôſa apud eũ redémptio.
Et ipſe rédimet Iſraël, ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, &

ſemper: & in ſæcula ſæculôrum Amen.

Pſalmus 142.

DOmine exáudi oratióně meã, áuribus pércipe obſecratiônē meam in veritâte tua: exáudi me in tua juſtitia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo: quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens.

Quia perſecûtus eſt inimícus ánimã meam: humiliâvit in terra vitam meam.

Collocâvit me in obſcúris ſicut mórtuos ſæculi: & anxiâtus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbâtum eſt cor meum.

Memor fui diêrum antiquôrũ meditâtus ſum in ómnibus opéribus tuis: & in factis mánuum tuârum meditâbar.

Expándi manus meas ad te: ánima mea ſicut terra ſinè aqua tibi.

Velóciter exáudi me Dómine: defécit ſpíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me, & ſímilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audîtam fac mihi manè miſericórdiam tuam: quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem; quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi; doce me fácere voluntâtem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedûcet me in terram rectam: propter nomen tuũ Dómine, vivificábis me, in æquitâte tua.

Edúces de tribulatiône ánimam meam: & in miſericórdia tua diſpérdes omnes inimícos meos:

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam, quóniam ego ſervus tuus ſum.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Deinde repetitur Antiphona.

Ne reminiſcâris, Dómine, delícta noſtra, vel paréntum noſtrôrum; neque vindíctam ſumas de peccátis noſtris, Dómine Deus noſter.

LITANIÆ.

Kyrie eléiſon.
Chriſte eléiſon.
Kyrie eléiſon.
Chriſte audi nos.
Chriſte exáudi nos.

Pater de cœlis Deus, Miſerêre nobis.
Fili redémptor mundi Deus, Miſerêre nobis.
Spíritus ſancte Deus, Miſerêre nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miſerêre nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, Ora.
Sancta virgo vírginum, Ora.
Sancte Míchael, Ora.

Sancte Gábriel, Ora.
Sancte Ráphael, Ora.
Omnes ſancti Angeli, & Archángeli, Orate.
Omnes ſancti beatórum ſpirituum ordines, Orate.
Sancte Ioánnes Baptiſta, Ora.
Omnes ſancti Patriárchæ, & Prophétæ, Orate.
Sancte Petre, Ora.
Sancte Paule, Ora.
Sancte Andræa, Ora.
Sancte Iacôbe, Ora.
Sancte Ioánnes, Ora.
Sancte Thoma, Ora.
Sancte Jacôbe, Ora
Sancte Philíppe, Ora.
Sancte Bartholomæe, Ora.
Sancte Matthæe, Ora.
Sancte Simon, Ora.
Sancte Thadæe, Ora.
Sancte Matthìa, Ora.
Sancte Bárnaba, Ora.
Sancte Luca, Ora.
Sancte Marce. Ora.
Omnes ſancti Apóſtoli, & Euangeliſtæ, Orâte pro nobis.
Omnes ſancti diſcipuli Dómini, Orâte pro nobis.
Omnes ſancti Innocentes, Orate.
Sancte Stephane, Ora.
Sancte Laurénti, Ora.
Sancte Vincénti, Ora.
Sancti Fabiâne, & Sebaſtiâne, Orâte pro nobis.
Sancti Joánnes, & Paule, Orâte.
Sancti Coſma, & Damiâne, Orâte pro nobis.
Sancti Gerváſi, & Protáſi, Orâte pro nobis.
Omnes ſancti Mártyres, Orâte pro nobis
Sancte Silveſter, Ora.
Sancte Gregóri, Ora.
Sancte Ambróſi, Ora.
Sancte Auguſtine, Ora.
Sancte Hierónyme, Ora.
Sancte Martine, Ora.
Sancte Nicolâe, Ora.
Omnes ſancti Pontífices, & Confeſsóres, Orâte.
Omnes ſancti Doctóres, Orâte pro nobis.
Sancte Antóni, Ora.
Sancte Benedicte, Ora.
Sancte Bernarde, Ora.
Sancte Dominice, Ora.
Sancte Franciſce, Ora.
Omnes ſancti Sacerdótes, & Levítæ, Orâte pro nobis.
Omnes ſancti Mónachi, & Eremitæ, Orâte pro nobis.
Sancta Marìa Magdalèna, Ora.
Sancta Agata, Ora.
Sancta Lucia, Ora.
Sancta Agnes, Ora.
Sancta Cecilia, Ora.
Sancta Catharîna, Ora.
Sancta Anaſtaſia, Ora.
Omnes ſanctæ Vírgines, & Víduæ, Orâte pro nobis.
Omnes Sancti, & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propitius eſto, Parce nobis Dómine.
Propitius eſto, Exáudi nos Dñe.

A b omni malo, Libera nos Dñe.
A b omni peccáto, Líbera nos Dñe.
A b ira tua, Líbera nos Dómine.
A flagéllo terræmôtus, Líbera nos Dómine.
A ſubitánea, & improvíſa morte, Líbera nos Dómine.
A b inſídiis diáboli, Líbera nos Dómine.
A b ira, & ódio, & omni mala voluntâte, Líbera nos Dómine.
A ſpíritu fornicatiónis, Líbera nos Dómine.
A fúlgure, & tempeſtate, Líbera nos Dómine.
A morte perpétua, Líbera nos Dñe.
Per myſtérium ſanctæ incarnatiónis tuæ, Líbera nos Dómine.
Per advéntum tuum, Líbera nos Dómine.
Per nativitâtem tuam Líbera nos Dómine.
Per baptiſmum, & ſanctum jejúnium tuum, Líbera nos Dómine.
Per crucem, & paſſiônem tuam, Líbera nos Dómine.
Per mortem, & ſepultûram tuam, Líbera nos Dómine.
Per ſanctam reſurrectiônem tuam, Líbera nos Dómine.
Per admirábilem aſcenſiônem tuã, Líbera nos Dómine.
Per advéntum Spíritus ſancti paráclitì, Líbera nos Dómine.
In die judícii, Líbera nos Dómine.
Peccatóres, Te rogâmus audi nos.
Ut nobis parcas, Te rogâmus audi nos.
Ut nobis indúlgeas, Te rogâmus audi nos.
Ut ad verã pœniténtiam nos perdúcere dignêris, Te rogâmus audi nos.
Ut Eccléſiam tuam ſanctam régere, & conſervâre dignêris, Te rogâmus audi nos.
Ut Dómnum Apoſtólicum, & omnes Eccleſiáſticos órdines in ſancta religiône conſervâre dignêris, Te rogâmus audi nos.
Ut inimícos ſanctæ Eccleſiæ humiliâre dignêris, Te rogâmus audi nos.
Ut Régibus, & Princípibus Chriſtiánis pacem, & veram concórdiam donâre dignêris, Te rogâmus audi nos:
Ut cuncto pópulo Chriſtiáno pacem, & unitâtem largíri dignêris, Te rogâmus audi nos.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſervítio confortâre, & conſervâre dignêris, Te rogâmus audi nos.
Ut mentes noſtras ad cœleſtia deſidéria érigas, Te rogâmus audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus noſtris ſempitérna bona retríbuas, Te rogâmus audi nos.
Ut ánimas noſtras, fratrum, propinquôrum, & benefactôrum noſtrôrum ab ætérna damnatiône erípias, Te rogâmus audi nos.
Ut fructus terræ dare, & conſervâre dignêris, Te rogâmus audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis ré-

quiem ætérnam donàre dignèris, Te rogâmus audi nos.

Hic datur benedictio, ſanctificatio, & conſecratio per Pontificem rebus conſecrandis, ut infra in locis propriis dicetur.

Ut nos exaudìre dignèris, Te rogâmus audi nos.

Fili Dei, Te rogâmus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccâta mundi, Parce nobis Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccâta mundi, Exáudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccâta mundi, Miſerere nobis.

Chriſte audi nos.

Chriſte exáudi nos.

Kyrie eléiſon.

Chriſte eléiſon.

Kyrie eléiſon.

Pſalmus 67.

Exúrgat Deus, & diſſipéntur inimici ejus: & fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant: ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic pereant peccatóres à fácie Dei.

Et juſti epuléntur & exúltent in cōſpéctu Dei; & delectētur in lætitia.

Cantate Deo, pſálmum dicite nómini ejus: iter fácite ei, qui aſcéndit ſuper occâſum: Dñus nomen illi.

Exultâte in conſpéctu ejus, turbabúntur à fácie ejus; patris orphanórum, & júdicis viduârum.

Deus in loco sãncto ſuo: Deus, qui inhabitâre facit unîus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, ſimiliter eos, qui exaſperant, qui hábitant in ſepúlchris.

Deus cum egrederêris in conſpéctu pópuli tui; cum pertranſires in deſèrto,

Terra mota eſt, étenim coeli diſtillaverunt à fàcie Dei Sinai, à fàcie Dei Iſrael.

Plúviam voluntáriam ſegregâbis Deus hæreditáti tuæ: & infirmâta eſt, tu vero perfeciſti eam.

Animália tua habitâbunt in ea: paráſti in dulcedine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum euangelizántibus, virtûte multa.

Rex virtûtum dilecti diléćti: & ſpeciei domus dividere ſpólia.

Si dormiàtis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, & poſteriôra dorſi ejus in pallôre auri.

Dum diſcérnit cæléſtis reges ſuper eam, nive dealbabúntur in Selmon: mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulàtus, mons pinguis: ut quid ſuſpicámini mōtes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum eſt Deo habitâre in eo: étenim Dóminus habitâbit in finem:

Currus Dei decem míllibus múltiplex, millia lætántium: Dóminus in eis in Sina in ſancto.

Aſcendiſti in altum: cepiſti captivitâtē: accepiſti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, inhabitâre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotídie: próſperum iter fáciet nobis Deus ſalutárium noſtrôrum.

Deus noſter, Deus ſalvos faciéndi: & Dómini Dómini éxitus mortis.
Verúntamen Deus confrínget cápita inimicôrum ſuôrum: vérticem capilli perambulántium in delíctis ſuis.
Dixit Dóminus: ex Baſan convértam, convértã in profúndum maris:
Ut intingâtur pes tuus in sánguine: lingua canum tuórum ex inimícis ab ipſo.
Vidérunt ingréſſus tuos Deus, ingréſſus Dei mei: regis mei, qui eſt in ſancto.
Prævenérunt príncipes cojúncti pſallèntibus, in médio juvencularũ tympaniſtriârum.
In Eccleſiis benedícite Deo Dómino, de fóntibus Iſrael.
Ibi Bénjamin adoleſcéntulus: in mentis excéſſu.
Príncipes Juda, duces eôrum: príncipes Zábulon, & príncipes Néphtali.
Manda Deus virtúti tuæ: confirma hoc Deus, quod operâtus es in nobis.
A templo tuo in Jerúſalem tibi óffe-rent reges múnera.
Increpa feras arúndinis, congregátio taurôrum in vaccis populôrum: ut exclúdant eos, qui probati ſunt argénto.
Diſſipa gentes, quæ bella volunt, vénient legâti ex Ægypto: Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.
Regna terræ, cantâte Deo: pſallite Dómino.
Pſállite Deo, qui aſcéndit ſuper cœlum cœli, ad oriéntem.
Ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis, date glóriam Deo ſuper Iſrael, magnificéntia ejus, & virtus ejus in núbibus.
Mirábilis Deus in ſanctis ſuis, Deus Iſrael ipſe dabit virtûtem & fortitúdinem plebi ſuæ, benedíctus Deus.
Glória Patri, & Filio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

FINIS.

VAA 1529082

Digitized by Google

162
9
5

Digitized by Google

D[illegible]gle

Digitized by Google